

மத சுதந்திரம் மற்றும் தனித்துவம்

எதிராக பாபிலோன்

ஏடி ஜோன்ஸ் மூலம்

அறிமுகம்

தனித்துவம் மற்றும் சுதந்திரத்தின் கடவுள் தெய்வீகக் கொள்கை மற்றும் தனித்துவத்திற்கான உரிமை மற்றும் நம்பிக்கை மற்றும் சத்தியத்தில் சுதந்திரம் ஆகியவற்றை அனுமதிக்க மாட்டார், இந்த நூற்றாண்டுகள் முழுவதும் அவர் மிகவும் அற்புதமாக மற்றும் தொடர்ந்து உழைத்துள்ளார், அதைத் தெளிவாகவும் பராமரிக்கவும், எப்போதும் சண்டையிடவும், இழிவுபடுத்தப்படவும், விட்டுவிட்டார். தேவாலயம் மற்றும் கிறிஸ்தவ மக்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது மற்றும் மோசமாக பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படுகிறது. இல்லை, இந்த உண்மை, இந்த அற்புதமான உண்மை, இது கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தின் மற்றும் கிறிஸ்தவத்தின் இருப்புக்கான அடிப்படை மற்றும் முடிசூட்டும் உண்மை - இந்த தெய்வீக உண்மை வென்று, உலகிலும் தேவாலயத்திலும் அதன் தெய்வீக இடத்தை என்றென்றும் பாதுகாக்கும் .

கிறிஸ்தவ மதம் மற்றும் தேவாலயத்தின் இந்த அடிப்படை மற்றும் தெய்வீக சத்தியத்தை ஆதரிப்பவர்கள், இப்போதும் எப்போதும், அவர்கள் ஆரம்பத்தில் இருந்ததைப் போலவே, உலகில் உண்மையான கிறிஸ்தவ தேவாலயமாக இருப்பார்கள், மேலும் கிறிஸ்து வழங்கிய "மகிமையான தேவாலயத்தை" உருவாக்குவார்கள். தேவாலயத்திற்காக, "அவர் வார்த்தையினால் தண்ணீரைக் கழுவி பரிசுத்தமாக்கி, சுத்திகரிப்பார்", அதனால் அவருடைய மகிமையான தோற்றத்தில் "அவர் தமக்கு ஒரு மகிமையான தேவாலயத்தை வழங்குவார், புள்ளி அல்லது சுருக்கம் அல்லது அத்தகைய எதையும், ஆனால் பரிசுத்தமாகவும் இல்லாமல் கறை."

மதம் என்பது "நம் படைப்பாளரிடம் நாம் வைத்திருக்கும் கடமை மற்றும் அவர் இந்த கடமையை நிறைவேற்றுவதற்கான வழி".

சுதந்திரம் என்பது "மற்றவர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்ட அல்லது கட்டுப்படுத்தும் சூழ்நிலைகளிலிருந்து விடுபட்ட நிலையாகும். நெறிமுறைகள் மற்றும் தத்துவத்தில், எந்தவொரு பகுத்தறிவு முகவருக்கும் அவரது விருப்பங்களைச் செய்து, காரணங்கள் அல்லது நோக்கங்களுக்கு ஏற்ப, தன்னிச்சையாகவும் தன்னார்வமாகவும் தனது நடத்தையைத் தானே தீர்மானிக்கும் அதிகாரம்".

எனவே, மத சுதந்திரம் என்பது, பிறர் ஆதிக்கம் செலுத்துவதிலிருந்து அல்லது கட்டுப்படுத்தும் சூழ்நிலைகளிலிருந்து மனிதனுக்கு விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது; தன்னிச்சையாகவும், தன்னிச்சையாகவும், தன் விருப்பங்களைச் செய்துகொள்வதற்கும், தன் நடத்தையைத் தனக்காகத் தீர்மானிப்பதற்கும் மனிதனின் சுதந்திரம்; படைப்பாளருக்கு அவர் செய்யும் கடமையிலும், அந்த கடமையை நிறைவேற்றும் விதத்திலும்.

கடவுள் மனிதனைப் படைத்ததால், பொருட்களின் இயல்பில், எல்லா உறவுகளிலும் முதன்மையானது கடவுளுடன் தொடர்புடையது; மற்றும் அனைத்து கடமைகளில் முதன்மையானது கடவுளுக்கு செய்ய வேண்டிய கடமையைத் தவிர வேறொன்றும் இருக்க முடியாது.

பிரபஞ்சத்தில் ஒரே ஒரு புத்திசாலி உயிரினம் மட்டுமே இருந்ததாக வைத்துக்கொள்வோம். அவர் எழுப்பப்பட்டார்; உங்கள் படைப்பாளருடனான உங்கள் உறவு, அவருக்கான உங்கள் கடமை, அது மட்டுமே இருக்க முடியும். இருக்கக்கூடிய அனைத்து உறவுகளிலும் இதுவே முதன்மையானது. ஆகவே, "எல்லாக் கட்டளைகளிலும் முதன்மையானது: இஸ்ரவேலே, கேள், நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் ஒருவரே கர்த்தர்; உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழு மனதோடும், உன் முழுப் பலத்தோடும் அன்புகூருவாயாக."

எந்த ஆன்மாவின் தரப்பிலும் இருக்கும் அனைத்தும் முதலில் கடவுளுக்குச் சொந்தமானது, எல்லாமே கடவுளிடமிருந்து வந்தது. எனவே, இதுவே எல்லாவற்றிலும் முதன்மையானது

கட்டளைகள், இது பேசப்பட்ட அல்லது எழுதப்பட்ட வார்த்தையால் கொடுக்கப்பட்ட முதல் என்பதால் அல்ல, ஆனால் அது முதலில் இருக்கக்கூடியது என்பதால். மேலும் இது எந்த ஒரு அறிவார்ந்த உயிரினத்தின் இருப்புக்கான முதல் கொள்கையின் வெளிப்பாடாகும். முதல் புத்திசாலித்தனமான உயிரினத்தின் இருப்பில், அதன் இருப்பின் முதல் தருணத்தில் உள்ளார்ந்த கொள்கை இருந்தது; மற்றும் அங்கு கொள்கை நித்தியமாக, மாற்றப்படாத மற்றும் சிதறடிக்கப்படாமல் உள்ளது.

இப்போது, இது சாத்தியமான உறவுகளில் முதன்மையானது, மற்றும் அனைத்து கடமைகளில் முதன்மையானது என்றாலும்; இந்த உறவும் கடமையும் புத்திசாலித்தனமான உயிரினங்களின் இருப்பிலேயே இயல்பாக இருந்தாலும், இந்த உள்ளார்ந்த கடமையிலும் கூட, கடவுள் ஒவ்வொரு அறிவுள்ள உயிரினத்தையும் இலவசமாகப் படைத்தார்-

அத்தகைய கடமையை அங்கீகரிப்பது சுதந்திரமா இல்லையா, நீங்கள் விரும்பியபடி இந்தக் கடமையைச் செய்ய சுதந்திரம் இல்லையா.

இது சம்பந்தமாக, "நீங்கள் யாரை சேவிப்பீர்கள் என்பதை இன்றே தேர்ந்தெடுங்கள்" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. "விரும்புவவர் ஜீவத் தண்ணீரை தாராளமாக எடுத்துக் கொள்ளலாம்." ஆகவே, மதத்தில் - படைப்பாளருக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய கடமை மற்றும் அதை எவ்வாறு நிறைவேற்றுவது என்பது முற்றிலும் உண்மை - கடவுள் மனிதனை முற்றிலும் "மற்றவர்களின் ஆதிக்கத்திலிருந்தும் வரம்புக்குட்பட்ட

சூழ்நிலைகளிலிருந்தும் விலக்கி" படைத்தார்; "தன்னிச்சையாகவும் தன்னார்வமாகவும் தனது விருப்பத்தை மேற்கொள்ளவும், தனது நடத்தையை தனக்காகத் தீர்மானிக்கவும்" அவரை சுதந்திரமாக உருவாக்கினார். எனவே, மத சுதந்திரம் என்பது கடவுளின் பரிசு, பகுத்தறிவு இருப்புக்கான பரிசில் உள்ளார்ந்ததாகும்.

கடவுளுக்குச் சேவை செய்பவரால் சுதந்திரமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத எந்தவொரு சேவையும் கடவுளிடமிருந்து இருக்க முடியாது; ஏனெனில் "கடவுள் அன்பே": அன்பும் நிர்ப்பந்தமும், அன்பும் வலிமையும், அன்பும் அடக்குமுறையும் ஒருபோதும் ஒன்றாகச் செல்ல முடியாது. எனவே, எந்தவொரு கடமையும், எந்தக் கடமையும், கடவுளுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்படும் அல்லது வழங்கப்படுவது, தனிநபரின் சொந்த விருப்பத்திலிருந்து வரவில்லை, அது கடவுளிடமிருந்தோ அல்லது கடவுளுக்காகவோ இருக்க முடியாது. இந்த வகையில், கர்த்தர்தம்முடைய சிருஷ்டிகளில் ஒன்றைப் படைத்தபோது-

தேவதை அல்லது மனிதன் - இந்த உயிரினம் கடவுளின் சேவையில் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், கடவுளுக்கு சேவை அல்லது வழிபாடு செய்வதில் நல்லொழுக்கம் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், அவ்வாறு செய்ய சுதந்திரமாக அவரை உருவாக்கினார். அதுவே தனித்துவம், அதற்கான தெய்வீக உரிமை.

கடவுள் மனிதனை சுதந்திரமாக படைத்தார். மனிதன், பாவத்தின் மூலம், இந்த சுதந்திரத்திலிருந்து பிரிந்து, அதை இழந்தபோது, கிறிஸ்து அதை முழுமையாக மீட்டெடுக்க வந்தார். எனவே, கடவுள் மற்றும் கிறிஸ்துவின் பாதை சுதந்திரம். உலக சரித்திரம் முழுவதிலும் கிறிஸ்துவின் மூலம் மனிதகுலத்துடன் கடவுளின் பணி இந்த பாதையை தெளிவுபடுத்துவதாகும், அந்த "ஆன்மாவின் சுதந்திரத்தின்" முழுமையான பாதுகாப்பை மனிதனுக்கு வழங்குவது மட்டுமே உண்மையான சுதந்திரம். குமாரன் யாரை விடுதலையாக்குகிறாரோ அவர் உண்மையிலேயே சுதந்திரமானவர்.

வேதாகமத்தில் ஆறு குறிப்பிட்ட பாடங்கள் தெளிவாகவும் தெளிவாகவும் இந்த மத சுதந்திரத்தின் தலைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன - மனிதனின் ஆதிக்கத்திற்கு எதிரான தனிப்பட்ட ஆன்மாவின் சுதந்திரம் மற்றும் உலகின் சக்திகளின் மனிதர்களின் சேர்க்கைகள். இந்த பாடங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு தனித்துவமான மற்றும் குறிப்பிட்ட கொள்கையின் விஷயத்தைக் கையாள்கின்றன. மேலும் ஆறு பாடங்கள், ஒன்றாக எடுக்கப்பட்டவை, ஒவ்வொரு கொள்கையின் முழு அளவையும் முழுமையாக உள்ளடக்கியது.

வேதத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளபடி, இந்த ஆறு பாடங்களை தனித்தனியாகவும் தொடர்ச்சியாகவும் சிறப்புப் படிப்பில் கலந்துகொள்ள நாங்கள் இப்போது முன்மொழிகிறோம். மத சுதந்திரத்திற்கான போராட்டம் இன்னும் ஓயவில்லை. பூரண மத சுதந்திரம் என்பது மீண்டும் அல்ல. இன்னும் அறியப்படுகிறது, கொள்கையளவில் கூட, நடைமுறையில் மிகக் குறைவாகவே, திரளான கிறிஸ்தவர்களுக்கும் கூட, வேதத்தில் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

வாருங்கள், எனவே, சத்திய வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி, கொள்கையளவில் மற்றும் அனுபவத்தில் முழுமையான மத சுதந்திரத்தைப் பெறுவதற்கு, படிப்போம், கற்றுக்கொள்வோம்.

அத்தியாயம் 1

மத சுதந்திரம்

தன்னாட்சியுடன் தொடர்புடையது

விஷயங்களின் இயல்பில் மற்றவர்களின் ஆதிக்கத்திற்கு சட்டப்பூர்வ இடமில்லை ஒரு நபரின் வாழ்க்கை மற்றும் வணிகம். இது தனிச்சிறப்பாகவும் மிக உயர்ந்ததாகவும் உள்ள கடவுள் மட்டுமே, அவர் மனிதனைத் தனது சொந்த சாயலிலும் அவரது சொந்த மகிமையிலும் படைத்தார்; ஒவ்வொரு நபரும் தனிப்பட்ட மற்றும் தனிப்பட்ட பொறுப்பு; அவருக்கு மட்டுமே பதில் சொல்ல வேண்டும்.

எனினும், மனிதன், பாவம் மற்றும் கலகக்காரன், கடவுள் தனிப்பட்ட மனிதனின் ஆன்மாவில் மற்றும் அவரது இடத்தை அனுமதிக்க ஒருபோதும் தயாராக இல்லை; எப்பொழுதும் லட்சியமாக இருந்து, அந்த இடத்தை தனக்காகக் கோரத் தயாராக இருக்கிறார், மேலும் அந்தக் கோரிக்கையை திறம்படச் செய்ய சாத்தியமான எல்லா வழிகளிலும் கருவிகளிலும் முயற்சி செய்தார். சரித்திரமே, பொதுக் கோட்பாடுகளைப் பொறுத்த வரையில், ஆன்மாக்களை ஆதிக்கம் செலுத்துவதற்காக கடவுளின் இடத்தில் தன்னை வைத்துக்கொள்ளும் பாவமும் கலகக்காரனும் கொண்ட மனிதனின் இந்த ஆணவமான கூற்றை வெற்றியடையச் செய்வதற்கான மிகப்பெரிய அளவிலான முயற்சிகளின் தொடர்ச்சியைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. ஆண்கள். மனிதகுலத்தின் தலைவிதியை வடிவமைப்பதில் தெய்வீகம் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளது என்பதற்கு ஆபேலின் காலத்திலிருந்து இப்போது வரை தேவைப்படவோ அல்லது கொடுக்கவோ முடியாது என்பதை விட, நுட்பமானவற்றுக்கு எதிரான தனிநபரின் முழுமையான சுதந்திரத்தை நிரந்தரமான மற்றும் வீரமாக வலியுறுத்துவதிலும் பராமரிப்பதிலும் கொடுக்கப்படவில்லை. பாசாங்குகள் மற்றும் வலிமை மற்றும் சக்தியின் சக்தி வாழ்ந்த சேர்க்கைகள் இந்த உலகம் உருவாக்கக்கூடியது. நிம்ரோது முதல் நேபுகாத்நேச்சார் வரையிலும், நேபுகாத்நேச்சர் வரையிலும், பேரரசின் போக்கும் ஆற்றலும் இந்த ஒரு விஷயத்தை நோக்கியே வளைந்து செலுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்த காலம் முழுவதும், ஆபிரகாம், ஜோசப், மோசஸ், டேனியல் மற்றும் அவரது மூன்று தோழர்கள், பால், விக்லிஃப், ஹஸ், மிலிட்ஸ், மத்தியாஸ், கான்ராட், ஜெரோம், லூதர், ரோஜர் வில்லியம்ஸ் போன்ற அற்புதமான மனிதர்கள் மற்றும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இயேசுவின் பெயர்கள் நினைவில் இல்லை. கிறிஸ்து, தெய்வீக நம்பிக்கையால், மனிதனைப் பொறுத்த வரையில், தனித்துவத்தாலும், இதில் மனிதனின் ஆன்மாவின் சுதந்திரத்தாலும், கடவுளின் இறையாண்மையாலும் மட்டுமே கடவுளுடன் தனிமையில் இருந்தார். ஆன்மாவின் பிரதேசம்.

பாபிலோனியப் பேரரசு நாகரீக உலகத்தை சூழ்ந்தது, அப்போது உலகம் இருந்தது. நேபுகாத்நேச்சர் பேரரசின் மன்னராகவும் முழுமையான ஆட்சியாளராகவும் இருந்தார். "ராஜாக்களின் ராஜாவே, நீயே, பரலோகத்தின் தேவன் ராஜ்யத்தையும், வல்லமையையும், பலத்தையும், மகிமையையும் கொடுத்திருக்கிறாரே; யாருடைய கைகளில் மனுபுத்திரர் அவர்கள் குடியிருக்கிறாரோ, அங்கெல்லாம் வயல் மிருகங்களும் ஆகாயத்துப் பறவைகளும் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டது, நீங்கள் அவைகளையெல்லாம் ஆளவேண்டும்." டேனியல் 2:37,38.

கடவுள் தனது சொந்த நோக்கத்திற்காக அனைத்து தேசங்களையும் பாபிலோனின் ராஜாவான நேபுகாத்நேச்சரின் ஆட்சிக்குக் கீழ்ப்படுத்தினார். எரேமியா 27:1-13. பாபிலோனிய வடிவத்திலும் ஆட்சி முறையிலும், அரசனின் அதிகாரம் முழுமையானதாக இருந்தது. அவருடைய வார்த்தை சட்டமாக இருந்தது. இறையாண்மையின் இந்த முழுமைவாதத்தில், நேபுகாத்நேச்சார் அரசன் ஆன்மாக்கள் மற்றும் உடல்கள், மத வாழ்க்கை மற்றும் பிறவற்றின் இறையாண்மையாக கருதப்படுகிறார்.

அவரது அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவர்களின் சிவில் நடத்தை. அவர் நாடுகளின் ஆட்சியாளராக இருந்ததால், அவர் மதத்திலும், நாடுகளின் மதத்திலும் ஆட்சியாளராக இருப்பார்.

இது சம்பந்தமாக, அவர் சுமார் நூறு அடி உயரமும் பத்து அடி அகலமும் கொண்ட தங்கத்தால் ஒரு பெரிய உருவத்தை உருவாக்கி, "பாபிலோன் மாகாணத்தில் உள்ள துரா வயலில் நிறுவினார்." பின்னர் அவர் பெரிய தங்க உருவத்தை பிரதிஷ்டை செய்து வழிபடும்படி மாகாணங்களிலிருந்து பேரரசின் அனைத்து அதிகாரிகளையும் வரவழைத்தார். அனைத்து அதிகாரிகளும் வந்து, ஒன்றாக சிலை முன் நின்றனர்.

"இப்பொழுது தூதர் உரத்த குரலில் அறிவித்தார்: மக்களே, தேசத்தாரே, எல்லா மொழியினரே, உங்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறது: இந்த நேரத்தில் நீங்கள் எக்காளத்தின் சத்தம், குழல், வீணை, யாழ், சங்கீதம், இசை, நேபுகாத்நேச்சார் அரசர் நிறுவிய பொன் சிலையை நீங்கள் கீழே விழுந்து வணங்குவீர்கள். சாஷ்டாங்கமாக அவளை வணங்காதவன் உடனே அக்கினிச் சூளையில் எறியப்படுவான்." மேலும் இசைக்கருவிகள் வணக்கத்திற்கான பெரிய சமிக்ஞையை ஒலித்தபோது, எல்லா "தேசங்களும் எல்லா மொழியினரும்" தங்கச் சிலையை வணங்க கீழே விழுந்தனர். டேனியல் 3:4-6.

ஆனால் சபையில் எருசலேமிலிருந்து பாபிலோனுக்கு சிறைபிடிக்கப்பட்ட மூன்று எபிரேய இளைஞர்கள் இருந்தனர், ஆனால் அவர்கள் பாபிலோன் மாகாணத்தின் விவகாரங்களில் ராஜாவின் அதிகாரிகளால் நியமிக்கப்பட்டனர். இவர்கள் தலைவணங்கவில்லை அல்லது வணங்கவில்லை, அவர்கள் எந்த குறிப்பிட்ட கவனத்தையும் செலுத்தவில்லை என்ன நடக்கிறது.

இது கவனிக்கப்பட்டு, ராஜா முன் குற்றச்சாட்டு எழுந்தது. "பாபிலோன் மாகாணத்தின் விவகாரங்களுக்கு நீங்கள் நியமித்த சில யூதர்கள் உள்ளனர்: சாத்ராக், மேஷாக் மற்றும் ஆபேத்நேகோ; ராஜாவே, இந்த மனிதர்கள் உன்னைப் புறக்கணித்தார்கள்; அவர்கள் உமது தெய்வங்களைச் சேவிக்கவுமில்லை, நீர் நிறுவிய பொன் சிலையை வணங்கவும் இல்லை." டேனியல் 3:12.

பின்னர் "கோபமும் கோபமுமான" ராஜா மூன்று இளைஞர்களையும் தன் முன் கொண்டுவரும்படி கட்டளையிட்டார். இது செய்யப்பட்டுள்ளது. அரசரே இப்போது அவர்களிடம் நேரடியாகவும் தனிப்பட்ட முறையிலும் பேசினார்: "சாத்ராக், மேஷாக் மற்றும் ஆபேத்நேகோ, நீங்கள் என் தெய்வங்களைச் சேவிக்கவில்லை அல்லது நான் நிறுவிய பொன் சிலையை வணங்கவில்லை என்பது உண்மையா?" எல்லாவிதமான இசைக் கருவிகளின் சத்தத்திலும் அவர்கள் குனிந்து வணங்க வேண்டும், இல்லையெனில் அவர்கள் "உடனடியாக எரியும் நெருப்புச் சூளையில் வீசப்படுவார்கள்" என்று அரசரே மீண்டும் கட்டளையிட்டார்.

ஆனால் இளைஞர்கள் அமைதியாக பதிலளித்தனர்: "நேபுகாத்நேச்சரே, இதைப் பற்றி நாங்கள் உங்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டியதில்லை. நாங்கள் ஆராதிக்கிற எங்கள் தேவன் எங்களை விடுவிக்க விரும்பினால், அவர் எங்களை அக்கினிச் சூளையிலிருந்தும், ராஜாவே, உமது கரங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பார். இல்லையேல், அரசே, நாங்கள் உமது தெய்வங்களைச் சேவிக்க மாட்டோம், நீங்கள் நிறுவிய தங்கச் சிலையை வணங்க மாட்டோம் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார். டேனியல் 3:16-18.

விஷயம் இப்போது தெளிவாக நிறுவப்பட்டுள்ளது. உலகின் மிகப்பெரும் வல்லரசின் இறையாண்மை தனிப்பட்ட முறையில் மூன்று நபர்களிடம் நேரடியாகத் தனது ஆணையை வெளிப்படுத்தியிருந்தார்; மேலும் அவர்களிடமிருந்து அவர்கள் அடிபணிய மாட்டார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்ட பதிலைப் பெற்றிருந்தார்.

அதுதான் நடத்தை, மற்றும் ராஜா தனது முழுமையான அதிகாரத்தில் ஒருபோதும் சந்தித்திராத வார்த்தைகள். எனவே, தனிப்பட்ட மற்றும் உத்தியோகபூர்வ வெறுப்பு அவருக்குள் எழுந்தது; அவர் மிகவும் கோபமடைந்தார், அந்த இளைஞர்களுக்கு எதிராக "அவரது முகத்தின் தோற்றம் திரும்பியது", மேலும் அவர் உலையை வழக்கத்தை விட ஏழு மடங்கு அதிகமாக சூடாக்க உத்தரவிட்டார்; மேலும் "அவருடைய படையில் இருந்த மிகவும் சக்திவாய்ந்த மனிதர்கள்" இளைஞர்களைக் கட்டி, எரியும் சூளையின் நடுவில் எறிந்தனர்.

எனவே அது செய்யப்பட்டது. மேலும் அந்த மூன்று மனிதர்களும், "தங்கள் மேலங்கிகளாலும், அங்கிகளாலும், தொப்பிகளாலும், மற்ற ஆடைகளாலும் கட்டப்பட்டிருந்தார்கள். . . அவர்கள் எரியும் உலைக்குள் கட்டப்பட்டு விழுந்தனர். ஆனால் அப்போதுதான் ராஜா தனது வாழ்க்கையில் இருந்ததை விட மிகவும் பயந்து, "விரைவாக எழுந்து" தனது ஆலோசகர்களிடம் கத்தினார்: "கட்டப்பட்ட மூன்று மனிதர்களை நாங்கள் நெருப்பில் வீசவில்லையா?"

இது உண்மை என்று உறுதியளித்தனர். ஆனால் அவர் தொடர்ந்தார்: "நான்கு மனிதர்கள் தளர்வாக, தீயின் உள்ளே எந்த சேதமும் இல்லாமல் சுற்றித்திரிவதை நான் காண்கிறேன் ; அறையின் அம்சம் தெய்வத்தின் மகன் போன்றது.

பிறகு ராஜா அடுப்பு வாசலை அணுகி, "உன்னதமான கடவுளின் ஊழியர்களே, வெளியே வந்து வாருங்கள்!" என்று அந்த மனிதர்களை அவர்களின் பெயர்களைச் சொல்லி அழைத்தார். பின்னர் அவர்கள் "நெருப்பின் நடுவிலிருந்து வெளியே வந்தனர். அரசனின் துணைத் தலைவர்கள், ஆட்சியாளர்கள், ஆளுநர்கள் மற்றும் ஆலோசகர்கள் ஒன்று கூடி, இந்த மனிதர்களின் உடல்களில் நெருப்புக்கு அதிகாரம் இல்லை என்பதைக் கண்டனர்; அவர்களுடைய தலைமுடி பாடவில்லை, அவர்களுடைய மேலங்கிகள் மாறவில்லை, நெருப்பின் வாசனை அவர்கள் மீது வரவில்லை.

நேபுகாத்நேச்சார் பேசி: சாத்ராக், மேஷாக், ஆபேத்நேகோ ஆகியோரின் தேவன் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார், அவர் தம்முடைய தூதனை அனுப்பி, தம்முடைய ஊழியக்காரரை விடுவித்தார், அவர்கள் ராஜாவின் வார்த்தையை நிறைவேற்றவில்லை, ஆனால் அவர்கள் ராஜாவின் வார்த்தையை நிறைவேற்ற விரும்பினர். அவர்களின் சொந்த உடல்கள், தங்கள் கடவுளைத் தவிர வேறு எந்த கடவுளையும் சேவிக்கவும் வழிபடவும்."

இங்கே நிலைமை இதுதான்: கர்த்தர் எல்லா தேசங்களையும் பாபிலோன் ராஜாவுக்குக் கீழ்ப்படுத்தினார். அவருடைய சொந்த தீர்க்கதரிசியின் செய்திகளின் மூலம் அவர் தனது மக்களாகிய யூதர்களுக்கும் அவர்களில் இருந்த அந்த மூன்று வாலிபர்களுக்கும் "பாபிலோன் ராஜாவுக்கு" சேவை செய்யும்படி கட்டளையிட்டார். இருப்பினும், மூவரும் பாபிலோன் ராஜாவுக்குச் சேவை செய்ய வெளிப்படையாக மறுத்துவிட்டனர், அந்த விவரத்தில் அவரே தனிப்பட்ட முறையில் நேரடியாகவும் கட்டளையிட்டார்; இந்த மறுப்பில், கர்த்தர் தாமே மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் அவர்கள் பக்கம் இருந்து, அவர்களை விடுவித்தார்.

எனவே, பாபிலோன் மன்னனுக்குப் பணியச் செய்யும்படி மக்களைக் கட்டளையிடும் போது கர்த்தர், மதத் துறையில் அவருக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்று ஒருபோதும் கட்டளையிடவில்லை அல்லது அவருக்கு அடிபணிய வேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை என்பதை இன்னும் தெளிவாக நிரூபிக்க இயலாது .

மூன்று பேரின் மனப்பான்மை மற்றும் அவர்களின் அற்புதமான விடுதலையின் இந்த சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத அங்கீகாரத்தின் மூலம், இந்த விஷயத்தில் அவரது உத்தரவு தவறானது என்பதை ராஜாவுக்கு கர்த்தர் தெளிவாகத் தெரிவித்தார்; இந்த அரசன் தனக்குக் கோருவதற்கு உரிமையல்லாத ஒரு வழிபாட்டைக் கோரினான்; அவரை தேசங்களுக்கு ராஜாவாக்கியதில், கர்த்தர் அவரை மக்களின் மதத்தில் ராஜாவாக்கவில்லை ; தேசங்கள், மக்கள் மற்றும் மொழிகளின் தலைமைக்கு அவரை வழிநடத்தியதன் மூலம், கடவுள் அவரை ஒரு தனி நபரின் மதத்தின் தலைவராகக் கொடுக்கவில்லை; கர்த்தர் அனைத்து தேசங்களையும் மக்களையும் தனது அரசியல் மற்றும் உடல் சேவைக்காக ராஜாவின் நுகத்தின் கீழ் கொண்டு வந்திருந்தாலும், அதே கர்த்தர் ராஜாவுக்கு எந்த விதத்திலும் அதிகாரத்தையோ அதிகாரத்தையோ எந்த வகையிலும் வழங்கவில்லை என்பதை மறுக்கமுடியாது. அவர்களின் ஆன்மாக்கள்; தேசத்துக்கும் தேசத்துக்கும், மனிதனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையேயான எல்லா விஷயங்களிலும், எல்லா மக்களும், தேசங்களும், மொழிகளும் அவருக்குச் சேவை செய்யும்படி அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், கடவுள் அவரை அவர்கள் அனைத்தின் மீதும் ஆட்சியாளராக ஏற்படுத்தியிருந்தாலும்; இருப்பினும், ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் கடவுளுக்கும் இடையிலான உறவுகளுடன் அரசனுக்கு எந்த தொடர்பும் இருக்க முடியாது; மற்றும் தனிப்பட்ட நபரின் உரிமைகள் முன்னிலையில், மனசாட்சி மற்றும் வழிபாட்டில், "ராஜாவின் வார்த்தை" மாற வேண்டும், ராஜாவின் ஆணை செல்லாது; இந்த விஷயத்தில் உலகத்தின் ராஜா யாரும் இல்லை, ஏனென்றால் இங்கே கடவுள் மட்டுமே இறையாண்மை மற்றும் எல்லாவற்றிலும் இருக்கிறார்.

எல்லா அரசர்களுக்கும் எல்லா மக்களுக்கும் என்றென்றும் அறிவுரை வழங்குவதற்காக, இவை அனைத்தும் அந்நாளில் செய்யப்பட்டன, மேலும் இது யுகங்களின் முடிவுகளுக்கு வந்திருக்கும் நமது அறிவுரைக்காக எழுதப்பட்டது.

பாடம் 2

மத சுதந்திரம்

சட்டத்தின் மேலாதிக்கத்தின் பார்வையில்

பாபிலோனின் உலக வல்லரசும் பேரரசும் என்றென்றும் இல்லாமல் போய்விட்டது; மற்றொன்று அதன் இடத்தைப் பிடித்தது—மேதிய-பாரசீகத்தின் அதிகாரமும் பேரரசும். இங்கே அரசாங்கத்தின் மற்றொரு கொள்கை இருந்தது, இங்கே உலகிற்கு மத சுதந்திரத்தில் மற்றொரு பாடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மேதிய-பாரசீகப் பேரரசில், அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் பாபிலோனிலிருந்து வேறுபட்டவை.

பாபிலோன், நாம் பார்த்தது போல், ஒரு முழுமையான முடியாட்சி மட்டுமல்ல, ஒரு எதேச்சதிகாரம் - ஒரு மனிதன் ஆட்சி, ஒரு தனி நபர் முழுமையானது. அரசனின் வார்த்தையே சட்டம், அரசனின் விருப்பமும் வார்த்தையும் மாறியதால் சட்டம் மாறக்கூடியதாக இருந்தது. அரசன் சட்டத்தின் ஆதாரமாக இருந்தான், அவனுடைய வார்த்தையே மற்ற அனைவருக்கும் சட்டம்; ஆனால் தன்னைப் பொறுத்தவரை சட்டத்தின் எந்த தடையும் இல்லை.

மேதிய-பாரசீக அரசாங்கமும் ஒரு முழுமையான முடியாட்சியாக இருந்தது. அங்கேயும் அரசனின் வார்த்தையே சட்டம்; ஆனால் பாபிலோனைப் பற்றிய அடிப்படை வேறுபாட்டுடன்- அரசரின் வார்த்தை சட்டமாக வெளியிடப்பட்டவுடன், அந்த சட்டத்தை அரசனால் மாற்றவோ அல்லது முரண்படவோ முடியாது. ஒரு காலத்தில் சட்டமாக மாறிய தனது சொந்த வார்த்தை அல்லது ஆணையால் ராஜாவே தனக்கு எதிராக மாட்டிக்கொண்டார். மேதிய-பாரசீக அரசாங்கம், எனவே, சட்டத்தின் அரசாங்கமாக இருந்தது, அதன் கோட்பாடுகள் சட்டத்தின் மேலாதிக்கம்.

இந்த பேரரசில் வணிக நிர்வாகத்தின் தலைவராக, மூன்று ஜனாதிபதிகள் இருந்தனர், அவர்களில் டேனியல் முதல்வராக இருந்தார். டேனியலின் அறிவு, நேர்மை, திறமை மற்றும் நிர்வாகத்தில் பொதுவான மதிப்பு ஆகியவற்றின் காரணமாக, ராஜா "முழு ராஜ்யத்தின் மீது அவரை நிலைநிறுத்த" மனதில் இருந்தார். இது தெரிந்தது மற்ற இரண்டு ஜனாதிபதிகள் மற்றும் இளவரசர்களின் பொறாமைமையைத் தூண்டியது; மற்றும் அவர்கள் வைக்க சதி செய்தார்கள் - அது கீழே.

முதலாவதாக, பேரரசின் விவகாரங்களில் தானியேலின் நடத்தையைப் பற்றி "குற்றம் சாட்ட ஒரு சந்தர்ப்பம்" தேடினார்கள். ஆனால் நீண்ட மற்றும் விடாமுயற்சியுடன் தேடலுக்குப் பிறகு, மிக விரிவான ஆய்வுக்குப் பிறகு, அவர்கள் தங்கள் முயற்சிகளை இடைநிறுத்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது மற்றும் அவர்கள் ஒருபோதும் "எந்தக் குற்றத்தையும் காண முடியாது" என்று ஒப்புக்கொண்டனர். . . எந்த தவறும் இல்லை, குற்றமும் இல்லை" ஏனெனில் "அவர் உண்மையுள்ளவர்."

"அப்பொழுது அந்த மனுஷர்: இந்த தானியேலுக்கு விரோதமாக அவனுடைய தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்திலே நாம் தேடினால் ஒழிய, நாங்கள் இந்த தானியேலைக் குற்றஞ்சாட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்தையும் காணமாட்டோம் என்றார்கள்." ஆனால் அவர்கள் தங்கள் கடவுளின் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவருக்கு எதிராக எந்த சந்தர்ப்பத்தையும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை, அவர்களே முதலில் விரும்பிய வாய்ப்பைத் தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையை உருவாக்கும் வரை.

பேரரசின் விவகாரங்களில் அவருக்கு எதிராக ஏதேனும் சந்தர்ப்பம் அல்லது தவறுகளைக் கண்டறிவதற்கான அவரது நீண்ட மற்றும் அயராது முயற்சிகள், கடவுள் மீதான அவரது முழுமையான பக்தி மற்றும் விசுவாசத்தை அவர்களுக்கு உணர்த்தியது. கடவுள் மீதான முழுமையான பக்தியின் குறுகிய கோட்டிலிருந்து ஒரு முடியின் அகலத்தை அவர் எந்த வகையிலும் சாய்க்க முடியாது என்பதை அவர்கள் தங்கள் விசாரணையின் மூலம் அவர்கள் அனுபவத்தால் கண்டுபிடித்தனர். ஆனால் இது முழுக்க முழுக்க தனிப்பட்ட விஷயம், இதில் எந்த ஒரு மனிதனும் எந்த விதத்திலும் தலையிடவில்லை. மற்றவர்களிடம் உங்கள் நடத்தையில் மற்றும்

அரசு, அதன் சொந்த உணர்வுபூர்வமாக ஒரு சார்புடைய விசாரணை அது உண்மையில் நன்மை பயக்கும் என்பதை நிரூபித்தது.

எனவே, சூழ்நிலைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளைப் பொறுத்து, அவனது கடவுளின் சட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் கூட, அவருக்கு எதிராக சந்தர்ப்பம் தேடுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் எதுவும் இல்லை. ஆகவே, அத்தகைய சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டிய அவசியத்தை அவர்கள் எதிர்கொண்டதால், கடவுள் மீது டேனியலின் அசைக்க முடியாத பக்தி, அவர்கள் தொடர வழிகளை உருவாக்கியது. எனவே, அவர்கள் ஒரு திட்டத்தை வகுத்தனர், அதில் அவர்கள் பேரரசின் அனைத்து அதிகாரிகளையும் கவர்ந்தனர், மேலும் அவர்கள் ராஜாவிடம் சென்று கூறினார்கள்: "டேரியஸ் ராஜா, என்றென்றும் வாழ்க! ராஜ்யத்தின் அனைத்துத் தலைவர்களும், அரசு தலைவர்களும், ஆட்சியாளர்களும், ஆலோசகர்களும், ஆளுநர்களும், அரசன் ஒரு ஆணையை நிறுவி, முப்பது நாட்களுக்கு எந்த மனிதனும், எந்தக் கடவுளிடமோ அல்லது எந்த மனிதனிடமோ விண்ணப்பம் செய்யக் கூடாது என்று உறுதியான தடை விதிக்க வேண்டும் என்று ஒப்புக்கொண்டனர். அரசே, நீ அல்ல, சிங்கங்களின் குகைக்குள் தள்ளப்பட்டு. எனவே, அரசே, தடையை அனுமதித்து, பத்திரத்தில் கையொப்பமிடுங்கள், அது மாற்றப்படாமல் இருந்தால் -

மேதியர்கள் மற்றும் பெர்சியர்களின் சட்டத்தின்படி, அதை திரும்பப் பெற முடியாது". டேனியல் 6:6-8.

பேரரசின் உயர் அதிகாரிகளின் பெரும் எண்ணிக்கையிலான இந்த புகழ்ச்சியான முன்மொழிவால் ராஜா தன்னை மயக்கி, ஆணையில் கையெழுத்திட்டார். அரசாணை இயற்றப்பட்டதையும், அந்தச் சட்டம் அரசனால் கையொப்பமிடப்பட்டதையும் டேனியல் அறிந்திருந்தார். அது இப்போது பேரரசின் சட்டம்-தவிர்க்கவோ மாற்றவோ முடியாத சட்டம் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். இருப்பினும், அவர் வீட்டிற்குச் சென்றார், வழக்கமான ஜெப காலம் நெருங்கும்போது, ஒரு நாளைக்கு மூன்று முறை, "அவர் தனது கடவுளுக்கு முன்பாக ஜெபித்து நன்றி கூறினார்". பின்னர், ஏகாதிபத்திய சட்டத்தை இந்த வெளிப்படையான புறக்கணிப்பைக் கருத்தில் கொண்டு, அவர்கள் ராஜாவிடம் விரைந்து சென்று மிகுந்த மரியாதையுடன் அவரிடம் கேட்டார்கள்: "நீங்கள் ஒரு தடையில் கையெழுத்திடவில்லையா. . ."

ராஜா பதிலளித்தார்: "மேதியர் மற்றும் பெர்சியர்களின் சட்டத்தின்படி இந்த வார்த்தை உறுதியானது, இது திரும்பப் பெற முடியாது." பின்னர் சூழ்ச்சியின் ஆசிரியர்கள் அறிவித்தனர்: "யூதாவின் நாடுகடத்தப்பட்டவர்களில் ஒருவரான இந்த டேனியல், ராஜாவே, உம்மையோ அல்லது நீங்கள் கையெழுத்திட்ட தடையையோ கவனிக்கவில்லை, ஆனால் அவர் ஒரு நாளைக்கு மூன்று முறை ஜெபம் செய்கிறார்."

அதைக் கேட்ட அரசன் "மிகவும் துக்கமடைந்து, தானியேலை விடுதலை செய்யத் தனக்குள்ளேயே தீர்மானித்துக்கொண்டான்; சூரியன் மறையும் வரை அவர் அவரைக் காப்பாற்ற முயன்றார். ஆனால் அந்த நேரம் முழுவதும் மற்றும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் ராஜா தந்திரமான மனிதர்களால் முறையீட்டை எதிர்கொண்டார்: "சட்டம்; சட்டம்". "அரசே, மேதியர்கள் மற்றும் பெர்சியர்களின் சட்டம், அரசர் அனுமதிக்கும் எந்த தடையும் ஆணையும் மாற்ற முடியாது என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்". சட்டத்தின் மேலாதிக்கம் அரசனையே கட்டுப்படுத்தியது; தப்பில்லை; மேலும், மிகுந்த தயக்கத்தின் மத்தியில், "டேனியலைக் கொண்டு வந்து லீயின் குகைக்குள் தள்ளும்படி அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான்.

அயனிகள்."

அரசன் இரவை உண்ணாமல் உறங்காமல் கழித்தான். ஆனால் அதிகாலையில் அவர் சிங்கங்களின் குகைக்கு விரைந்து சென்று, "டேனியலை சோகமான குரலில் அழைத்தார்; ராஜா தானியேலிடம், "டேனியல், ஜீவனுள்ள தேவனுடைய ஊழியக்காரனே, நீ தொடர்ந்து சேவிக்கிற உன் தேவன் உன்னைச் சிங்கங்களிடமிருந்து விடுவித்திருக்க முடியுமா?" என்றார்.

அதற்கு டேனியல், "அரசே, என்றும் வாழ்க! என் தேவன் தம்முடைய தூதனை அனுப்பி, சிங்கங்களின் வாயை அடைத்தார், அவைகள் எனக்கு தீங்கு செய்யாதபடிக்கு, ஏனென்றால் அவருக்கு முன்பாக என்னில் குற்றமற்றவர் காணப்பட்டார்; அரசே, நான் உமக்கு எதிராக எந்தக் குற்றமும் செய்யவில்லை" என்றார். கடவுளின் வழிபாட்டைப் பாதிக்கும் எந்தவொரு சட்டத்தையும் மதிக்காதவர் கடவுளுக்கு முன்பாக குற்றமற்றவர் என்பதும், மன்னருக்கோ, அரசிற்கோ, சமுதாயத்திற்கோ, "எந்தக் குற்றமும்" செய்யாதவர் என்பதும் அங்கு மிகச்சரியாக, என்றென்றும் நிரூபிக்கப்பட்டது. சட்டம் அல்லது அரசாங்கத்தின் கொள்கை.

இவை அனைத்தும் தெய்வீக சத்தியத்தில் மீண்டும் நிரூபிக்கிறது, எந்த பூமிக்குரிய அரசாங்கமும் மத விஷயங்களில் எந்த உரிமையும் அல்லது அதிகார வரம்பையும் கொண்டிருக்க முடியாது, அதாவது, "நம் படைப்பாளருக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய கடமையிலும், அவருடைய விதத்திலும்.

நம்மை நாமே பார்த்துக் கொள்வோம்." இந்த வழக்கில், மதத்தை மதிக்கும் சட்ட விதிகளை இணைக்க எந்த அரசாங்கத்திற்கும் உரிமை இல்லை, இதனால் "சட்டத்தின்" மேலாதிக்கத்தையும் ஒருமைப்பாட்டையும் கோர முடியாது என்பதை மேலும் நிரூபிக்கிறது; " அடிப்படையில் இது மதம் சார்ந்த பிரச்சனை அல்ல, சட்டத்தின் பிரச்சனை ", " நாங்கள் மத அனுசரிப்பு கேட்கவில்லை, சட்டத்தை மதிக்க வேண்டும் என்று தான் கேட்கிறோம் ". டேனியல் மற்றும் "மேதியர் மற்றும் பாரசீகர்களின் சட்டத்தின் மேலாதிக்கம்" விஷயத்தில், இந்த முறையீடுகள் அனைத்திற்கும் தெய்வீக பதில் என்னவென்றால், மதம் தொடர்பான எதற்கும் சட்டத்தில் எந்த இடமும் சரியாக இருக்க முடியாது.

மதத்தில் முழுமையான தனித்துவத்திற்கான உரிமை தெய்வீக குணமாகும், எனவே, முற்றிலும் பிரிக்க முடியாத உரிமை. மேலும் மத அனுஷ்டானங்களையோ அல்லது தடைகளையோ சட்டத்தின் ஒரு விஷயமாக ஆக்குவது இந்த தெய்வீக உரிமையின் சுதந்திரத்தை பாதிக்காது. மதம் சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தாலும், உரிமையின் முழுமையும், அதைச் செயல்படுத்துவதற்கான சரியான சுதந்திரமும் எப்போதும் ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கும். மதம், மத அனுசரிப்பு அல்லது தடை சட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டால், சட்டம் மேதியர் மற்றும் பாரசீகர்களைப் போல உயர்ந்ததாகவும், வளைந்துகொடுக்காததாகவும் இருந்தாலும், மதத்தில் உள்ள தெய்வீக உரிமையும், தனித்துவத்தின் பூரண சுதந்திரமும் மதத்தை உள்ளடக்கிய சட்டத்திற்கு நீட்டிக்கப்படுகிறது. அத்தகைய சட்டம் ஒரு சட்டமே இல்லை. "சட்டத்தின் மேலாதிக்கம் மற்றும் ஒருமைப்பாடு" என்ற மறைவின் கீழ் மத அனுசரிப்புகள் அல்லது தடைகளைத் திணிக்கும் சூழ்ச்சி, தெய்வீக உரிமை மற்றும் பரிபூரண சுதந்திரம் மற்றும் மதத்தில் தனித்துவத்தை நீக்குவதற்கு அல்லது எந்த வகையிலும் கட்டுப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, உண்மையில் அனைத்து உரிமைகோரல்களையும் அகற்றும் அளவிற்கு எதிர்வினையாற்றுகிறது. "சட்டத்தின் மேலாதிக்கம் மற்றும் ஒருமைப்பாடு"-விளைவாக வழக்கில் குறிப்பிட்ட சட்டத்தை ரத்து செய்கிறது.

சிவில் விஷயங்களில் சிவில் சட்டம் நிச்சயமாக உச்சமானது, ஆனால் மத விஷயங்களில் அதற்கு எந்த இடமும் இல்லை.

மதத்தில் தனித்துவத்தின் தெய்வீக உரிமையின் முன்னிலையில், அது எதேச்சதிகார அரசாங்கத்துடன் தொடர்புடையது, நேபுகாத்நேச்சார் மன்னரின் விஷயத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது, ராஜாவின் வார்த்தை மாற வேண்டும்.

மதத்தில் தனித்துவத்தின் தெய்வீக உரிமையின் முன்னிலையில், அது சட்டத்தின் மேலாதிக்கம் மற்றும் வளைந்து கொடுக்கும் தன்மையுடன் தொடர்புடையது, மேதியர்கள் மற்றும் பெர்சியர்களின் அரசாங்கத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது, மதத்தை பாதிக்கும் அல்லது சிந்திக்கும் எந்தவொரு சட்டமும் வெறுமனே சட்டமே இல்லை.

மதத்தின் களம் கடவுளுடையது. இந்த துறையில், கடவுள் மட்டுமே இறையாண்மை, அவருடைய விருப்பம் மட்டுமே சட்டம். மேலும் இந்த துறையில் ஒரு நபர் கடவுளுடன் தனியாக நிற்கிறார், அவருக்கு மட்டுமே பொறுப்பு.

அத்தியாயம் 3

எதுவாக இருந்தாலும் மத சுதந்திரம் மாநிலம் மற்றும் தேவாலயத்தின் ஒன்றியம் பற்றியது

மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க உண்மைகள் மற்றும் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத அனுபவங்கள் மூலம், ராஜா நேபுகாத்நேச்சார் மற்றும் மூன்று இளம் எபிரேயர்களின் விஷயத்தில், தெய்வீக உண்மையும் கொள்கையும் என்றென்றும் தெளிவாக்கப்பட்டது, மக்களின் மதத்துடன் எந்த மன்னனும் எந்த உரிமையும் செய்ய முடியாது; மதத்தில் தனித்துவ உரிமை கொடுக்கப்பட்டால், அரசனின் வார்த்தை மாற வேண்டும்.

தொடர்புடைய உண்மைகள் மற்றும் அனுபவங்கள் மூலம், தானியேலுக்கு எதிரான மேதிய-பாரசீக அரசாங்கத்தின் விஷயத்தில், தெய்வீக சித்தமும் உண்மையும் என்றென்றும் தெளிவாக்கப்பட்டது, மேலும் மக்களின் மதத்துடன் எந்த சட்டமும் இல்லை, எந்த அரசாங்கமும் இல்லை.

சட்டத்தின் மூலம், அதற்கும் அதற்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லாமல் இருக்கலாம்-மதத்தில் தனித்துவத்தை சுதந்திரமாகப் பயன்படுத்துவதால், மதம் தொடர்பான எந்தச் சட்டமும் ஒன்றுமில்லை; அத்தகைய சட்டத்தை முற்றிலும் புறக்கணிக்கும் மற்றும் புறக்கணிக்கும் ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் கடவுளுக்கு முன்பாக "நிரபராதி", மேலும் அரசாங்கம், சட்டம் அல்லது சமூகத்தின் முன் "குற்றம்" இல்லை .

இந்த இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளும், அவை விளக்கும் கோட்பாடுகளும், பூமிக்குரிய அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு கட்டத்தையும் உள்ளடக்கியது. மதம், அதன் சடங்குகள், நிறுவனங்கள் மற்றும் அனுசரிப்புகளுடன் முற்றிலும் விலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது, எனவே அது எந்த நிலை அல்லது வடிவத்தின் பூமிக்குரிய அரசாங்கங்களின் வற்புறுத்தலிலிருந்து இருக்க வேண்டும் என்ற பெரிய மற்றும் முக்கிய உண்மை தெளிவாகிறது. அந்த மதம், அதைப் பற்றிய எல்லா விஷயங்களுடனும், கடவுளுடனான தனிப்பட்ட உறவுகளில் மட்டுமே தனிநபருக்கு சொந்தமானது.

ஆனால் மனிதன் மதத்தின் உலகில் ஆதிக்கம் செலுத்த முயன்ற மற்றொரு வழி உள்ளது: சர்ச் மூலம், அரசு மூலம்.

உலகத்திலிருந்து அழைக்கப்பட்டவர்கள், உலகத்திலிருந்து கடவுளுக்குப் பிரிந்தவர்கள், உலகில் அவருடைய சபை. கடவுள் தம் மக்களை எகிப்திலிருந்து வெளியே அழைத்தபோது, அவர்கள் முதலில் "வனாந்தரத்திலுள்ள சபை"; பின்னர் கானான் நாட்டில் அவர்கள் தேவாலயமாக இருந்தனர்.

அவர்களின் கடினமான கழுத்து, இதயத்தின் கடினத்தன்மை மற்றும் மனக் குருட்டுத்தன்மை ஆகியவற்றின் காரணமாக, கடவுளுடைய தேவாலயமாக அவர்களுக்கான பெரிய நோக்கத்தை அவர்கள் சோகமாக இழந்துவிட்டனர். இருப்பினும், கடவுள் தம்முடைய நற்குணத்தினாலும் இரக்கத்தினாலும், "வனாந்தரத்திலும், பூமியிலும், தலைமுறை தலைமுறையாக அவர்களுடைய நடத்தையை சகித்தார். இவ்வாறு, பல இடர்பாடுகள் மூலம், கர்த்தராகிய கிறிஸ்து பூமியில் வசிக்கும் காலம் வரை மக்கள் சபையாகத் தொடர்ந்தனர். இந்த காலம் முழுவதும், இந்த தேவாலயம் ஒரு பரந்த ராஜ்யம் மற்றும் ஆதிக்கத்தின் மிகவும் புகழ்பெற்ற வாக்குறுதிகளுக்கு வாரிசாக இருந்து வருகிறது.

கிறிஸ்து ஒரு மனிதனாக பூமிக்கு வந்த நேரத்தில், ரோமின் ஆதிக்கமும் அதிகாரமும் அந்த தேவாலயத்தின் மக்களை கடுமையான மற்றும் கொடூரமான தற்காலிக கீழ்ப்படிதலில் வைத்திருந்தது, மேலும் அவர்கள் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட மீட்பரின் தோற்றத்திற்காக ஏங்கினார்கள். இந்த விடுவிப்பவர் ஏராளமாக வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டார், இறுதியாக அவர் வந்தார். ஆனால் தேவாலயத்தின் பெரியவர்கள், வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட ராஜ்யம் மற்றும் ஆதிக்கத்தின் ஆன்மீகத்திலிருந்து தங்கள் கண்களை மறைக்க தங்கள் உலக லட்சியத்தை அனுமதித்தனர்; ரோமின் நுகத்தை அகற்றி, அதன் அதிகாரத்தை உடைத்து, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களின் தேவாலயத்தை அதிகாரம் மற்றும் தேசங்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் நிலைக்கு உயர்த்தும் ஒரு அரசியல் மற்றும் தற்காலிக விடுதலையாளருக்காக காத்திருக்க மக்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார். உங்கள் மீது தேசங்களால் நீண்டது.

இயேசு தனது பொது ஊழியத்தில் முதன்முதலில் தோன்றியபோது, திருச்சபையின் இந்த பெரியவர்கள் அவரைச் சுற்றி திரண்டிருந்த மக்களைப் பின்தொடர்ந்து, அவர்களின் எதிர்பார்ப்புகளை அவர் நிறைவேற்றுவார் என்ற நம்பிக்கையில் ஆர்வத்துடன் அவரிடம் கேட்டார்கள். ஆனால், கூட்டத்தினரின் ஆர்வத்தையும் உற்சாகத்தையும் பார்த்தபோது, "அவரை ராஜாவாக்கும்படி வற்புறுத்த வேண்டும்" என்ற நிலையை எட்டியதைக் கண்டதும், இயேசு அந்த மரியாதையை ஏற்காமல் அல்லது அத்தகைய திட்டத்தை ஊக்குவிக்காமல், "அவர்கள் மத்தியில் இருந்து விலகினார்", ரோமின் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபடுவதும், தேசங்களை உயர்த்துவதும், இயேசுவைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுடைய லட்சிய நம்பிக்கைகள் அனைத்தும் வீணானவை என்பதையும் அவர்கள் இதில் கண்டார்கள்.

இந்த நேரத்தில், மக்கள் மத்தியில் இயேசுவின் செல்வாக்கு மிகவும் பரந்ததாகவும் வலுவாகவும் மாறியது, மக்கள் மீது அவர்களின் அதிகாரம் வேகமாக மறைந்து வருவதை தேவாலயத் தலைவர்கள் கண்டனர். உலக அதிகாரம் மற்றும் ஆதிக்கம் பற்றிய அவர்களின் லட்சியத் திட்டங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் நிறைவேறியதையோ அல்லது அங்கீகரிக்கப்பட்டதையோ பார்ப்பதற்குப் பதிலாக, மக்கள் மத்தியில் தாங்கள் அனுபவித்து வந்த அதிகாரமும் செல்வாக்கும் பெருமளவில் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டதை அவர்கள் திகைப்புடன் பார்த்தார்கள்; மேலும் இது, பெரிய தெளிவினமையில் பிறந்த, குறைந்த புகழுடைய நகரத்திலிருந்து வந்த ஒரு மனிதனால், அதிகபட்சம் மட்டுமே

தேவாலயத்தின் ஒரு சாதாரண உறுப்பினர்! அவர்களின் இடத்தையும் கண்ணியத்தையும் காப்பாற்ற ஏதாவது செய்ய வேண்டும். பிரசங்கிக்கவோ, போதிக்கவோ கூடாது என்று அவருக்குக் கட்டளையிட நினைத்தது வெளிப்படையாகவே தாமதமானது. அந்த நேரத்தில், அவர் மட்டுமல்ல, கூட்டத்தினரும் இந்த வகையான தடைகளுக்கு கவனம் செலுத்த மாட்டார்கள் என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் ஒரு வழி இருந்தது - அவரது பதவியையும் கண்ணியத்தையும் தக்கவைத்துக்கொள்வதற்கும் - அவர் மீதும் மக்கள் மீதும் தங்கள் அதிகாரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும். தங்களைப் பற்றியும் தங்கள் நிலைப்பாட்டைப் பற்றியும் அவர்களின் கருத்தில், அவர்களின் நிலை மற்றும் கண்ணியத்தை பதவியுடன் மட்டுமல்லாமல், தேவாலயத்தின் இருப்பு மற்றும் தேசத்தின் இருப்புடன் கூட ஒரே மாதிரியாக மாற்றுவது மிகவும் எளிதான விஷயம். இது சம்பந்தமாக, அவர்கள் முடித்தனர்: "நாம் அவரை இப்படி விட்டால், எல்லோரும் அவரை நம்புவார்கள்; அப்போது ரோமர்கள் வந்து எங்கள் இடத்தை மட்டுமல்ல, தேசத்தையும் ஆக்கிரமிப்பார்கள். மேலும் "அன்றிலிருந்து, அவர்கள் அவரைக் கொல்ல முடிவு செய்தனர்." யோவான் 11:47,53.

ஆனால் அவர்கள் ரோமானிய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவர்களாக இருந்ததால், எந்த மனிதனையும் கொலை செய்வது அவர்களுக்கு சட்டப்பூர்வமானதல்ல. எனவே, அவர்களின் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற அவர்கள் அரசாங்கம் அல்லது சிவில் அதிகாரத்தின் கட்டுப்பாட்டைப் பெற வேண்டியிருந்தது. அத்தகைய அதிகாரம் ரோமானியர் என்பது முக்கியமல்ல, பூமிக்குரிய எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவர்கள் வெறுத்த, எந்தச் சூழ்நிலையிலும் அவர்களால் அங்கீகரிக்க முடியாத ரோமானிய அதிகாரம் முக்கியமில்லை; தேவாலயத்தில் அவர்களின் இடம், கண்ணியம் மற்றும் அதிகாரம் மறைந்து போவதைக் காணும் பயங்கரமான மாற்றுக்கு முன்னால் இவை அனைத்தும் மறக்கப்பட வேண்டும்.

தேவாலயத்தில், பரிசேயர்களும் ஏரோதியர்களும் எதிரெதிர் துருவங்களில் நின்றனர். ஏரோதியர்கள் ஏரோதின் ஆதரவாளர்களாக இருந்ததால் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் யூதேயாவின் ராஜாவாக இருந்த ஏரோதின் மன்னிப்புக் கோரிக்கையாளர்களாக இருந்தனர். ஆனால் ஏரோது ரோமில் இருந்து நேரடியாகப் பெயரிடப்பட்டதன் மூலம் ராஜாவாக இருந்ததால், அவர் ரோமின் அதிகாரத்தால் ராஜாவாகத் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டார்; எனவே, ஏரோதின் ஆதரவாளராகவும் மன்னிப்புக் கேட்பவராகவும் இருப்பது என்பது ரோமின் ஆதரவாளராகவும் மன்னிப்புக் கேட்பவராகவும் இருப்பதைக் குறிக்கிறது.

பரிசேயர்கள் தேவாலயத்தின் பிரத்தியேகமான நீதியுள்ள மக்கள். அவர்கள் தேவாலயத்தின் தீவிர கட்சியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர். எனவே, அவர்கள் தேவாலயத்தின் தூய்மையைப் பாதுகாப்பவர்கள், கடவுளுக்கு உண்மையான விசுவாசத்தின் பிரதிநிதிகள் மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களின் பண்டைய கண்ணியம். எனவே, அவர்கள் மிகவும் தீவிரவாத அகிருப்தியாளர்களாகவும், ரோமை எதிர்த்தவர்களாகவும், ரோமில் இருந்து வந்தவை அல்லது அதனுடன் எந்த தொடர்பும் கொண்டவையாகவும் இருந்தனர்.

ஆனால் பரிசேயர்கள், பிரத்தியேகமான நீதிமான்கள் மற்றும் உயர்ந்த கண்ணியம் கொண்டவர்கள், கிறிஸ்துவுக்கு எதிராக மிகப்பெரிய விரோதம் கொண்டிருந்தவர்கள், மேலும் அவரை அழிக்கும் ஆலோசனைகள் மற்றும் திட்டங்களில் தலைமை தாங்கினர். அவரைக் கொல்லும் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற, ரோம் மட்டும் இருந்த மதச்சார்பற்ற சக்தியின் ஒத்துழைப்பு அவர்களுக்குத் தேவைப்பட்டது. எனவே, இயேசுவுக்கு எதிரான தங்கள் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, அவர்கள் ரோம் மீதான வெறுப்பைக் கவனிக்கும், இயேசுவுக்கு எதிராக ரோமின் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவார்கள், அதில், அவர்கள் தங்கள் தொழிலால், அவர்கள் மிகவும் தீவிர எதிர்ப்பாளர்களாகவும் எதிர்ப்பாளர்களாகவும் இருந்தனர்.

மதச்சார்பற்ற அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கு அவர்கள் ரோமுக்கு இந்த வளைகுடாவைக் கடப்பதற்கான வழிமுறைகள் ஹெரோடியர்களுடன் பொதுவான கருப்பொருள்களைக் கண்டறிவதாகும். ஏரோதியர்கள், பரிசேயர்களை விட இயேசுவை எதிர்க்காததால், கூட்டணிக்கு தயாராக இருந்தனர். இந்த கூட்டணியின் மூலம், அரசியல் கட்சி பரிசேயர்களுடன் இணக்கமாக இருக்கும், மேலும் அந்த கட்சியின் அரசியல் செல்வாக்கும் அதிகாரமும் திருச்சபை தலைவர்களின் கட்டளையின் கீழ் இருக்கும். இது அவர்களுக்கு இராணுவ சக்தியைப் பயன்படுத்துவதற்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும், அவர்கள் இயேசுவுக்கு எதிராக அறிவிக்கப்பட்ட இயக்கங்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

கூட்டணி நிறுவப்பட்டது, சதி உருவாக்கப்பட்டது: "பரிசேயர்கள் பின்வாங்கியவுடன், அவர்கள் உடனடியாக ஏரோதியர்களுடன் சேர்ந்து, அவருக்கு எதிராக, அவர் எப்படி சதி செய்தார்கள்.

உயிரை எடுக்கும்." மாற்கு 3:6. "பின்னர் பரிசேயர்கள் புறப்பட்டு, ஏதோ ஒரு வார்த்தையில் அவரை எப்படி ஆச்சரியப்படுத்தலாம் என்று தங்களுக்குள் ஆலோசனை செய்துகொண்டார்கள். மேலும் ஏரோதியர்களுடன் சேர்ந்து சீடர்களை அவரிடம் அனுப்பினார்கள்", "அவரை ஆளுநரின் அதிகார வரம்புக்கும் அதிகாரத்துக்கும் ஒப்படைப்பதற்காக, எந்த வார்த்தையிலும் அவரைப் பிடிக்க முடியுமா என்று நீதிமான்களாக நடிக்கும் தூதுவர்கள்". மத்தேயு 22:15,16; லூக்கா 20:20. அந்த ஆளுநர் ரோமன் பிலாத்து ஆவார்.

நேரம் வந்தபோது, கெத்செமனேயில் அந்த பயங்கரமான நள்ளிரவில், யூதாஸ் அவனுடன் "தலைமை ஆசாரியர்கள் மற்றும் ஜனங்களின் மூப்பர்களின் வாள்களை ஏந்திய ஒரு கும்பல்" இருந்தபோது, அவர் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு கைது செய்யப்பட்டார்.

அவரைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக்கொண்டு, அவரை முதலில் அன்னாவிடம் அழைத்துச் சென்றனர். அன்னாஸ் அவரை காய்பாவிடம் அனுப்பினார், கயபா அவரை ரோமானிய ஆளுநராகிய பிலாத்துவிடம் அனுப்பினார். பிலாத்து அவரை ஏரோதிடத்திற்கு அனுப்பினார், அவர் "தனது காவலர்களுடன்" அவரை ஒன்றும் செய்யவில்லை மற்றும் கேலி செய்தார், அவரை ஒரு திகைப்பூட்டும் ஆடை உடுத்தி அவரை மீண்டும் பிலாத்துவிடம் அனுப்பினார். பிலாத்து அவரை விடுவிக்க விரும்பியபோது, அவர்கள் சீசர் மற்றும் ரோம் மீதான விசுவாசத்தின் இறுதி அரசியல் குறிப்பை வெளியிட்டனர், ரோமுக்கு பிலாத்துவின் சொந்த விசுவாசத்திற்கும் மேலாக. "நீங்கள் கிழக்கை விடுவித்தால், நீங்கள் சீசரின் நண்பர் அல்ல; தன்னை ராஜாவாக்கும் ஒவ்வொருவரும் சீசருக்கு எதிரானவர்கள்.

பிலாத்து இந்த கடைசி முறையீடு செய்தார்: "நான் உங்கள் ராஜாவை சிலுவையில் அறையலாமா?" கடவுளை கடைசியாக கைவிட்டது மற்றும் ரோமுடன் முழுமையான ஐக்கியம் பற்றிய வெளிப்படையான வார்த்தைகளை பதிலளிப்பதற்காக மட்டுமே பெற வேண்டும். "எங்களுக்கு சீசரைத் தவிர வேறு ராஜா இல்லை" "அவரை சிலுவையில் அறையும்! சிலுவையில் அறையும்!" "அவர்கள் அவரைச் சிலுவையில் அறையும்படி உரத்த சத்தத்துடன் அவரை வற்புறுத்தினார்கள். அவர்களின் அழகை வெற்றி பெற்றது.

இவ்வாறு பிரபஞ்சத்தின் முழு வரலாற்றிலும் மிகக் கொடூரமான குற்றம் செய்யப்பட்டது; அரசு மற்றும் தேவாலயத்தின் ஒன்றியத்தின் மூலம் இது சாத்தியமானது - மதச்சார்பற்ற அதிகாரத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள தேவாலயம், அதன் தீய விருப்பத்தையும் நோக்கத்தையும் திறம்பட செய்ய அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துகிறது.

இந்த பயங்கரமான உண்மை ஒன்றே நிரந்தரமான மற்றும் எல்லையற்ற அழிவை உறுதிப்படுத்த போதுமானது, மற்றும் நித்திய அவதூறாக, எல்லா ஒத்த தொடர்புகளையும் என்றென்றும் தள்ளும். கொடுக்கப்பட்ட முதல் சந்தர்ப்பத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு பதிவு மூலம், அரசும் தேவாலயமும் இணைந்த இந்த விஷயம்-மதச்சார்பற்ற அதிகாரத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள தேவாலயம்-நிரூபித்திருக்க வேண்டும் மற்றும் எங்கும் மனிதர்களுக்கும் நாடுகளுக்கும் மிகப்பெரிய சாபத்தை நிரூபிக்கக்கூடாது. அது எல்லா நேரங்களிலும் காணப்பட்டும்.

எனவே, "மதச்சார்பற்ற சக்தி உள்ளது" என்பது உண்மையில் முழுமையாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது தேவாலயத்திற்கு ஒரு சாத்தானிய பரிசு நிரூபிக்கப்பட்டது.

அத்தியாயம் 4

எதுவாக இருந்தாலும் மத சுதந்திரம் தேவாலயத்தைப் பற்றி

எந்தவொரு மன்னராட்சி அரசாங்கத்திற்கும் எந்தவொரு மத அனுசரிப்பையும் திணிக்க எந்த உரிமையும் இல்லை என்பதைக் கண்டோம்; அத்தகைய சக்தி அவ்வாறு செய்யும் போது, மதத்தில் தனித்துவத்திற்கான உரிமை உச்சமானது, மற்றும் மன்னரின் வார்த்தை மாற வேண்டும்.

சட்டம் உச்சமாக இருக்கும் எந்த அரசாங்கத்திற்கும், மதத்தை உள்ளடக்கிய எந்தவொரு சட்டத்தையும், ஆணையையும் அல்லது ஏற்பாடுகளையும் ராஜ்யத்தின் சட்டத்தில் சேர்க்க எந்த உரிமையும் இல்லை என்பதையும் நாங்கள் காண்கிறோம்; மற்றும் அப்படிச் செய்யும்போது, மதத்தில் தனித்துவத்தின் உரிமையே உயர்ந்ததாக இருக்கும், மேலும் கடவுளுக்கு முன்பாக குற்றமற்றவர்.

அத்தகைய சட்டத்தை மதிக்காதவர்களுக்கு அரசாங்கம், சட்டம் மற்றும் சமூகத்தின் முன் குற்றத்திலிருந்து சரியான விலக்கு காணப்படுகிறது.

சர்ச் அதன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அல்லது அதன் நோக்கங்களை மேம்படுத்துவதற்கு சிவில் அதிகாரத்தை கட்டுப்படுத்த எந்த உரிமையும் இல்லை என்பதை நாங்கள் காண்கிறோம்; அவர் அவ்வாறு செய்யும்போது, மிகுந்த அக்கிரமத்தின் தொடர்பு உருவாகிறது; ஒரு சாத்தானிய சக்தி அத்தகைய தேவாலயத்தில் உள்ளது, மேலும் மதத்தில் தனித்துவத்தின் உரிமை இன்னும் உயர்ந்தது மற்றும் சுதந்திரமாக பயன்படுத்தப்படுகிறது.

மதத்தில் மனிதனின் ஆதிக்கம் தேடப்பட்ட மற்றொரு சேர்க்கை உள்ளது; இது தேவாலயத்தைப் பற்றியது - தேவாலயம் அதன் உறுப்பினர்களுடன் தொடர்புடையது. இதைப் பற்றி, கொள்கையளவில் அல்லது குறிப்பிடத்தக்க அனுபவத்தின் உண்மைகளாக இருந்தாலும், இந்த விஷயத்தில் வழங்கப்படும் வேறு எந்த எடுத்துக்காட்டுகளையும் விட வேதம் குறைவான வெளிப்படையானது அல்ல.

இஸ்ரவேல், எகிப்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டபோது, முதல் "பாலைவனத்தில் தேவாலயம்" மற்றும் பின்னர் கானான் தேசத்தில் எப்படி இருந்தது என்பது ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது; பூமியில் கிறிஸ்துவின் நாட்களில் இதே இஸ்ரேல், ஆவியிலும் பொருளிலும் அவர்களுக்கான தெய்வீக இலட்சியத்தை விட மிகக் குறைவாக இருந்தாலும், இருப்பினும், உண்மையில் தேவாலயம் நேரடி வம்சாவளியில் இருந்தது.

இந்த தேவாலயத்தின் அதிகாரப்பூர்வ அமைப்பு இன்னும் நேரடி வம்சாவளியில் இருந்தது. ஆசாரியத்துவம்-தலைமை ஆசாரியர்கள் மற்றும் பிரதான ஆசாரியர்கள்-வரிசையிலும் வாரிசுகளிலும், வனாந்தரத்தில் மோசே மூலம் கர்த்தர் ஏற்படுத்திய ஒழுங்குமுறையின் நேரடி தொடர்ச்சியாக இருந்தது. தேவாலயத்தின் அதிகாரப்பூர்வ கவுன்சில் - சன்ஹெட்ரின் - வனாந்தரத்தில் மோசே மூலம் கர்த்தரால் நியமிக்கப்பட்ட எழுபது பெரியவர்களின் யோசனையிலும் வடிவத்திலும் இருந்தது. இவ்வாறு, பூமியில் கிறிஸ்துவின் நாட்களில், இஸ்ரவேலின் முழு அமைப்பும்-ஆசாரியத்துவம் மற்றும் பெரிய கவுன்சில்-வடிவத்தில் இருந்தது மற்றும் உண்மையில் வனாந்தரத்தில் மோசே மூலம் கர்த்தரால் நிறுவப்பட்ட தெய்வீக அமைப்பிலிருந்து நேரடியாக வந்தது; அது உண்மையிலேயே வனாந்தரத்தில் இருந்து வந்த தேவாலயம்.

கர்த்தருடைய அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் இயேசுவின் அசல் சீடர்கள் அனைவரும், விதிவிலக்கு இல்லாமல், இந்த தேவாலயத்தின் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் அந்த தேவாலயத்தின் ஆராதனைகளிலும், வழிபாடுகளிலும் மற்றவர்களுடன் சமமாக பங்குகொண்டனர். அவர்கள் வழக்கமான நேரத்தில் வழிபட, மற்ற அனைவருடனும் கோயிலுக்குச் சென்று திரும்பினார்கள்; மற்றும் கோவிலில் கற்பித்தார். அப்போஸ்தலர் 2:46; 3:1; 5:12. அது அவ்வாறு நடந்ததைக் கண்டு மக்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தனர், மேலும் கடவுளின் அங்கீகாரம் அவர்கள் அனைவரின் மீதும் இருந்தது.

ஆனால் அந்த அப்போஸ்தலர்களும் சீடர்களும் ஏதோ ஒன்றைக் கற்றுக்கொண்டார்கள், மேலும் தேவாலயத்தில் உள்ள தலைசிறந்தவர்களுக்குத் தெரியாத, அங்கீகரிக்க மாட்டார்கள் என்ற தெய்வீக உண்மையை அறிந்திருந்தார்கள்; இதை அறிந்த அவர்கள் அதை அறிவிப்பார்கள். ஆகையால், அவர்கள் இயேசுவையும் உயிர்த்தெழுதலையும் அவர் மூலமாக இரட்சிப்பையும் பிரசங்கித்தார்கள், வேறு வழியில்லை என்று பிரசங்கித்தார்கள்-அதே இயேசுவின் மீது அதிகாரப்பூர்வ ஒழுங்கு மற்றும் சபையின் அமைப்பு "இப்போது துரோகிகளாகவும் கொலைகாரர்களாகவும்" இருந்தது. எனவே, தேவாலயத்தின் இந்த உத்தியோகப்பூர்வ ஒழுங்கு மற்றும் அமைப்பு, சர்ச்சின் தனிப்பட்ட உறுப்பினர்கள் அவர்கள் சத்தியம் என்று அறிந்த அந்த உண்மையைப் பிரசங்கிக்கவோ அல்லது கற்பிக்கவோ கூடாது என்று முடிவெடுக்கும் பதவியையும் சிறப்புரிமையையும் ஏற்றுக்கொண்டது.

இந்த அர்த்தத்தில், தேவாலயத்தின் ஆசாரியர்களும் அதிகாரிகளும் பேதுருவையும் யோவானையும் கைதுசெய்து சிறையில் அடைத்தனர், அவர்கள் ஜெப நேரத்தில் கோவிலுக்குச் சென்றபோது, முடக்குவாதமுற்றவர் இயேசுவின் பெயரில் விசுவாசத்தால் குணமடைந்தார். அங்கு கூடியிருந்த மக்களுக்கு பீட்டர் பிரசங்கம் செய்தார். மறுநாள் காலையில், தேவாலயத்தின் முழு ஒழுங்கு மற்றும் அதிகாரப்பூர்வ அமைப்பு - ஆட்சியாளர்கள், எழுபது பெரியவர்கள், வேதபாரகர்கள், பாதிரியார்கள் மற்றும் பிரதான ஆசாரியர் - ஒன்று கூடி, பேதுருவை வரவழைத்தார்கள்.

யோவான் அவர்களை அவர்கள் நடுவில் வைத்து, அவர்கள் எந்த அதிகாரத்தால் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று கேட்டார்: "எந்த சக்தியால் அல்லது யாருடைய பெயரில் இதைச் செய்தீர்கள்?"

அப்போது பேதுரு "பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்டவர்" என்று பதிலளித்தார். சபையில் இருந்த அனைவரும், அந்த உத்தியோகபூர்வ மற்றும் ஆகஸ்டு கூட்டுத்தாபனத்தின் முன்னிலையில் தேவாலயத்தின் வெறும் கல்வியறிவற்ற இரண்டு உறுப்பினர்களின் தைரியத்தைக் கண்டு "வியந்தனர்"; "தாங்கள் இயேசுவோடு இருந்ததை உணர்ந்தார்கள்". பெட்ரோவும் ஜோனோவும் சபையிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர், அதே நேரத்தில் அதன் உறுப்பினர்கள் "தங்களுக்குள் ஆலோசனை" செய்தனர்.

அவர்களின் மாநாட்டில் அவர்கள் முடிவு செய்தனர்: "இந்தப் பெயரை இனி யாரிடமும் பேச வேண்டாம் என்று அவர்களை அச்சுறுத்துவோம்". பின்னர் அவர்கள் பேதுருவையும் யோவானையும் அழைத்து, "இயேசுவின் நாமத்தினாலே பேசுவோ போதிக்கவோ கூடாது என்று அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்." ஆனால் பேதுருவும் யோவானும் உடனடியாக பதிலளித்தனர்: "கடவுளுக்குச் செவிசாய்ப்பதைக் காட்டிலும் உங்களுக்குச் செவிசாய்ப்பது கடவுளின் பார்வையில் சரியானதா என்பதைத் தீர்மானியுங்கள்; ஏனென்றால் நாம் பார்த்ததையும் கேட்டதையும் பேசாமல் இருக்க முடியாது" மிகவும் எளிதாகக் கொடுக்கப்பட்ட இந்தப் பதிலில், இந்தச் சாதாரண மற்றும் படிப்பறிவில்லாத மனிதர்கள் என்று அந்தக் கூட்டத்திற்குத் தோன்றியது. தேவாலய உறுப்பினர்கள் தங்களைப் போன்ற தனிநபர்கள் கடவுளால் கற்பிக்கப்படுவதும், கடவுளிடமிருந்து நேரடியாகக் கற்றுக்கொள்வதும் சாத்தியம் என்ற எண்ணத்தை உண்மையில் வெளிப்படுத்துவார்கள், அந்த விஷயங்களை உயர் அதிகாரிகள் மற்றும் நன்கு படித்த தேவாலயத்தின் முழு கூட்டமும் அறிந்திருக்கவில்லை. ; சபையின் கட்டளையை அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள மாட்டார்கள், ஆனால் அவை அனைத்தையும் பொருட்படுத்தாமல், சபை என்ன சொன்னாலும், செய்தாலும் அவைகள் தொடரும். மற்றும் மிகவும் தெளிவாக, சபையின் பார்வையில், அத்தகைய நடவடிக்கையானது ஒவ்வொரு நபரும் தனக்குத்தானே பதிலளிப்பதை மட்டுமே குறிக்கும், ஒரு தனிப்பட்ட சுதந்திரம் "எல்லா ஒழுங்குகளையும் அதிகாரத்தையும் தகர்க்கும்".

அத்தகையவர்களிடமிருந்து, அதிகாரிகளுக்கு மற்றும் அது போன்ற ஒரு கண்ணியமான நிறுவனத்திற்கு என்ன பதில்; அந்த மகாசபைக்கு சாமானியர்களிடமிருந்து என்ன பதில்; தனிப்பட்ட தேவாலய உறுப்பினர்கள் முதல் பல தசாப்தங்களாக தேவாலய அமைப்பிற்கு தெய்வீகமாக ஒதுக்கப்பட்ட மிக உயர்ந்த அதிகாரிகளாகவும் கட்டளைகளாகவும் இருந்தவர்களின் வழக்கமான கூட்டம் வரை; அந்த அதிகாரிகளால் அனுமானத்தை விட குறைவானதாக கருத முடியாது, மேலும் தேவாலயத்தில் அனைத்து ஒழுங்கு மற்றும் அமைப்பு அழிக்கப்பட்டது.

எனினும், கடும அச்சுறுத்தலுக்கு உள்ளாகவே அவர்களைச் செல்ல சபை அனுமதித்தது இனி அப்படி கற்பிக்க கூடாது.

வெளியேற அனுமதிக்கப்பட்டு, பீட்டரும் யோவானும் கூடிவரச் சென்று, "தலைமை ஆசாரியர்களும் மூப்பர்களும் தங்களுக்கு எத்தனை விஷயங்களைச் சொன்னார்கள்" என்று சொன்னார்கள். மற்ற அனைவரும், சிறிதளவு மரியாதை அல்லது பயத்தைக் காட்டுவதற்குப் பதிலாக, பீட்டரும் ஜானும் செய்ததைத் தீர்மானமாக அங்கீகரிப்பது மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் "ஒருமனதாக" கடவுளுக்கு நன்றி தெரிவித்ததில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து, அவர்களிடமிருந்து வரும் அச்சுறுத்தல்களைப் பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொண்டனர். "உங்கள் வார்த்தையை முழு தைரியத்துடன்" அறிவிக்க அவர்களை அனுமதித்தது. அவர்களுடைய கிறிஸ்தவ உறுதிப்பாட்டைக் கடவுள் கண்டார், மேலும் "அவர்கள் கூடியிருந்த இடம் அதிர்ந்தது; அவர்கள் அனைவரும் பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்டு, கடவுளுடைய வார்த்தையை தைரியமாக அறிவித்தார்கள். "ஆண்களும் பெண்களுமாகிய விசுவாசிகளின் திரளான மக்கள் கர்த்தருக்கு ஒன்றுபட்டனர்."

தேவாலயத்தின் "அதிகாரத்திற்கு" இந்த வெளிப்படையான கீழ்ப்படியாமை, இந்த தைரியமான "நிறுவப்பட்ட ஒழுங்கு மற்றும் அமைப்புக்கான அலட்சியம்" தொடர அனுமதிக்க முடியாது. எனவே, அப்போஸ்தலர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்; "ஆனால் பிரதான ஆசாரியனும் அவருடன் இருந்த சதுசேயர்களின் பிரிவும் எழுந்தபோது, அவர்கள் பொறாமைப்பட்டு, அப்போஸ்தலர்களைப் பிடித்து, பொதுச் சிறையில் அடைத்தனர்."

ஆனால் இதோ, "இரவில் கர்த்தருடைய தூதன் சிறைச்சாலையின் கதவுகளைத் திறந்து, அவர்களை வெளியே அழைத்துக்கொண்டு, அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் போய் ஆலயத்தில் ஆஜராகி, இந்த வாழ்க்கையின் வார்த்தைகளை மக்களுக்குச் சொல்லுங்கள். அவர்கள் இதைக் கேட்டதும், விடியற்காலையில் கோவிலுக்குள் நுழைந்து கற்பித்தார்கள்."

அன்று காலையில் பிரதான ஆசாரியனும் அவருடன் இருந்தவர்களும் "சங்கத்தையும் இஸ்ரவேல் புத்திரரின் முழு செனட்டையும் வரவழைத்து, அவர்களை சிறையிலிருந்து அழைத்துச் செல்லும்படி" அனுப்பினார்கள், இதனால் அனைவருக்கும் பதில் சொல்ல அப்போஸ்தலர்களை அவர்கள் முன் கொண்டு வந்தார்கள். இது: தேவாலயத்தில் "அடங்காமை," "விசுவாச துரோகம்," மற்றும் "ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட உழைப்புக்கு எதிர்ப்பு". தூதர்கள் திரும்பி வந்து, சிறைச்சாலை பாதுகாப்பாக மூடப்பட்டிருப்பதையும், காவலர்கள் தங்கள் பதவிகளில் இருப்பதையும் கண்டதாகத் தெரிவித்தனர், ஆனால் கைதிகள் யாரும் அங்கு இல்லை. ஆனால், சன்ஹெட்ரின் அங்கத்தினர்கள் அனைத்தின் அர்த்தத்தைக் கண்டு வியந்து கொண்டிருந்தபோது, அந்த மனிதர்கள் "ஆலயத்தில் மக்களுக்குப் போதிக்கிறார்கள்" என்று ஒருவர் வந்து சொன்னார்.

அவர்களை மீண்டும் கைது செய்ய அதிகாரிகள் அனுப்பப்பட்டு, அவர்களை சன்ஹெட்ரின் முன் கொண்டு வந்தனர். பிரதான ஆசாரியன் அவர்களிடம், "அந்தப் பெயரில் உங்களுக்குப் போதிக்க வேண்டாம் என்று நாங்கள் வெளிப்படையாகக் கட்டளையிட்டிருந்தும், நீங்கள் எருசலேமை உங்கள் உபதேசத்தால் நிரப்பினீர்கள்" என்று கேட்டார்.

அப்போஸ்தலர்கள் ஏற்கனவே செய்ததைப் போலவே பதிலளித்தனர்: "நாம் மனிதர்களைக் காட்டிலும் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். நீங்கள் மரத்தில் தொங்கவிட்ட இயேசுவை நம் முன்னோர்களின் கடவுள் எழுப்பினார். இருப்பினும், கடவுள் தனது வலது கையால், இஸ்ரவேலர்களுக்கு மனந்திரும்புவதற்கும் பாவங்களை மன்னிப்பதற்கும் அவரை இளவரசர் மற்றும் இரட்சகராக உயர்த்தினார். இப்போது, இந்த உண்மைகளுக்கு நாங்கள் சாட்சிகளாக இருக்கிறோம், மேலும் கடவுள் தம்மைக் கொடுத்தவர்களுக்குக் கொடுத்த பரிசுத்த ஆவியானவர்.

கீழ்ப்படியுங்கள்."

தடைசெய்யப்பட்ட மனோபாவத்தில் இந்த தைரியமான நிலைத்தன்மையை எதிர்கொண்ட சன்ஹெட்ரின் உறுப்பினர்கள் "அவர்களைக் கொல்ல விரும்பினர்". ஆனால் இந்த சபையின் உறுப்பினர்கள் கமலியேலின் இத்தகைய தீவிர நடவடிக்கையில் இருந்து விலக்கப்பட்டனர். இருப்பினும், அப்போஸ்தலர்கள் மீண்டும் வரவழைக்கப்பட்டு, "அவர்களைக் கசையடி" செய்து, "இயேசுவின் நாமத்தினாலே பேச வேண்டாம்" என்று மீண்டும் கட்டளையிட்டு, பின்னர் அவர்களை விடுவித்தனர்.

சபையின் முன்னிலையிலிருந்து அப்போஸ்தலர்கள் புறப்பட்டனர். ஆனால் சபையால் பயந்து அல்லது அடக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக, அல்லது அவர்கள் செய்தவற்றால், அவர்கள் அனைவரும் தாங்கள் கண்டதையும் அறிந்ததையும் கற்பிப்பதற்காக அதிகாரப்பூர்வ தேவாலய அமைப்பிலிருந்து கசையடிகள் அல்லது வேறு ஏதேனும் துன்பங்களுக்கு தகுதியானவர்களாகக் கருதப்பட்டதில் மீண்டும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். உண்மை உண்மை. சன்ஹெட்ரின் உறுப்பினர்கள் அதிகாரபூர்வ திருச்சபை அமைப்பின் கூறுகளாக இருந்தபோதிலும், அவர்களை இவ்வாறு நடத்தினார்கள் மற்றும் அவர்கள் பிரசங்கித்த மற்றும் கற்பித்த எல்லா விஷயங்களையும் பிரசங்கிக்க வேண்டாம் என்று பலமுறை கட்டளையிட்டனர், "ஒவ்வொரு நாளும் கோவிலிலும் வீட்டிலும் வீட்டிற்கு", அவர்கள் "போதிப்பதையும், இயேசு கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிப்பதையும்" நிறுத்தவில்லை .

இவ்வாறு, கடவுளின் கீழ் குறிப்பிடத்தக்க அனுபவங்களின் தெளிவான உண்மைகள் மூலம், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, மதம், நம்பிக்கை மற்றும் போதனை ஆகியவற்றில் தனித்துவத்தின் உரிமையானது, ஆசாரியத்துவம், கவுன்சில் அல்லது நிர்வாகத்தின் அதிகாரபூர்வமானது என்பதை நிரூபிக்கிறது. இந்த சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத வேதப் பதவின் மூலம், எந்த சர்ச்சைக்கும் அல்லது சபைக்கும் எந்த ஒரு மனிதனையோ அல்லது தேவாலய அங்கத்தினரையோ அவர்கள் என்ன கற்பிக்க வேண்டும் அல்லது பிரசங்கிக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிடவோ அல்லது கேள்வி கேட்கவோ எந்த அதிகாரமும் உரிமையும் இல்லை என்பதை நிரூபிக்கிறது. (1)

(1) நடத்தையைப் பொறுத்தவரை, எந்தவொரு உறுப்பினரின் 'அத்துமீறல்' அல்லது 'தவறு' விஷயங்களில், தேவாலயத்திற்கு எவ்வாறு சரியாகச் செல்ல வேண்டும் என்று தெய்வீக அறிவுறுத்தலும் வழிநடத்துதலும் வழங்கப்படுகின்றன; மற்றும் இந்த வார்த்தை உண்மையாக கடிதம் மற்றும் ஆவி மற்றும் உடன் பின்பற்றப்பட வேண்டும்

தனிநபரை 'வெல்வதற்கு' மற்றும் 'மீட்டெடுக்க' சாந்தத்தின் ஆவி, ஒருபோதும் தீர்ப்பளிக்கவோ, கண்டிக்கவோ அல்லது தூக்கி எறியவோ கூடாது. ஆனால் விசுவாசத்தைப் பொறுத்த வரையில், தேவாலயத்திற்கு தெய்வீக அறிவுறுத்தல் இல்லை, எனவே நடைமுறைக்கு உரிமை இல்லை - 'உங்கள் விசுவாசத்தின் மீது நாங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறோம் என்பதல்ல'; 'உனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதா? கடவுளுக்கு முன்பாக அதை நீங்களே வைத்துக் கொள்ளுங்கள்'; 'விசுவாசத்தின் ஆசிரியரும் முடிப்பவருமான இயேசுவை நோக்கி'.

இந்த வழக்கால் ஈர்க்கப்பட்ட பதிவு இதை நிரூபிக்கிறது:

1. நேபுகாத்நேச்சார் மற்றும் மூன்று எபிரேயர்களின் விஷயத்தைப் போலவே, மதம் சம்பந்தமான எதையும் மதிக்க எந்த மன்னருக்கும் எப்போதும் உரிமை இல்லை என்று தெய்வீகமாக காட்டப்பட்டுள்ளது.

2. மேதிய-பெர்சியாவின் சட்டம் மற்றும் அரசாங்கத்தைப் போலவே, மதம் தொடர்பான எந்தவொரு சட்டத்தையும் நிறுவ எந்த அரசாங்கத்திற்கும் உரிமை இல்லை என்பது தெய்வீகமாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது;

3. கிறிஸ்துவுக்கு எதிரான இஸ்ரவேல் தேவாலயத்தின் விஷயத்தைப் போலவே, எந்த தேவாலய அலுவலகமும் ஒருபோதும் பயனடைய முடியாது என்பது தெய்வீகமாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது - சிவில் அதிகாரம் அதன் விருப்பத்தை செயல்படுத்துவது அல்லது அதன் நோக்கங்களை மேம்படுத்துவது;

4. இஸ்ரவேல் தேவாலயத்தில் கர்த்தருடைய அப்போஸ்தலர்களுக்கும் சீஷர்களுக்கும் எதிரான இந்த விஷயத்தில் நிச்சயமாக, தேவாலயம், சபை, ஆணையம் அல்லது பிற அமைப்பு அல்லது அதிகாரிகள் சங்கம், அல்லது

மற்றவர்கள், தங்கள் சொந்த கூட்டுறவு உறுப்பினர்களுக்கு அவர்கள் எதை நம்ப வேண்டும் அல்லது நம்பக்கூடாது, அல்லது அவர்கள் எதைக் கற்பிக்க வேண்டும் அல்லது எதைக் கற்பிக்கக்கூடாது என்று எதையும் செய்ய வேண்டும் என்று கட்டளையிட உரிமை இல்லை.

வேதாகமத்தில் வழங்கப்பட்ட நான்கு வழக்குகளும் முற்றிலும் இணையானவை; ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், மதத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்த முயற்சிக்கும் சக்தி, பரலோகத்தின் கடவுளால் நேரடியாக எதிர்க்கப்பட்டது மற்றும் அம்பலப்படுத்தப்பட்டது, இதனால் தெய்வீகமாக "முற்றிலும் தவறு" என்று காட்டப்பட்டது, மேலும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் மதத்தில் தனித்துவத்தின் உரிமை நித்தியமாக சரியானது என்று தெய்வீகமாக காட்டப்பட்டது. .

நான்கு நிகழ்வுகளில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு தனித்துவமான கொள்கை சம்பந்தப்பட்டு விளக்கப்பட்டுள்ளது: நான்காவது, முந்தைய மூன்றில் ஒவ்வொன்றிலும் குறைவாக இல்லை. நேபுகாத்நேச்சார் வணக்கத்தைக் கோருவதில் தவறாக இருந்ததைப் போலவே; வணக்கத்தைத் தடை செய்வதில் மேதிய-பாரசீக சட்டம் தவறாக இருந்ததைப் போலவே; கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு எதிராக தனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு சிவில் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதில் இஸ்ரேல் தேவாலயம் தவறாக இருந்தது போலவே; கர்த்தராகிய இயேசுவிடமிருந்தும் கடவுளின் ஆவியின் மூலமும் அவர்கள் அறிந்த சத்தியத்தை போதிக்கவோ அல்லது பிரசங்கிக்கவோ திருச்சபையின் எந்த உறுப்பினரையும் தடை செய்வதில் இதே தேவாலயம் தவறாக இருந்தது.

நேபுகாத்நேச்சரின் விஷயத்தில், எந்த மன்னரும் அந்த மன்னரைப் போல சட்டப்பூர்வமாக செயல்பட முடியாது என்பது கொள்கை. மேதியர்கள் மற்றும் பாரசீகர்களின் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, எந்தச் சட்டமும் சட்டப்பூர்வமாக அந்தச் சட்டத்தைப் போலவே இருக்க முடியாது என்பதே கொள்கை.

கிறிஸ்துவுக்கு எதிராக சிவில் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும் திருச்சபை அமைப்பு விஷயத்தில், கொள்கை என்னவென்றால், எந்த தேவாலயமும் எந்த திருச்சபை ஒழுங்கும் அல்லது அமைப்பும் சிவில் அதிகாரத்தை எந்த வடிவத்திலும் பயன்படுத்த முடியாது; அப்போஸ்தலர்களுக்கு எதிரான இஸ்ரேல் தேவாலயத்தைப் போலவே, எந்த தேவாலயமும், எந்த ஒரு திருச்சபை ஒழுங்கு, அல்லது அமைப்பு, அல்லது மத நிறுவனமும், அந்த தேவாலயத்தின் அதிகாரத்தை ஒத்த முறையில் செயல்பட முடியாது என்பதே கொள்கை.

இல்லை; அந்த நாளில் அந்த திருச்சபை நிர்வாகத்திற்கு கமாலியேலின் அறிவுரை சரியானது மற்றும் நிரந்தரமானது, மேலும் ஒவ்வொரு ஆணையம், கவுன்சில், திருச்சபை நிர்வாகத்திற்கு என்றென்றும் தெய்வீக அறிவுறுத்தல்: "அவர்களை விட்டுவிடு." இந்தப் பிரசங்கமோ, இந்தப் பணியோ மனிதர்களிடமிருந்து வந்தால், அது அழிந்துவிடும்; ஆனால் அது கடவுளிடமிருந்து வந்தால் எதுவும் செய்ய முடியாது

நீங்கள் அதை அழிக்க முடியும்; அப்படியானால், நீங்கள் அதை அழிக்க விரும்பினாலும், நீங்கள் கடவுளுக்கு எதிராக மட்டுமே போராடுகிறீர்கள் என்பதைக் கண்டுபிடிப்பீர்கள். இந்த அம்சம் கடவுளின் களத்தில் உள்ளது.

இது உங்கள் அதிகார வரம்பிற்கு மட்டுமே உட்பட்டது. அதை அங்கேயே விட்டுவிட்டு, அவர்மீது நம்பிக்கை வைத்து, உங்களுக்காகவே அவருக்கு சேவை செய்யுங்கள்; மற்றவர்களும் அவர்கள் விரும்பியபடி செய்யட்டும்.

இதுவும் தன்னிச்சையான உண்மையாகத் தெளிவாக உள்ளது. சரி தி

பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒவ்வொருவருக்கும் "எல்லா சத்தியத்திற்கும்" வழிகாட்டுவதற்காக கொடுக்கப்பட்டுள்ளார். கடவுளின் உண்மை எல்லையற்றது மற்றும் நித்தியமானது. எனவே, கிறிஸ்தவர் வழிநடத்தப்பட வேண்டிய உண்மையின் முடிவிலி மற்றும் நித்தியம் இன்னும் உள்ளது என்பது எப்போதும் உண்மையாக இருக்கும். விஷயங்களின் இயல்பில் எல்லையற்ற மற்றும் நித்திய ஆவியைத் தவிர வேறு எவருக்கும் கடவுளுக்கு அல்லது சத்தியத்திற்கு வழிகாட்டுவது சாத்தியமில்லை. எனவே, ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் இந்த முடிவிலி மற்றும் நித்திய சத்தியத்தில் எல்லையற்ற மற்றும் நித்திய ஆவியால் வழிநடத்தப்படுவதற்கு எல்லையற்ற மற்றும் நித்திய சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும்.

இதற்கு மேல் எதையும் கூறுவது கடவுளின் உண்மையை வரம்புக்குட்படுத்துவதாகும், மேலும் சத்தியத்தையும் கடவுளையும் பற்றிய அறிவில் மனதின் முன்னேற்றத்தை மட்டுப்படுத்துவதாகும்; முன்னேற்றத்திற்கான எந்த சாத்தியக்கூறுகளுக்கும் முட்டுக்கட்டை போடுவதாகும். அந்த இஸ்ரவேலின் திருச்சபையின் கொள்கையை ஆண்டவரின் அப்போஸ்தலர்களும் சீடர்களும் அங்கீகரித்து அதன் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தால், இன்று மனிதகுலம் மற்றும் உலகத்தின் நிலையை கற்பனை செய்து பாருங்கள்! ஆனால் இதற்கு மேல் எதையும் கூறுவதன் இறுதி அக்கிரமம் என்னவென்றால், அது நித்திய ஆவியின் இடத்தில் ஒரு மனித நீதிமன்றத்தை அங்கீகரித்து, தடை விதித்து, நிறுவுகிறது. மேலும் அந்த எல்லையற்ற மற்றும் நித்திய ஆவியின் தனிச்சிறப்புடன் பாவமுள்ள மனிதர்களின் உடலை அணிவிக்கிறது. அனைத்து உண்மைக்கும் வழிகாட்டும்.

இருப்பினும், இவை அனைத்தும் உண்மையின் வெளிப்பாடாக இருப்பதைப் போலவே, அப்போஸ்தலிக்க காலம் முடிந்ததிலிருந்து இந்த மணிநேரம் வரை, ஒரு திருச்சபையில் ஒரு "அமைப்பு" அல்லது மதம் இல்லை என்பதும் வருந்தத்தக்க உண்மை. ஒரே மாதிரியான கொள்கையை ஆதரிக்காத உலகம், அதே நிலைப்பாட்டை எடுத்து, அப்போஸ்தலர்களின் விஷயத்தில் யூத திருச்சபை செய்ததைப் போலவே செய்தது. கடவுளின் ஆவியால் சத்தியத்திலும், போதனையிலும் வழிநடத்தப்படுவதற்கு, சமயத்தின் ஒவ்வொரு தனி உறுப்பினருக்கும் சுதந்திரத்திற்கான உரிமையை எந்த வடிவத்திலும் அங்கீகரிக்கும், கடைசியாக எழுந்தது உட்பட, இன்று உலகில் எந்த மதமும் இல்லை. மற்றும் ஸ்தாபன அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாத அல்லது எதிர்கொள்ள விரும்பாத உண்மையைப் பிரசங்கித்தல். எந்த ஒரு உறுப்பினரும் இவ்வாறு வழிநடத்தப்பட்டு, கடவுளின் ஆவி மற்றும் வார்த்தையின் மூலம் அவர் அறிந்த உண்மையைப் போதித்து, பிரசங்கிக்கும்போது, உடனடியாக ஸ்தாபன அலுவலகம் விழித்தெழுந்து, அதன் இயந்திரம் இயக்கத்தில், ஆவியிலேயே, அதே வழியில் அமைக்கப்படுகிறது. , யூத தேவாலயத்தின் அலுவலகம் மற்றும் இயந்திரங்கள், அவர் அந்த பெயரில் கற்பிக்கவோ அல்லது பிரசங்கிக்கவோ தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அப்போஸ்தலர்கள் செய்தது போல், அவர் அத்தகைய செயலையும் கட்டளையையும் புறக்கணித்து, தோல்வியடைய வேண்டாம் என்று தேர்வு செய்தால்

இயேசுவை சத்தியத்திலும் அவருக்குத் தெரிந்த விதத்திலும் போதித்து பிரசங்கியுங்கள், அப்போஸ்தலர்களைப் போலவே, அவர் துன்புறுத்தப்பட்டு வெளியேற்றப்படுகிறார்.(2)

(2) அவர்கள் அவனை ஜெப ஆலயங்களுக்கு வெளியே தூரத்துவார்கள்; ஆம், யார் விரும்புகிறாரோ அந்த நேரம் வரும் கடவுளுக்கு சேவை செய்வதாக நினைத்து உன்னைக் கொல்பவன். யோவான் 16:2.

உலகில் 365 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பிரிவுகள் இருப்பதற்கான ஒரே காரணம் இதுதான்.

ஆனால் இந்த அக்கிரமத்திற்கு ஒரு போதும் முடிவு கிடைக்காதா? ஒரு நாள் அல்லது நேரம் வரும், அல்லது அது வராது , கிறிஸ்தவர்களிடையே தனித்துவத்திற்கான உரிமை மற்றும் நம்பிக்கை மற்றும் நம்பிக்கையில் சுதந்திரம் என்ற அடிப்படை கிறிஸ்தவக் கொள்கையின் அங்கீகாரம் இருக்கும்.

தெய்வீக உண்மையை நோக்கிய திசை? பரிசுத்த ஆவியானவர் அனைத்து உண்மைகளுக்கும் வழிகாட்டி என்பதை அங்கீகரிக்கும் ஒரு கிறிஸ்தவர்களின் குழு உலகில் இருக்கும் போது ஒரு நாள் வரும், அல்லது வர வேண்டிய அவசியமில்லை, அந்த ஆவியின் உரிமையையும் சுதந்திரத்தையும் அங்கீகரிக்கும் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரின் உரிமையையும் சுதந்திரத்தையும் அந்த சத்திய ஆவியின் மூலம் அனைத்து சத்தியத்திற்கும் இட்டுச்செல்லும் உரிமையையும், சுதந்திரத்தையும் அங்கீகரிக்கும், மேலும் இந்த சத்திய ஆவியால் எந்த ஒரு உண்மையையும் வைத்திருக்கவும், கற்பிக்கவும், பிரசங்கிக்கவும் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரின் சுதந்திரத்தையும் அங்கீகரிக்கும். , அவர் வழிநடத்தப்படலாம்?

அப்படி ஒன்று உறுதி செய்யப்பட வேண்டிய நேரம் இது அல்லவா? கிறிஸ்தவக் கொள்கை அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டிய நேரம் இதுவல்லவா, அத்தகைய நிலை கிறிஸ்தவர்களிடையே நிலவ வேண்டும்? மன்னனும் சர்வாதிகாரியும் மதத்தில் தனித்துவம் மற்றும் சுதந்திரத்தின் முழு மற்றும் சரியான உரிமையை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை உலகம் கூட கற்றுக்கொண்டது. மதத்தில் தனித்துவம் மற்றும் சுதந்திரத்தின் முழு மற்றும் சரியான உரிமையை சட்டம் அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்பதை உலகம் கூட கற்றுக்கொண்டது .

தேவாலயம் தனது விருப்பத்தை மேலோங்கச் செய்ய சிவில் சக்தியைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடாது , ஆனால் வற்புறுத்தல் துறையில் முழு மற்றும் சரியான உரிமையை அங்கீகரிக்க வேண்டும், எனவே தனித்துவம் மற்றும் சுதந்திரத்தின் சுதந்திரமான மற்றும் சரியான உரிமையை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்பதை உலகம் கூட கற்றுக்கொண்டது. இப்போது தேவாலயம் தன்னை ஒருபோதும் அறியாதிருக்க வேண்டும், அது தனித்துவம் மற்றும் சுதந்திரம் ஆகியவற்றின் சுதந்திரமான மற்றும் முழுமையான உரிமையை விசுவாசத்திலும், ஆவியிலும், சத்தியத்திலும் அங்கீகரிக்க வேண்டும்? கிறிஸ்தவ தேவாலயம் அதன் சொந்த தோற்றம் மற்றும் இருப்பு பற்றிய அடிப்படைக் கோட்பாட்டை அதன் முழுமையான உண்மைத்தன்மையில் அங்கீகரிக்கக் கற்றுக்கொள்வதற்கு இது அதிக நேரம் அல்லவா? எந்தவொரு மதமும் அதன் சொந்த தோற்றம் மற்றும் இருப்பு பற்றிய இந்த அடிப்படைக் கோட்பாட்டை ஒருபோதும் கற்றுக் கொள்ளவில்லை அல்லது அங்கீகரிக்கவில்லை என்றால், எல்லா இடங்களிலும் உள்ள தனிப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் சொந்த தோற்றம் மற்றும் கிறிஸ்தவர்களாக இருப்பதற்கான இந்த அடிப்படைக் கொள்கையை அங்கீகரித்து தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நேரம் இது இரட்டிப்பாகும் . அத்துடன் கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தின் தோற்றம் மற்றும் இருப்புக்கான அடிப்படைக் கொள்கையா?

அப்படித்தான் இருக்கும். தனித்துவம் மற்றும் சுதந்திரத்தின் கடவுள், இந்த யுகங்களிலெல்லாம் வியத்தகு மற்றும் தொடர்ந்து உழைத்த நம்பிக்கை மற்றும் சத்தியத்தின் மீதான தனித்தன்மை மற்றும் சுதந்திரத்திற்கான தெய்வீகக் கொள்கை மற்றும் உரிமை ஆகியவற்றை தெளிவுபடுத்தவும் பராமரிக்கவும் அனுமதிக்க மாட்டார். மற்றும் கிறிஸ்தவ தேவாலயம் மற்றும் கிறிஸ்தவ மக்களால் மோசமாக பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படுகிறது. இல்லை, அந்த உண்மை, அந்த அற்புதமான உண்மை, இது கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தின் மற்றும் கிறிஸ்தவத்தின் இருப்புக்கான அடிப்படை மற்றும் முடிசூட்டு உண்மை - அந்த தெய்வீக உண்மை - இன்னும் மேலோங்கி நிற்கும், என்றென்றும் உலகிலும் அதன் சொந்த தெய்வீக இடத்தைப் பராமரிக்கும். தேவாலயத்தில். கிறிஸ்தவ மதம் மற்றும் தேவாலயத்தின் இந்த தெய்வீக மற்றும் அடிப்படை உண்மையை ஆதரிப்பவர்கள் இப்போதும் என்றென்றும் தாங்களாகவே இருப்பார்கள், ஆரம்பத்தில் அவர்கள் உலகின் உண்மையான கிறிஸ்தவ தேவாலயமாக இருந்தார்கள், மேலும் கிறிஸ்து தன்னைக் கொடுத்த "மகிமையான தேவாலயத்தை" உருவாக்குவார்கள். தேவாலயம் , "அவர் வார்த்தையின் மூலம் தண்ணீரைக் கழுவி பரிசுத்தப்படுத்துவார் மற்றும் சுத்திகரிப்பார்", அதனால் அவர் தனது மகிமையின் வெளிப்பாட்டின் போது, " புள்ளியோ சுருக்கமோ அல்லது அப்படிப்பட்ட எதுவும் இல்லாமல், ஆனால் பரிசுத்தமானதும், பழுதற்றதுமான ஒரு புகழ்பெற்ற தேவாலயத்தை தனக்கெனக் காண்பிப்பார்." .

ஏனென்றால், அப்போஸ்தலர்களுக்கு எதிரான இஸ்ரவேல் தேவாலயத்தின் இந்த முழு வரலாற்றிலும், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் மிகவும் புனிதமான கருத்தில் கொள்ளத் தகுதியான ஒரு உண்மை மிகைப்படுத்தப்பட்ட முக்கியத்துவத்துடன் நிலவுகிறது; இந்த உண்மை:

அதுவரை கர்த்தரால் அழைக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்ட உண்மையான சபையாக இருந்த அது, பின்னர் உண்மையான சபையாக இல்லாமல் போனது.

முழுமையாக; மற்றும் அந்த தேவாலயம் இகழ்ந்து, தடைசெய்தது, துன்புறுத்தியது மற்றும் வெளியேற்றியது, அதுவே உண்மையான தேவாலயமாக மாறியது.

அதனால் அது எப்போதும் இருந்தது. யோவான் 9:34-38.

அத்தியாயம் 5

மத சுதந்திரம்

தனிநபர்களுக்கு இடையில்

எதேச்சதிகார முடியாட்சியின் முன்னிலையில் மதத்தில் தனித்துவத்தின் தெய்வீக உரிமை உச்சமாகத் தோன்றுகிறது என்பதை வேதம் தெளிவுபடுத்துகிறது; எந்தவொரு அரசாங்கத்தின் ஆணை, சட்டம் அல்லது சட்டத்தின் முன்னிலையில்; சிவில் அதிகாரத்தின் கட்டுப்பாட்டில் தேவாலயத்தின் முன்னிலையில்; மற்றும் தேவாலயத்தின் முன்னிலையில், அதன் உறுப்பினர்களுக்குள்ளும் கூட.

மற்றொரு சாத்தியமான உறவு மட்டுமே உள்ளது - தனிநபருக்கு தனிநபருக்கு. ஆனால் எதேச்சதிகாரம், சட்டபூர்வமான அரசாங்கம், சிவில் அதிகாரத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள எந்த தேவாலயம் மற்றும் அதன் சொந்த உறுப்பினர் வட்டத்திற்குள் உள்ள எந்த தேவாலயமும் எந்த அதிகாரமும், அதிகார வரம்பும் அல்லது உரிமையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது கடவுளின் வார்த்தையிலிருந்து தெளிவாகவும் நேர்மறையானதாகவும் இருக்கும். தனிநபரின் உச்சமான மற்றும் முழுமையான உரிமையின் முன்னிலையில் மத விஷயங்கள், மத விஷயங்களில் எந்தவொரு தனிநபருக்கும் எந்த அதிகாரமும், அதிகார வரம்பும் அல்லது உரிமையும் இருக்க முடியாது என்பது உறுதி.

இது தெளிவாக இருந்தாலும், இந்த விஷயத்திலும், இந்த விஷயத்தின் மற்ற ஒவ்வொரு கட்டங்களிலும் குறைந்தபட்சம் வேதவசனங்களிலிருந்து ஏதாவது படிப்பது நல்லது.

விசுவாசம் என்பது கடவுளின் பரிசு, மற்றும் தனிநபருக்கு, இயேசு கிறிஸ்து நம்பிக்கையின் ஆசிரியர் மற்றும் முடிப்பவர். எனவே, நீதியின் எந்த சாத்தியக்கூறுகளாலும், கிறிஸ்துவைத் தவிர வேறு எவருக்கும், மதத்தின் முக்கிய அங்கமான விசுவாசத்தைப் பயன்படுத்துவதில் எந்த அதிகாரமும், அதிகாரமும் அல்லது உரிமையும் இருக்க முடியாது என்பது விஷயங்களின் தன்மையில் உள்ளது. கிறிஸ்து விசுவாசத்தின் ஆசிரியராகவும் முடிப்பவராகவும் இருப்பதால், விசுவாசம் மற்றும் அதைச் செயல்படுத்துவது தொடர்பான எல்லா விஷயங்களிலும் அவருக்கு மட்டுமே இறையாண்மை மற்றும் அதிகாரம் உள்ளது, இது மதம்.

வேதாகமம் கூறுவது போல், "உனக்கிருக்கும் விசுவாசம், தேவனுக்கு முன்பாக அதை உனக்கு உண்டாக்கு". ரோமர் 14:22. விசுவாசம் என்பது கடவுளின் பரிசாகவும், கிறிஸ்து அதன் ஆசிரியராகவும் முடிப்பவராகவும் இருப்பதால், கிறிஸ்துவில் கடவுளைத் தவிர வேறு எதற்கும் கடன்பட்டிருக்க முடியாது; நம்பிக்கை அல்லது அதன் செயல்பாடுகளில் ஏதேனும் பொறுப்பு, இது மதம். இதுவே மதத்தில் முழுமையான தனித்துவத்திற்கான அடித்தளமும் உத்தரவாதமும் ஆகும்.

எனவே, கடவுளின் வார்த்தை தனிப்பட்ட விசுவாசிகளுக்கு என்றென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. "நம்பிக்கையில் பலவீனமானவர்களை நான் வரவேற்கிறேன், ஆனால் கருத்துக்களை விவாதிக்க அல்ல"; உங்கள் சந்தேகத்திற்கிடமான எண்ணங்களை தீர்மானிக்க வேண்டாம்; சந்தேகங்களை நிறுத்தாது; அவரை "தீர்ப்பதற்காக" அல்லது "அவமதிக்க" வேண்டாம். ரோமர் 14:1-3.

தயவு செய்து எப்பொழுதும் அனுசரிக்கப்பட வேண்டும், என்றென்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டும், எந்த ஒரு கிறிஸ்துவரும் எப்பொழுதும் "வாதிட" அல்லது "தீர்மானிக்க" அல்லது "நீதிபதி" அல்லது "இகழ்ந்து" மற்றொருவரை "கடவுள் வரவேற்றார்" என்பதற்கான தெய்வீகமான காரணம்.

"கடவுள் அவரை வரவேற்றார்", எனவே, இவரையும் "வரவேற்கிறேன்".

அவரது நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் "கடவுள் அவரை வரவேற்றார்", எனவே அவரது நம்பிக்கையின் காரணமாக அவரை "வரவேற்கவும்".

அவர் "விசுவாசத்தில் பலவீனமாக" இருந்தபோதிலும் , கடவுள் "அவரை வரவேற்றார்"; எனவே, அவர் "விசுவாசத்தில் பலவீனமாக" இருந்தாலும் , வழிகாட்டுதல் "அவரை வரவேற்கிறோம்".

அவர் "விசுவாசத்தில் பலவீனமாக" இருக்கும்போது , "விசுவாசத்தில்" அவர் பலவீனமாக இருக்கிறார் . அந்த விசுவாசத்திலும் அந்த விசுவாசத்திலும் அவன் இரட்சிக்கப்படுகிறான். இந்த நம்பிக்கை கடவுளின் பரிசு, ஆன்மாவைக் காப்பாற்ற கொடுக்கப்பட்டது; இந்த விசுவாசத்தில் இருப்பவர், எவ்வளவு பலவீனமாக இருந்தாலும், விசுவாசத்தினால் கடவுள் இரட்சிப்பைக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த விசுவாசத்தில், இயேசு கிறிஸ்து ஆசிரியரும் முடிப்பவரும் ஆவார், மேலும் இந்த விசுவாசத்தில் உள்ளவர் ஆன்மாவின் நித்திய இரட்சிப்புக்காக இந்த விசுவாசத்தின் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட வேலையை முடிக்க அவருக்குள் கிறிஸ்து வேலை செய்கிறார். இந்த நம்பிக்கையை தனிமனிதன் அதை வழங்கிய கடவுள் மீதும் , அதன் ஆசிரியரும் முடிப்பவருமான கிறிஸ்து மீதும் பேண வேண்டும். விசுவாசம், கிறிஸ்து மூலம் கடவுளிடமிருந்து கிடைத்த பரிசு, அதை வைத்திருப்பவர், அது கடவுளிடம் மட்டுமே உள்ளது கிறிஸ்து; இந்த விசுவாசத்தில் உங்கள் பொறுப்பு கிறிஸ்துவில் உள்ள கடவுளுக்கு மட்டுமே.

எனவே, "விசுவாசத்தில் பலவீனமானவரை வரவேற்கவும்... ஏனெனில் கடவுள் அவரை வரவேற்றார் ". விசுவாசத்தின் ஆசிரியர் மற்றும் முடிவான கிறிஸ்து மூலம் "விசுவாசத்தை" வழங்குபவர் கடவுள் என்பதால் , "விசுவாசத்தில்" ஒவ்வொருவரின் பொறுப்பும் கிறிஸ்துவில் உள்ள கடவுளிடம் உள்ளது. எனவே, "விசுவாசத்தில் பலவீனமானவரை வரவேற்கவும், ஆனால் கருத்துக்களை விவாதிக்க அல்ல", அல்லது அவரை இகழ்வது, அல்லது அவரை நியாயந்தீர்க்க வேண்டாம், ஏனெனில் கடவுள் அவரை விசுவாசத்தில் பெற்றார், மேலும் விசுவாசத்தில் அவர் கடவுளுக்கு முன்பாக மட்டுமே பொறுப்பாளியாக இருப்பதால், "நீங்கள் யார்?" மற்றொருவரின் வேலைக்காரனை நியாயந்தீர்க்கவா?" வசனம் 4. அவர் ஒரு மனிதனின் வேலைக்காரனாக இருந்தாலும் நீதியில் இது சாத்தியமற்றது ; எவ்வளவு அதிகமாக, அவர் கடவுளின் ஊழியராக இருக்கும் போது, கடவுளால் "விசுவாசத்தில்" பெற்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார் .

நீங்களும் நானும் பெறாத, நீங்களும் நானும் ஆதரிக்க மாட்டோம் அல்லது ஆதரிக்க முயற்சிக்க மாட்டோம் என்று கடவுள் நிலைநிறுத்தி , "விசுவாசத்தில்" மேலோங்கினால், அந்த நபர் "விசுவாசத்தில்" கடவுளிடம் முற்றிலும் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார். மேலும் அவர் "பலவீனமானவர் விசுவாசத்தில்", கடவுள் அவரைத் தாங்கி, அவரைத் தன்னால் "நிற்க" செய்ய முடியும் , அவர் "விசுவாசத்துடன்" அவரை வரவேற்றார் , அவர்தான் கொடுப்பவர், கிறிஸ்து, ஆசிரியர் மற்றும் முடிப்பவர். என்னையும் உங்களையும் பொறுத்தவரை, இந்த முழு விஷயத்திலும், "நிற்பவன் விழாதபடிக்கு எச்சரிக்கையாக இருக்கட்டும்."

மத இயல்புடைய விஷயங்களில் மனிதனின் பரிபூரண தனித்துவத்தை நிரூபிக்கும் மற்றொரு உருப்படி, ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ள வார்த்தைகளை உடனடியாகப் பின்பற்றுகிறது: "ஒருவர் நாளுக்கு நாளுக்கு இடையில் வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்துகிறார்; மற்றவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் அதே தீர்ப்பை வழங்குகிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவர் மனதில் நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட கருத்து உள்ளது. வசனம் 5.

எல்லா நாட்களும் ஒன்றே என்று இந்தப் பகுதி கூறவில்லை; ஆனால் சிலர் "நாளுக்கு நாளுக்கு இடையே ஒரு வித்தியாசத்தை" ஏற்படுத்துகிறார்கள். எல்லா நாட்களும் ஒரே மாதிரியானவை அல்ல என்ற உண்மையைப் பற்றி வேதம் முற்றிலும் தெளிவாக உள்ளது; கடவுள் தனக்குச் சொந்தமான ஒரு நாளையும், மனிதனின் நித்திய நன்மைக்காகவும் மற்ற நாட்களிலிருந்து ஒதுக்கி வைத்துள்ளார். இந்த நாள் "உன் கடவுளாகிய ஆண்டவரின் ஓய்வுநாள்".

இந்த நாளைக் கடைப்பிடிப்பது அல்லது கடைப்பிடிக்காதது குறித்து கடவுளுடைய வார்த்தையிலிருந்து இது உண்மையாக இருந்தாலும், கர்த்தருடைய வார்த்தை வெளிப்படையாகக் கூறுகிறது: "ஒவ்வொரு நபரும் அவரவர் மனதில் நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட கருத்தை கொண்டிருக்க வேண்டும் . "

இந்த அறிக்கையில் அவர் மதத்தில் தனித்துவத்தின் சரியான மேலாதிக்கத்தையும் முழுமையான உரிமையையும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகிறார்.

மேலும், இந்த உருப்படி இந்த நாட்களில் ஆதாரமாக இருக்கும் ஒரு சிக்கலைத் தொடுகிறது: ஓய்வு நாளைக் கட்டாயமாகக் கடைப்பிடிக்கும் பிரச்சினை. ஆனால் ஒரு நாளைக் கடைப்பிடிப்பது அல்லது கருத்தில் கொள்வது தொடர்பான எல்லா விஷயங்களிலும், எல்லா மக்களுக்கும் கடவுளின் வார்த்தை: "ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது சொந்த மனதில் நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட கருத்தை கொண்டிருக்கட்டும். பகலுக்கும் பகலுக்கும் வித்தியாசம் காட்டுகிறவன் கர்த்தருக்குச் செய்கிறான்." . வசனம் 6.

கர்த்தருக்காகக் கருதப்படாத அல்லது அனுசரிக்கப்படாத எந்த நாளும் உண்மையாகக் கருதப்படுவதில்லை அல்லது அனுசரிக்கப்படுவதில்லை; ஏனெனில் அதில் உண்மையில் கருத்தில் கொள்ள எதுவும் இல்லை. அந்த நாளைத் தேர்ந்தெடுத்து, சிறப்பித்து, ஒதுக்கியவர் கடவுள். ஆகவே, அன்றைய தினம் அனுசரிக்கப்படுவது கடவுளுக்கு உரியது; மேலும் அது கடவுள் மற்றும் தனிநபருக்கு இடையே நம்பிக்கையிலும் மனசாட்சியிலும் மட்டுமே உள்ளது. எனவே, சட்டம், சட்டம், காவல்துறை, நீதிமன்றம், துன்புறுத்தல் ஆகியவற்றால் விதிக்கப்பட்ட ஓய்வு நாளைக் கடைப்பிடிப்பது, முதலில், கடவுளின் மாகாணம் மற்றும் தனிநபரின் நம்பிக்கை மற்றும் மனசாட்சியின் மீதான நேரடிப் படையெடுப்பாகும். ; மற்றும், இரண்டாவது நிகழ்வில், இது நாள் அனுசரிப்பு கூட இல்லை, மற்றும் ஒருபோதும் இருக்க முடியாது, ஏனெனில் அது மனதில் வற்புறுத்தல் இல்லை.

கடவுள் தாம் தேர்ந்தெடுத்த மற்றும் புனிதப்படுத்தப்பட்ட நாளை நியமித்துள்ளார்; அது உண்மை. மக்கள் அனைவரும் அவரைக் கவனிக்கும்படி அவர் வேண்டுகோள் விடுக்கிறார், அது உண்மையும் கூட. ஆனால் இந்த நாளைக் கடைப்பிடிக்கும்போது அல்லது கருத்தில் கொள்ளும்போது, அது முற்றிலும் தனிப்பட்ட விஷயம் என்பதை கடவுளின் வார்த்தை வெளிப்படையாகத் தெளிவுபடுத்துகிறது: "ஒவ்வொரு நபரும் தனது சொந்த மனதில் நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட கருத்தை கொண்டிருக்க வேண்டும்". எந்த ஒரு மனிதனும் அவனது மனதில் முழு நம்பிக்கை கொள்ளாமல், அதனால் கர்த்தருடைய நாளைக் கடைப்பிடிக்காமல் இருந்தால், அவனுடைய பொறுப்பு கடவுளுக்கு மட்டுமே ஆகும், எந்த மனிதனுக்கும், எந்த மனிதனுக்கும், எந்த சட்டத்திற்கும் அல்ல. அரசாங்கம், அல்லது பூமியின் மீது அதிகாரம்.

இந்த உருப்படியை பின்பற்றுவது மதத்தில் சரியான தனித்துவத்தை அங்கீகரிப்பதற்காக செய்யப்படும் வேண்டுகோள் ஆகும் - இது கிறிஸ்து மற்றும் கடவுளின் தீர்ப்பின் பயங்கரமான உண்மையின் பார்வையில். இந்த முறையீடு பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது: "ஆனால் நீங்கள் ஏன் உங்கள் சகோதரனை நியாயந்தீர்க்கிறீர்கள்? நீ, ஏன் உன்னுடையதை வெறுக்கிறீர்கள்? ஏனென்றால், நாம் அனைவரும் கடவுளின் நியாயாசனத்திற்கு முன் தோன்றுவோம். எழுதியிருக்கிறபடி, என் ஜீவனைக்கொண்டு, என் முன்பாக எல்லா முழங்கால்களும் பணிந்து, எல்லா நாவும் தேவனைத் துதிக்கும் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். வசனங்கள் 10, 11.

நாம் ஒவ்வொருவரும் கிறிஸ்து மற்றும் கடவுளின் நியாயாசனத்திற்கு முன் தோன்ற வேண்டும், அங்கே அவரால் நியாயந்தீர்க்கப்பட வேண்டும். அப்படியானால், மதம் சம்பந்தமான விஷயங்களில் நம்மில் ஒருவரை மற்றவர் அல்லது மற்றவர்கள் அனைவரும் நியாயந்தீர்க்க அழைக்கப்படுவது எப்படி நீதியில் சாத்தியமாகும்? அதாவது, கிறிஸ்துவின் நியாயாசனத்திற்கு முன்பாக நாம் பதிலளிக்க வேண்டிய விஷயங்களில்.

இல்லை இல்லை. "ஒருவர் சட்டமியற்றுபவர் மற்றும் நீதிபதி, அவர் காப்பாற்றவும் உருவாக்கவும் முடியும் அழிந்து; ஆனால், உங்கள் அண்டை வீட்டாரை நியாயந்தீர்க்க நீங்கள் யார்?" யாக்கோபு 4:11.

ஆகவே, கிறிஸ்து மற்றும் கடவுளின் தீர்ப்பாயம் இருக்க வேண்டும், அதற்கு முன் நாம் அனைவரும் தோன்ற வேண்டும், ஒவ்வொருவரும் "உடலில் செய்த செயல்களுக்கு" பதிலளிக்க வேண்டும் - இது மதத்தில் சரியான தனித்துவத்திற்கான மிகவும் சக்திவாய்ந்த உத்தரவாதம் மற்றும் வலுவான முறையீடுகளில் ஒன்றாகும். ஒவ்வொரு ஆன்மாவாலும் அதன் அங்கீகாரம் சாத்தியம், எப்போதும்.

இறுதியாக, மதத்தில் முழுமையான தனித்துவத்தின் முழு சிந்தனையும் உண்மையும் பிரமாதமாக சுருக்கப்பட்டு, சக்திவாய்ந்ததாக உயர்த்தி, அதே போல் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட, ஈர்க்கப்பட்ட முடிவில்:

"அப்படியானால், நாம் ஒவ்வொருவரும் தன்னைப் பற்றிக் கடவுளிடம் கணக்குக் கொடுப்போம் . " வசனம் 12.

அத்தியாயம் 6

மத சுதந்திரம்! கடவுளும் சீசரும்!

இஸ்ரவேல் தேவாலயத்தைப் பொறுத்தவரை, கிறிஸ்துவை நம்பவும், அவரைப் பற்றிய உண்மையைப் போதிக்கவும் முடிவு செய்த அந்த தேவாலயத்தின் உறுப்பினர்களுக்கு எதிராக, கொள்கை

எந்த தேவாலயத்திலும் எந்த ஒரு தனிப்பட்ட உறுப்பினரின் விசுவாசம் அல்லது போதனை பற்றிய அதிகாரம், அதிகார வரம்பு அல்லது உரிமை இல்லை என்பதை முற்றிலும் தெளிவுபடுத்தியது. சட்டங்கள் 4 மற்றும் 5; 2 கொரிந்தியர் 1:24.

எந்தவொரு தேவாலயத்தின் அதிகாரம், அதிகார வரம்பு அல்லது உரிமை ஆகியவை இந்த மொத்தமாக இல்லாததை விளக்குவது மட்டுமல்லாமல், மத சுதந்திரத்தின் பெரிய உண்மையின் சில கூடுதல் கொள்கைகளையும் தெளிவுபடுத்தும் மற்றொரு குறிப்பிடத்தக்க பகுதி உள்ளது.

உளவு பார்க்கும் பரிசேயர்களும் ஏரோதியர்களும் இயேசுவிடம் "சீசுருக்குக் காணிக்கை செலுத்துவது முறையா, இல்லையா?" என்ற நுட்பமான கேள்வியுடன் இயேசுவிடம் வந்தபோது அவர் சொன்ன வார்த்தைகள் அடங்கியது இந்த குறிப்பிடத்தக்க பகுதி. காணிக்கை பணத்தை கையில் வைத்துக்கொண்டு இயேசு சொன்னார்: "இது யாருடைய திருவுருவம் மற்றும் கல்வெட்டு? அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: சீசுரிடமிருந்து. அப்பொழுது இயேசு அவர்களை நோக்கி: சீசுருக்குரியவைகளை சீசுருக்கும், தேவனுடையவைகளை தேவனுக்கும் கொடுங்கள் என்றார்.

இங்கே இரண்டு நபர்கள் வெளிப்படுத்தப்படுகிறார்கள்—கடவுள் மற்றும் சீசர்; இரண்டு அதிகாரங்கள் - மதம் மற்றும் சிவில்; இரண்டு அதிகாரங்கள்-தெய்வீக மற்றும் மனித; இரண்டு அதிகார வரம்புகள்-பரலோகம் மற்றும் பூமிக்குரியது; மேலும் இருவர் மட்டுமே, தெய்வீக அறிவுறுத்தலின்படி, எதையும் மனிதர்களால் சமர்ப்பிக்க வேண்டும் அல்லது சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

ஒரு அதிகார வரம்பு மற்றும் அதிகாரம், ஒரு அதிகாரம் மற்றும் உரிமை உள்ளது, அது கடவுளுக்கு சொந்தமானது. சீசுருக்கு உரிய அதிகார வரம்பு, அதிகாரம் மற்றும் உரிமையும் உள்ளது.

மேலும் இவை இரண்டும் முற்றிலும் வேறுபட்ட துறைகள். சீசுருடையது என்று இருக்கிறது; மேலும் கடவுளுக்கு அல்ல, சீசுருக்கு அடிபணிய வேண்டும். அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்தது உண்டு; இது கடவுளுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும், சீசுருக்கு அல்ல. அது கடவுளுக்கு மட்டுமே நேரடியாகவும் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். சீசுருக்கோ, சீசுருக்காக கடவுளுக்கோ சமர்ப்பிக்கக் கூடாது.

முதலில் இருந்தது, இறுதியில் ஒரே ஒரு துறை, ஒரே ஒரு அதிகார வரம்பு, ஒரே ஒரு அதிகாரம், ஒரே ஒரு அதிகாரம், ஒரே ஒரு உரிமை - கடவுள் மட்டுமே. I கொரிந்தியர் 15:24-28.

பாவம் ஒருபோதும் உலகில் ஊடுருவியிருக்கவில்லை என்றால், கடவுளுக்கு மட்டுமே இருக்கும் வேறு எந்தத் துறையும், அதிகார வரம்பும், அதிகாரமும், அதிகாரமும் அல்லது உரிமையும் இருக்காது. பாவம் நுழைந்தபோதும், பூமியில் வசிக்கும் ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் சிவீசேஷம் கிடைத்திருந்தால், கடவுள் மட்டுமே தவிர வேறு எந்தத் துறையும், அதிகாரமும், அதிகாரமும், அதிகாரமும் இருந்திருக்காது. எபேசியர் 1:7-10; கொலோசெயர் 1:20-23.

ஆனால் எல்லோரும் சிவீசேஷத்தைப் பெற மாட்டார்கள்; எனவே அனைவரும் கடவுளின் இறையாண்மை, அதிகார வரம்பு, அதிகாரம், அதிகாரம் மற்றும் உரிமையை அங்கீகரிக்க மாட்டார்கள். தார்மீக மற்றும் ஆன்மீகம் கொண்ட கடவுளின் இராஜ்ஜியம், விருப்பம், நோக்கம் மற்றும் சக்தியை அங்கீகரிக்கவில்லை, மேலும் அதை அங்கீகரிக்கும் அனைவரையும் ஒழுக்கமாகவும் ஆன்மீகமாகவும் ஆக்குகிறது, பின்னர், அவர்கள் பாவிகளாக இருந்து, நாகரீகமாக கூட இருக்கத் தவறிவிடுகிறார்கள். எனவே, ஒழுக்கமாக இருக்க விரும்பாதவர்களை சிவில் என்று வழிநடத்தும் அதிகார வரம்பும் அதிகாரமும் உலகில் இருக்க வேண்டும். அதுதான் அரசு, சிவில் அதிகாரம், சீசர்; இதுவே இருப்பதற்கான காரணம்.

விஷயங்களின் தன்மையில் இரண்டு துறைகள் மற்றும் இரண்டு அதிகார வரம்புகள் மட்டுமே உள்ளன: தார்மீக மற்றும் சிவில், ஆன்மீகம் மற்றும் உடல், நித்திய மற்றும் தற்காலிக; ஒன்று கடவுளிடமிருந்து, மற்றொன்று சீசுரிடமிருந்து. இந்த இரண்டு துறைகள் மற்றும் அதிகார வரம்புகள் உள்ளன, மேலும் இல்லை. மேலும் சட்டப்பூர்வமாக வேறு யாரும் இருக்க முடியாது. இவற்றில் ஒன்று கடவுளின் புலம் மற்றும் அதிகார வரம்பு. மற்றொன்று சீசுருடையது.

தெய்வீக வார்த்தையால் இவை இரண்டும், இந்த இரண்டும் மட்டுமே இருக்கக்கூடிய இரண்டும் என்பதால், தேவாலயத்திற்கு இராஜ்ஜியமோ, ஆதிக்கமோ, புலமோ, அதிகாரமோ இல்லை, அல்லது எதற்கும் இடமில்லை என்று பிரத்தியேகமாகவும் முற்றிலும் பின்பற்றுகிறது. .

எனவே, அனுமானம் அல்லது அபகரிப்பு இல்லாமல் எந்த தேவாலயமும் எந்த ராஜ்ஜியத்தையும் அல்லது ஆதிக்கத்தையும், எந்த துறையையும் அல்லது அதிகார வரம்பையும் கொண்டிருக்க முடியாது என்பது முற்றிலும் தெளிவாக உள்ளது. தேவாலயம் சீசுருடையது அல்ல; மற்றும் அனுமானம் மற்றும் அபகரிப்பு இல்லாமல் சீசுரின் அதிகார வரம்பில் எதையும் தேவாலயம் செயல்படுத்த இயலாது. சீசுரின் புலம் மற்றும் அதிகார வரம்பு-அரசு, சிவில் அதிகாரம்-முழுமையானது இந்த உலகம். தேவாலயம், அது உள்ள அனைத்தையும் கொண்டு, "இந்த உலகத்திற்குரியது" அல்ல. ஆகையால், ஊகமும் அபகரிப்பும் இல்லாமல், சீசுரின் களத்தை ஆக்கிரமிப்பது அல்லது சீசுரின் விஷயங்களில் எந்தவொரு அதிகாரத்தையும் செலுத்துவது சபையால் சாத்தியமற்றது.

எனவே, தேவாலயத்தைப் பொறுத்த வரை, சீசுரைப் பொறுத்த வரை, தேவாலயத்தைப் பொறுத்த வரையில் இது எவ்வளவு அதிகமாக உண்மை! தேவாலயம் சீசுர அல்ல, சீசுராக இருக்க முடியாது. இன்னும் அதிகமாக, தேவாலயம் கடவுள் அல்ல, கடவுளாக இருக்க முடியாது. "பாவத்தின் மனிதன்", "அழிவின் மகன்", "அக்கிரமத்தின் மர்மம்", "கடவுளின் காலத்தில் அமர்ந்து, கடவுளாகத் தோன்ற விரும்புவது" போன்ற தவிர்க்கமுடியாத சொற்களில் உத்வேகம் அமைக்கப்படவில்லை, இந்த தேவாலயம் ராஜ்யத்தைக் கொண்டிருப்பதாகவும், ஆட்சியைப் பராமரிக்கவும், களத்தை ஆக்கிரமித்து, கடவுளின் அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தவும் கற்பனை செய்தீர்களா? எந்த ஒரு சபையும் தனக்குத்தான் சொந்தம் என்று ராஜ்யமாகவும், ஆதிக்கம் செலுத்தவும், நிலப்பரப்பை ஆக்கிரமித்து, கடவுளின் அதிகார வரம்பைப் பிரயோகிக்கவும், தமக்கே சொந்தம் என்று ஊகிக்கும் உண்மையைப் பூரணமாகத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு இதைவிட அதிகமாக வேண்டுமா? ?

ஆனால், அது கேட்கப்படுகிறது, தேவாலயம் கடவுளின் இராஜ்ஜியமல்லவா?—ஆம், அது—"தேவாலயம்" என்ற வார்த்தையால் ஏவப்பட்ட வார்த்தையில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட தேவாலயத்தின் தெய்வீகக் கருத்தைப் பற்றி மட்டுமே பேசுகிறோம்—" முழுமை அனைத்தையும் அனைத்திலும் நிரப்புவதின்". "தேவாலயம்" என்ற வார்த்தைகளின் பயன்பாட்டில் இதற்கு மட்டுமே அர்த்தம் இருந்தால், அது உண்மையிலேயே கடவுளின் ராஜ்யம். ஆனால், "தேவாலயம்" மூலம், சில மனித கருத்தாக்கம், சில பிரிவு அல்லது மதப் பிரிவு, சில பூமிக்குரிய "அமைப்பு" ஆகியவற்றின் பொருளைக் கொடுக்க விரும்பினால், இந்த உலகில் இதுவரை இருந்த எந்த தேவாலயமும் கடவுளின் ராஜ்யத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது என்பது உண்மையல்ல.

ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு விஷயம் உண்மையில் தேவாலயம், எனவே கடவுளின் ராஜ்யம் என்று வைத்துக்கொள்வோம்; அப்படியிருந்தும், இது உண்மையிலேயே கடவுளின் இராஜ்ஜியமாக இருப்பதற்கு, அதில் ராஜாவாக கடவுள் இருப்பதன் மூலம் மட்டுமே அது இருக்க முடியும் என்பது இன்னும் உண்மையாக இருக்கும். கடவுள் எங்கு ராஜாவாக இருக்கிறாரோ, அவர் எல்லாவற்றிலும் ராஜாவாகவும் ஆண்டவராகவும் இருக்கிறார். பிளவுபட்ட ராஜ்யத்தில் கடவுள் ஒருபோதும் ராஜாவாகவும் இருக்கவும் முடியாது. அவர் ஒருபோதும் தனது ராஜ்யத்தை இன்னொருவருடன் பகிர்ந்து கொள்ளமாட்டார், அவரால் முடியாது. கடவுள் உண்மையிலேயே மற்றும் உண்மையில் அரசராக இல்லாமல், உண்மையிலேயே மற்றும் உண்மையில் கடவுளின் ராஜ்யம் இருக்க முடியும் என்று யாராவது கூற முடியுமா அல்லது மறைமுகமாக இருக்க முடியுமா? மற்றும் அனைத்திற்கும் ராஜாவா? இல்லை, கடவுள் அங்கே ராஜாவாக இருக்க வேண்டும் இல்லையெனில் அது உண்மையில் கடவுளின் ராஜ்யம் அல்ல. அவர் அங்குள்ள எல்லாவற்றிற்கும் மற்றும் அனைவருக்கும் ராஜாவாகவும் ஆண்டவராகவும் இருக்க வேண்டும், இல்லையெனில் அது உண்மை மற்றும் உண்மையில் கடவுளின் ராஜ்யம் அல்ல. பிரதேசம் அவனால் ஆக்கிரமிக்கப்பட வேண்டும், அதிகார வரம்பு அவனால் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும், கொள்கைகள் அவனுடையதாக இருக்க வேண்டும், அரசாங்கம் அவனுடையதாக இருக்க வேண்டும், உருவம் மற்றும் கல்வெட்டு அவனுடையதாக இருக்க வேண்டும், இவை அனைத்தும் பிரத்தியேகமாக இருக்க வேண்டும், இல்லையெனில் அது நடைமுறையில் இல்லை. மற்றும் உண்மையில் கடவுளின் ராஜ்யம்.

மனிதனின் ஆன்மாவும் ஆவியும், மனிதன் உலகத்தில் இருப்பது போல, உலகம் இருப்பது போல, நோக்கத்திலும் சரியிலும் கடவுளின் ராஜ்யம். எனவே, பொல்லாத மற்றும் அவிசுவாசியான பரிசேயர்களிடம், "கடவுளின் ராஜ்யம் உங்களுக்குள் இருக்கிறது" என்று இயேசு அறிவித்தார். ஆனால் இழந்த மனித நேயத்தில் இந்த ராஜ்ஜியம் அபகரிக்கப்படுகிறது மற்றும் இந்த புலம் மற்றொருவரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளது. அபகரிப்பவர் அரியணையில் இருக்கிறார், அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்துகிறார், அது அடிமைப்படுத்துகிறது, இழிவுபடுத்துகிறது மற்றும் அழிக்கிறது. எனவே, நோக்கம் மற்றும் சரியான ராஜ்யம் கடவுளுடையது என்றாலும், உண்மையிலும் உண்மையில் அது கடவுளுடையது அல்ல, ஆனால் வேறொருவருடையது. எனவே, இழந்த மற்றும் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட ஆன்மா இந்த சிம்மாசனத்தில் அவரது இடத்தைப் பிடிக்க இந்த அந்நியப்பட்ட துறையில் மட்டுமே கடவுளை வரவேற்கட்டும்.

அபகரித்து, அங்கு உண்மையான அதிகார வரம்பை செயல்படுத்த, அந்த ஆன்மா, ஆவி, மற்றும் வாழ்க்கை, உண்மை மற்றும் உண்மை, அதே போல் நோக்கம் மற்றும் சரியான, கடவுளின் ராஜ்யம் இருக்கும். அப்படியிருந்தும் அது உண்மையாகவே கடவுளின் இராஜ்யம், கடவுளின் கூற்றுப்படி அந்த ஆத்மாவுக்கு எல்லாவற்றிலும் எல்லாவற்றிலும் ராஜாவாக இருக்கிறார். சபையிலும் அப்படித்தான்.

கடவுளின் திருச்சபை உண்மையிலேயே கடவுளின் ராஜ்யம்; அது "எல்லாவற்றையும் நிரப்புகிறவருடைய முழுமை": அது அவனுடையவர்களால் மட்டுமே ஆனது. மேலும் அவர் ராஜா மற்றும் அவரது ராஜ்யத்தில் ஒரே தலைவர். இந்தத் துறையில் அதிகார வரம்பு அவருக்கு மட்டுமே உள்ளது; அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள், அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் மற்றும் அதிகாரம் ஆகியவை அவர் மட்டுமே, மேலும் ராஜ்யத்தின் ஒவ்வொரு குடிமகனும் அவருக்கு மட்டுமே விசுவாசமாக இருக்க வேண்டும்; இது நேரடியாக, கிறிஸ்துவில், பரிசுத்த ஆவியால். இந்தப் பிரதேசத்தில் வசிக்கும் ஒவ்வொருவரும் அவருடைய அதிகார வரம்பிற்கு மட்டுமே உட்பட்டவர்கள்; இது நேரடியாக, கிறிஸ்துவில், பரிசுத்த ஆவியால். அவருடைய இராஜ்யம்மாதிரி இந்தச் சபையின் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும், அவர் மட்டுமே மற்றும் அவர் மட்டுமே என்ற கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு நகர்த்தப்படுகிறார்கள்; மற்றும் அவரது அதிகாரம் மற்றும் அதிகாரத்தால் மட்டுமே நிர்வகிக்கப்படுகிறது; மேலும் இது அனைத்தும் அவரிடமிருந்து நேரடியாக, கிறிஸ்து மூலமாக பரிசுத்த ஆவியின் மூலம்.

இவ்வாறு, கடவுளின் இராஜ்யம்மாதிரி சத்தியத்தில் கடவுளின் திருச்சபையில் அங்கம் வகிக்கும் அனைவரும், தங்கள் இதயம், ஆன்மா, மனம் மற்றும் பலம் என அனைத்தையும் கடவுளுக்கு அர்ப்பணிக்கிறார்கள். இவை சீசருக்குப் பதிலாக காணிக்கை, வரி, மரியாதை போன்றவற்றையும் சீசருக்கு அர்ப்பணிக்கின்றன. ரோமர் 13:5-7.

ஆகவே, கடவுள் மற்றும் சீசருக்கு இடையில் அல்லது அவர்களுடன் கூட, எந்தவொரு மனிதனும் எதையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டிய மூன்றாம் நபர், கட்சி, அதிகாரம், புலம் அல்லது அதிகார வரம்பு எதுவும் இல்லை என்பது மீண்டும் தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் உள்ளது.

கடவுள் மற்றும் சீசர் தவிர, எந்தவொரு ராஜ்யத்திற்கும் அல்லது ஆட்சிக்கும், எந்த அதிகாரத்திற்கும் அல்லது அதிகார வரம்பிற்கும் எதையும் சமர்ப்பிக்க கடவுள் தரப்பில் எந்த கட்டளையும் கடமையும் இல்லை - இரண்டு மட்டுமே உள்ளன. தேவாலயத்தின் உருவம் மற்றும் கல்வெட்டு எதுவும் இல்லை, எதற்கும் இடமில்லை.

கடவுள் இல்லாமல், எல்லாவற்றிலும் கடவுள் இல்லாமல் அவருடைய இடத்தில் கடவுள் இல்லாமல், எந்த சபையும் வெறுமனே ஒன்றுமில்லை என்பதே இதன் பொருள். அத்தகைய ஒரு தேவாலயம் ஏதாவது இருக்க முயற்சிக்கும் போது, அது ஒன்றுமில்லாததை விட மோசமானது. மற்றும் இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் யாரும் இல்லை அத்தகைய தேவாலயத்திற்கு ஒருபோதும் கடன்பட்டிருக்க முடியாது.

மறுபுறம், தேவாலயம் உண்மையிலேயே கடவுளுடன் இருக்கும்போது; மேலும் அவன் அவளுக்கு உண்மையாக இருக்கும் போது எல்லாவற்றிலும்; இது உண்மையிலேயே கடவுளின் ராஜ்யத்திலிருந்து வந்தது. ராஜ்யம், ஆட்சி, அதிகார வரம்பு, அதிகாரம் மற்றும் அதிகாரம் அனைத்தும் கடவுளுடையது, அவருடையது அல்ல; எனவே செலுத்த வேண்டிய அல்லது சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அனைத்தும் தேவாலயத்திலிருந்து அல்ல, கடவுளிடமிருந்து வந்தவை. ஆகவே, எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் தேவாலயத்திற்கு எவராலும் செலுத்த வேண்டிய அல்லது சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டிய எதுவும் இல்லை என்பது கண்டிப்பாகவும் உண்மையில் உண்மையாகவும் இருக்கிறது.

இவ்வாறு, மீண்டும் இரண்டு பேர், இரண்டு ராஜ்யங்கள், இரண்டு அதிகார வரம்புகள், இரண்டு அதிகாரங்கள், இரண்டு அதிகாரங்கள் மட்டுமே உள்ளன, யாரோ ஒருவர் உண்மையிலேயே கடன்பட்டிருக்கிறார்கள் அல்லது சமர்ப்பிக்கிறார்கள் - கடவுள் மற்றும் சீசரிடமிருந்து; இந்த இரண்டு மற்றும் இன்னும் இல்லை, மற்றும் வேறு இல்லை.

எனவே, தேவாலயம், அதன் அழைப்புக்கும் உலகில் அதன் இடத்திற்கும் உண்மையாக இருக்க, கடவுளுக்கு முற்றிலும் அர்ப்பணித்திருக்க வேண்டும், அதனால் முழுமையாக ஈடுபாடும் கடவுளில் தொலைந்தும் இருக்க வேண்டும், கடவுள் மட்டுமே அவர் விரும்பும் போது அறியப்படுவார் அல்லது வெளிப்படுவார். , மற்றும் நீங்கள் என்ன செய்தாலும் அதில்.

கிறிஸ்தவத்தின் ஆவியில் இது நிச்சயமாக உண்மை. ஏனென்றால், உலகில் உள்ள தனிப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களின் அழைப்பும் மனப்பான்மையும் இதுதான் - முற்றிலும் கடவுளுக்கு அர்ப்பணிப்புடன் இருக்க வேண்டும், அவரில் முழுமையாக ஈடுபாடு கொண்டு தொலைந்து போவது, கடவுள் மட்டுமே அவர்கள் எல்லாவற்றிலும் காணப்படுவார்: "கடவுள் மாம்சத்தில் வெளிப்படுவார்."

மேலும் தேவாலயம் தனிப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களால் மட்டுமே ஆனது. தேவாலயமும் உள்ளது

"கிறிஸ்துவின் சரீரம்", மற்றும் கிறிஸ்து முற்றிலும் வெறுமையாக்கப்படுவதற்கு, ஆம், சுய அழிவுக்கு கடவுள் வெளிப்படுகிறார் . அதுவே கடவுளின் இரகசியம்.

கிறிஸ்துவுக்கு முன்னும் பின்னும் தேவாலயம் அதன் அழைப்பு மற்றும் அதன் இடத்தைப் பற்றிய பார்வையை இழந்த இடம் இங்கேதான்; தானாக ஏதாவது இருக்க ஆசைப்பட்டான் . எல்லாவற்றிலும் கடவுள் இருக்கிறார் என்பது அவருக்குப் போதாது. ராஜ்யம், ஆட்சி மற்றும் அதிகார வரம்பு, அதிகாரம் மற்றும் அதிகாரம், வார்த்தை மற்றும் நம்பிக்கை ஆகியவை முற்றிலும் கடவுளிடமிருந்தும் கடவுளிடமிருந்தும் மட்டுமே இருக்க வேண்டும் என்பது போதாது. அவள் ராஜ்யத்தையே விரும்பினாள்; ஒரு துறை மற்றும் அதன் சொந்த அதிகார வரம்புக்கு; உறுதி செய்யக்கூடிய அதிகாரம்; அவர் பயன்படுத்தக்கூடிய சக்தி; பேசக்கூடிய ஒரு வார்த்தைக்கு; மற்றும் கட்டளையிடக்கூடிய ஒரு "விசுவாசத்திற்கு" .

இந்த லட்சியத்தை திருப்திப்படுத்தவும், இந்த அபிலாஷையை உறுதியானதாக மாற்றவும், அவர் கடவுளை நிராகரித்து, கடவுள் மற்றும் சீசர் இருவருக்கும் சொந்தமான ராஜ்யம் மற்றும் ஆதிக்கம், புலம் மற்றும் அதிகார வரம்பு, அதிகாரம் மற்றும் அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டார். எனவே கடவுள் அல்லது சீசர் இல்லை, ஆனால் ஒரு சுய-கட்டுமான மற்றும் சுய-உயர்ந்த இடைத்தரகர், அவர்களின் குழப்பம் மற்றும் விஷயங்களைக் கலப்பது அக்கிரமத்தை மட்டுமே பெருக்கி, உலகின் சாபத்தை ஆழமாக்கியது.

ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் இரண்டு ஏற்பாடுகளிலும் கடவுள் அவளுக்கு எதிராகக் கொண்டுவரும் துல்லியமான குற்றச்சாட்டு இதுதான். மகிமையும் அழகும், மானம் மற்றும் கண்ணியம், அதிகாரம் மற்றும் அதிகாரம், இனிமையான செல்வாக்கு மற்றும் தெய்வீக ஈர்ப்பு, இவை அனைத்தும் அவளிடம் இருந்தவை, அவை அவளுடன் வசிப்பதாலும் அவளுடன் இருந்ததாலும் அவளாக மாறியது . இவை அனைத்தையும் அவள் தனக்குத்தானே கர்வப்படுத்திக் கொண்டாள் .
எசேக்கியேல் 16:11-19 -ஐ வாசியுங்கள்; ரோமர் 1:7-9; 2 தெசலோனிகேயர் 2:2,3; வெளிப்படுத்துதல் 17:1-6.

"உலகம் முழுவதும்" பேசப்பட்ட உண்மையான மற்றும் தெய்வீக நம்பிக்கையை கடவுள் அவருக்கு வழங்கியபோது , அவர் தனது நம்பிக்கை முழு உலகத்தின் நம்பிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்று கருதினார், இதனால் "நம்பிக்கையைக் கற்பிப்பதற்கும் கட்டளையிடுவதற்கும் உரிமையை எடுத்துக் கொண்டார்." முழு உலகிற்கும், அவர் கட்டளையிட்ட "நம்பிக்கை" உண்மை மற்றும் தெய்வீக தோற்றம் என்று பராமரிக்க.

அவள் பேசும் போது அது கடவுளின் குரலாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, கடவுள் அவளுக்குப் பேசுவதற்குத் தம்முடைய வார்த்தையைக் கொடுத்தபோது, அவளுடைய குரல் கடவுளின் குரல் என்றும், அந்த வார்த்தை என்றும் தன்னை உயர்த்திக் கொண்டாள். அவள் சொன்னதால் கடவுளின் வார்த்தை பேச முடிவு செய்தாள்.

இந்த உண்மையைப் பற்றி அவனுடைய சொந்தப் பேச்சு எல்லா அதிகாரங்களுடனும் பேசும் அளவுக்கு உண்மையின் முழுமையைக் கடவுள் அவருக்குக் கொடுத்தபோது, அவர் பேசுவதற்கு தனக்கு அதிகாரம் இருப்பதாகத் தானே எண்ணிக் கொண்டார்; எனவே, அவள் பேசும்போது, அவள் பேசுகிறாள் என்பதால் எல்லாரும் கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

பேய்கள் கூட அந்த சக்திக்கு அடிபணிந்து கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று கடவுள் தனது சக்தியின் அளவை அவளுக்கு வழங்கியபோது, அந்த சக்தி தனக்கு சொந்தமானது என்று அவள் கருதினாள்; உலகெங்கிலும் உள்ள அனைத்து மனிதர்களையும் தேசங்களையும் அதற்குத் தங்களைக் கீழ்ப்படுத்திக் கொள்ளும்படி கட்டாயப்படுத்தும் சக்தியும் கூட.

இவ்வாறு, எல்லாவற்றிலும், அவள் தன்னைப் பற்றிக்கொள்ளவும், உறுதியாகப் பிடிக்கவும் ஏதோவொன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று உண்மையில் கற்பனை செய்தாள்; "கடவுளுக்கு சமமாக இருத்தல்" என்ற "அபகரிப்பு" . ஆனால் ஒவ்வொரு நபரும், தேவாலயம் அல்லது தேவாலயமாக இருக்கும் அனைத்தையும் மீண்டும் ஒருபோதும் பற்றிக் கொள்ள வேண்டிய ஒன்று, சிந்திக்க வேண்டிய ஒரு அபகரிப்பு, கடவுளுக்கு சமம் என்று நினைக்கக்கூடாது, ஆனால் தேவாலயம் எவ்வாறு தன்னைத்தானே காலி செய்யும் என்று மட்டுமே சிந்திக்க வேண்டிய நேரம் வந்தது. .தன்னைப் பற்றி, தன்னை எந்தப் புகழும் இல்லாதவராக ஆக்கிக்கொண்டு, தன்னை ஒரு வேலைக்காரனின் ரூபத்தை எடுத்துக்கொண்டு, தன்னைத் தாழ்த்திக்கொண்டு, மரணபரியந்தமும், சிலுவையின் மரணம் வரைக்கும் கீழ்ப்படிந்தவனாகி; மற்றும் கடவுள் அவரது சொந்த நபர் மற்றும் ஆவியில் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காக இவை அனைத்தும்; மற்றும் அதன் மூலம் உலகிற்கு.

எந்த தேவாலயமும் மனிதர்களை தன்னிடம் அழைக்கக் கூடாது, ஆனால் கிறிஸ்துவுக்கு மட்டுமே அழைக்க வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது. தேவாலயமே எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மூன்றாவது ராஜ்யம், அதிகார வரம்பு அல்லது அதிகாரம் இல்லை என்பதை வெளிப்படுத்துவதில் ஆர்வம் காட்ட வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது, ஆனால் இரண்டு மட்டுமே - கடவுள் மற்றும் சீசர்; "ஆகையால் சீசருக்குரியவைகளை சீசருக்கும், கடவுளுக்குரியவற்றைக் கடவுளுக்கும் கொடுங்கள்" என்ற தெய்வீக அறிவுறுத்தலின்படி அவள் மக்களைத் தூண்ட வேண்டியிருக்கும் போது .

"கடவுளுக்கு சமமாக இருப்பது அபகரிப்பு" என்று தீர்ப்பளிக்காத "கிறிஸ்து இயேசுவிலும் இருந்த" அதே உணர்வை மட்டுமே திருச்சபை எல்லாவற்றிலும் கொண்டிருக்க வேண்டிய நேரம் முழுமையாக வந்துவிட்டது; ஆனால் தன்னை முழுவதுமாக வெறுமையாக்க, அதனால் கடவுள் வெளிப்பட முடியும்; வாழும் மற்றும் உண்மையான கடவுள், மேலும் அவர் எல்லாவற்றிலும் இருக்கிறார். அவர், தேவாலயத்திலும் தேவாலயத்திலும் அனைவருக்கும் ஒரே ராஜாவும் கர்த்தரும், மற்றும் தேவாலயத்தில் "எல்லாவற்றையும் நிரப்புகிறவரின் முழுமை".

நீண்ட காலமாக அரசும் தேவாலயங்களும் கடவுளின் அதிகாரத்தை அபகரித்து, கடவுளின் இடத்தில் ராஜ்யத்தை ஏற்றுக்கொண்டன. பரலோகத்திலுள்ள மகிமையான குரல்களின் மகத்தான வார்த்தைகள் பூமியில் கேட்கப்படும்போது கூட, இருக்க வேண்டிய நேரம் முழுமையாக வந்துவிட்டது: "ஆண்டவராகிய கர்த்தாவே, சர்வவல்லமையுள்ள தேவனாகிய ஆண்டவரே, நாங்கள் உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம், இருந்தவரும் இருந்தவரும், நீங்கள் பெரிய வல்லமை பெற்றீர்கள். ராஜா." வெளிப்படுத்துதல் 11:17.

அத்தியாயம் 7

மத சுதந்திரம்

மறுசீரமைப்பு

நாம் ஏற்கனவே கடவுளின் வார்த்தையில் மதத்தில் தனித்துவத்திற்கான தெய்வீக உரிமையின் கொள்கையை அடையாளம் கண்டுள்ளோம், இதில் இந்த கொள்கை பொருந்தும் மற்றும் எதேச்சதிகாரம், மேலாதிக்கம் மற்றும் சட்டத்தின் வளைந்துகொடுக்காத தன்மை, அரசு மற்றும் தேவாலயத்தின் ஒன்றியம், மற்றும் தனிநபர்கள்.

தயவு செய்து, இவை அனைத்தும் பண்டைய வரலாற்றில் ஒரு தொடர் ஆய்வு என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம், அல்லது இது விவிலியக் கொள்கைகள் மற்றும் பத்திகளின் ஆய்வு என்று கூட நினைக்க வேண்டாம், இருப்பினும், எந்தவொரு துறையிலும் ஆய்வு போதுமான அளவு நியாயப்படுத்தப்படும். இது எதனையும் பற்றியது அல்ல, மாறாக ஒரு கட்டத்தில் அல்லது இன்னொன்றில் முழுமையாக நடைமுறையில் மற்றும் இன்றும் எப்போதும் செயலில் இருக்கும் கொள்கைகளின் ஆய்வு. இந்த ஆய்வுகளில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள முழு விளக்கப்படங்களும் மீண்டும் நடைமுறையில் இருக்கும் மற்றும் செயலில் இருக்கும் நேரம் வர வேண்டும், அது வெகு தொலைவில் இல்லை; மற்றும் அனைத்து, ஒரே நேரத்தில், உண்மை மற்றும் அதே நோக்கத்தில் ஒவ்வொருவரும் அவரவர் இடத்தில் மற்றும் நேரத்தில் இருந்தது.

எதேச்சதிகாரங்கள், மேலாதிக்க அரசாங்கங்கள் மற்றும் சட்டத்தின் வளைந்துகொடுக்காத தன்மை, தேவாலயம் மற்றும் அரசுகளின் தொழிற்சங்கங்கள், மற்றும் தேவாலயங்கள் என அனைத்தும் ஒரே மனதுடன், சமர்ப்பணத்தைக் கோரும் நாள் வரும், வெகு தொலைவில் இல்லை. மதத்தில் ஒற்றுமை; மேலும் மதத்தில் உள்ள தனித்துவத்தின் ஒவ்வொரு பரிந்துரையையும், அதற்கான ஒவ்வொரு வகையான உரிமையையும் நசுக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக விரைவில் என்ன நிகழும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு இந்த ஆய்வுகள் வெளியிடப்பட்டன. வேதாகமத்தில் எழுதப்பட்ட இவை அனைத்தும், எல்லா மக்களுக்கும் எப்போதும் அறிவுரை வழங்குவதற்காக மட்டுமல்ல, குறிப்பாக "யுகத்தின் முடிவில் வந்தவர்களின் எச்சரிக்கைக்காகவும்" உத்வேகத்தின் ஆவியால் நிறுவப்பட்டது. தீய சக்திகளுக்கும் நீதியின் ராஜ்யத்திற்கும் இடையே இந்த உலக அனுபவம் எப்போதும் அறியக்கூடிய மிகப் பெரிய மற்றும் பரந்த அளவிலான மோதல் இன்னும் வரவில்லை. அந்த நேரம் இப்போது கைவசம் உள்ளது. அதனால்தான் ஈர்க்கப்பட்ட பதிவிலிருந்து இந்தப் பாடங்கள் இப்போது மிக முக்கியமானவை.

இந்த அனைத்து ஆதாரங்களிலிருந்தும், இந்த எல்லா சக்திகளாலும் ஒவ்வொரு தனிமனிதன் மீதும் விரைவில் திணிக்கப்படும் பெரும் அழுத்தத்தின் பார்வையில், ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தனக்குத்தானே தெரிந்துகொள்வதும், சாத்தியமான உறுதியான ஆதாரங்களின் மூலம் தெரிந்துகொள்வதும் மிக முக்கியமானது. சொந்த உறுதி - அது உங்கள் இடம், உங்கள் பொறுப்பு மற்றும் உங்கள் உரிமை, தனித்தனியாக, அதிபர்கள் மற்றும் அதிகாரங்களின் முன்னிலையில், கடவுள் மற்றும் கடவுளுடன்.

வேதத்தின் இந்த ஆய்வுகளில், இந்த சக்திகளுக்கு தங்களை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவோ அல்லது மதத்தில் எந்த அதிகாரம் அல்லது அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்தவோ உரிமை இல்லை, ஆனால் மதத்தில் தனித்துவத்தின் உரிமை அனைவரின் முன்னிலையிலும் உயர்ந்தது என்ற கண்ணோட்டத்தில் ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் விவாதித்தோம். மறுபுறம் இது சமமான உண்மை மற்றும் குறைவான முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது, அது மிக முக்கியமானதாக இல்லாவிட்டாலும் - கடவுளைத் தவிர வேறு யாரையும் வெளிப்படையாக சவால் செய்யாமல், முற்றிலும் புறக்கணிக்காமல் மத விஷயங்களில் அதிகாரம் அல்லது அதிகார வரம்பை திணிக்க அனுமதிக்கக்கூடாது என்பது ஒவ்வொரு நபருக்கும் உள்ளது. : உண்மையான உடன்படிக்கையில் கடவுள் மற்றும் சரியான விசுவாசம், தனித்துவத்திற்கான தெய்வீக உரிமை, மதத்தில், பராமரிக்கப்படும். இது ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் கடவுளுக்கும், சட்டத்துக்கும், தனக்கும் கடவுள் மற்றும் சட்டத்தின் மூலம் முற்றிலும் கடமைப்பட்டவன்.

இந்தக் கொள்கையை, ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், அல்லது இல்லையெனில் அவன் கடவுளுக்கு விசுவாசமாக இல்லை என்று நிரூபித்து, கடவுளுக்கு முன்பாக ஒரு மனிதனாகத் தானே இருக்க வேண்டும், மேலும் சரியான இடத்தில் பிழை மேலோங்க அனுமதிக்கிறது; வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தவறு சரியாக இருக்க அனுமதிக்கும்.

நேபுகாத்நேச்சார் மன்னரின் கதையில் விளக்கப்பட்டுள்ளபடி, மேதிய-பாரசீக அதிகாரத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளபடி, சட்டத்தின் மேலாதிக்கத்தால் ஆளப்படும் எதேச்சதிகாரம், தேவாலயம் மற்றும் அரசு ஆகியவற்றின் ஒன்றியம், இது விளக்குவது உண்மைதான். யூத தேவாலயமும் ரோமானிய சக்தியும் கிறிஸ்துவுக்கு எதிராக ஒன்றுபட்டது, அந்த தேவாலயம் கிறிஸ்துவின் சீடர்களுக்கு எதிராக இஸ்ரேல் தேவாலயத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளது; மதத்தில் அதிகார வரம்புகளை நிலைநாட்ட உரிமை இல்லை. அது சமமாக, இன்னும் உறுதியாக, உண்மையாக, கடவுளுக்கும் சரியானது, அல்லது தனக்கும் ஒருவருடைய சக மனிதர்களுக்கும் உண்மையாக இருத்தல், மூன்று எபிரேயர் இளைஞர்கள், மனிதன் டேனியல், கர்த்தராகிய இயேசு மற்றும் கர்த்தருடைய அப்போஸ்தலர்கள், இந்த வகையான எந்த வலியுறுத்தலையும் முற்றிலும் புறக்கணிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் கடவுளின் ஆதிக்கம் பறிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் சரியானது முற்றிலுமாக தூக்கி எறியப்பட்டு, தவறு அதன் இடத்தில் நிறுவப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்திலும், அப்படிப்பட்ட நேரத்திலும் கடவுளை அறிந்தவர்கள் அல்லது சட்டத்தின் மீது அக்கறை கொண்டவர்கள் எதுவும் செய்யாமல் அமைதியாக இருக்க முடியுமா? கடவுள் உடன்படிக்கை ஒன்றுமில்லையா? உரிமைக்கு விசுவாசம் என்பது ஒருபோதும் அறியப்படாததா? பிழை மட்டுமே வெற்றிபெற உரிமை உள்ளதாக அங்கீகரிக்கப்படுமா? மனிதர்கள் ஒருபோதும் உண்மையாளர்களாக இருக்கமாட்டார்கள் - கடவுளிடமோ அல்லது சட்டத்திற்கோ உண்மையாகவோ அல்லது தங்களுக்கு அல்லது சக மனிதர்களிடமோ உண்மையாக இருக்கமாட்டார்களா?

நேபுகாத்நேச்சார் தனது இடத்திலிருந்து முற்றிலும் விலகியிருந்தார் என்பதும், மதத்தில் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்த முயன்றபோது முற்றிலும் தவறாகச் செயல்பட்டதும் உண்மைதான்; மற்றும் இந்த

எல்லா எதேச்சதிகாரமும், மதத்தில் தனக்கு அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும்போது, அது முற்றிலும் தவறானது என்பதை எல்லா மக்களுக்கும் எப்போதும் காட்டவே வரலாறு எழுதப்பட்டது. அதே நேரத்தில், மூன்று எபிரேயர்கள் வெளிப்படையாகவும் சமரசமின்றியும் மதத்தில் அதிகாரம் என்ற எதேச்சதிகார உறுதிப்பாட்டைப் புறக்கணித்தனர் என்பதை நினைவில் கொள்வது உண்மை மற்றும் சமமாக முக்கியமானது. மேலும், இந்த இருவரும் கடவுளுக்கும், உரிமைக்கும், தங்களுக்கும் தங்கள் சக மனிதர்களுக்கும் உண்மையாக இருக்க வேண்டுமானால், அந்த மூன்று நபர்கள் செயல்பட்டதைப் போலவே மற்ற எல்லா நபர்களும் எப்போதும் செயல்பட வேண்டும் என்று வரலாறு எழுதப்பட்டது.

மேலாதிக்கம் மற்றும் சட்டத்தின் வளைந்துகொடுக்காத தன்மை ஆகியவற்றின் கொள்கைகள் இருந்தபோதிலும், மேதி பெர்சியாவின் அரசாங்கம் அதன் சொந்த சட்டத்தின் மூலம் மதத்தின் எல்லைக்குள் நுழைந்தபோது தவறாக செயல்பட்டது என்பது உண்மைதான்; மற்றும் மதத்தின் எல்லைக்குள் சட்டத்தின் மூலம் நுழைவதில் ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் சமமான தவறு என்பதை அனைத்து அரசாங்கங்களுக்கும் மக்களுக்கும் நிரூபிப்பதற்காக வரலாறு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. தனிநபர் - டேனியல், - முற்றிலும் மற்றும் சமரசமின்றி அந்த சட்டத்தை புறக்கணித்தார் என்பதை நினைவில் கொள்வது சமமான உண்மை மற்றும் சமமாக முக்கியமானது; மேலும், கடவுள் மற்றும் உரிமையைப் போற்றவும், தங்களுக்கும் தங்கள் சக மனிதர்களுக்கும் உண்மையாக இருப்பார்களானால், எல்லா ஒத்த சூழ்நிலைகளிலும், அந்தத் தனிமனிதன் செயல்பட்டதைப் போலவே அவர்கள் செயல்பட வேண்டும் என்று எல்லா நபர்களுக்கும் என்றென்றும் கற்பிப்பதற்காக வரலாறு எழுதப்பட்டது.

இஸ்ரவேலின் தேவாலயம் அதன் விருப்பத்தை பலனளிக்கும் வகையில் சிவில் அதிகாரத்துடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டபோது, அது ஒரு மகத்தான இழிவான காரியத்தைச் செய்தது என்பது உண்மைதான்; ஒவ்வொரு சர்ச்சும் ஒவ்வொரு முறையும் அதே தவறை செய்யும் ஒவ்வொரு முறையும், எந்த சாக்குப்போக்கின் கீழ், சிவில் அதிகாரத்தை அதன் விருப்பத்தை திறம்பட கட்டுப்படுத்த முயல்கிறது என்பதை முழு உலகிற்கும் காட்டுவதற்காக வரலாறு எழுதப்பட்டது. திருச்சபை மற்றும் அரசின் இந்த பொல்லாத உடன்படிக்கையின் பொருளாக இருந்த தனிமனிதன் மட்டுமே அதை சிறிதளவு அங்கீகரிக்க அதற்கு அடிபணிவதை விட அதன் கீழ் இறப்பார் என்பதை அங்கீகரிப்பதும் நினைவில் கொள்வதும் சமமான உண்மை மற்றும் சமமாக முக்கியமானது. கடவுளுக்கு உண்மையாகவும், உண்மைக்கு உண்மையாகவும், தனக்கு உண்மையாகவும், உண்மையாகவும் இருக்க, கர்த்தராகிய இயேசு செயல்பட்டது போல், உலகின் முடிவு வரை உள்ள ஒவ்வொரு நபரும் இதே போன்ற சூழ்நிலைகளில் செயல்பட தயாராக இருப்பதற்காக இவை அனைத்தும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இனம், மனிதன்.

இஸ்ரவேல் தேவாலயம் சரியான பாதையில் இருந்து விலகி, முற்றிலும் தவறாக செயல்பட்டது உண்மைதான், அந்த சபையின் உறுப்பினர்கள் எதை நம்ப வேண்டும் அல்லது எதை நம்பக்கூடாது மற்றும் கற்பிக்க வேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்கும் அதிகாரத்தை அது ஏற்றுக்கொண்டது; மற்றும் சர்ச்சின் எந்த ஒரு அங்கத்தவரும் எதை நம்ப வேண்டும் அல்லது எதைக் கற்பிக்க வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது, ஒவ்வொரு தேவாலயமும் சரியான பாதையில் இருந்து சமமாக வெகு தொலைவில் உள்ளது, சமமாக தவறானது என்பதை எப்போதும் எல்லா தேவாலயங்களுக்கும் மக்களுக்கும் தெளிவுபடுத்துவதற்காக வரலாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. . அது சமமான உண்மை, மற்றும் நினைவில் கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான விஷயம், அங்குள்ள தேவாலயத்தின் தனிப்பட்ட உறுப்பினர்கள் வெளிப்படையாகவும் சமரசமின்றியும் அத்தகைய அதிகாரத்தை எந்த அளவிலும் அல்லது எந்த அளவிலும் அங்கீகரிக்க மறுத்துவிட்டனர். கடவுளுக்கு உண்மையாகவும், கிறிஸ்துவுக்கு உண்மையாகவும், உரிமைக்கு உண்மையாகவும், தங்களுக்கு உண்மையாகவும், மனிதகுலத்திற்கு உண்மையாகவும் இருந்தால், எல்லா சர்ச் உறுப்பினர்களுக்கும் அவர்கள் தனித்தனியாக செய்ய வேண்டும் என்று எப்போதும் கற்பிக்க எழுதப்பட்டுள்ளது.

மூன்று இனம் எபிரேயர்கள் மதத்தில் எதேச்சதிகார உரிமையை அங்கீகரிக்க மறுத்தபோது அவர்கள் நன்றாகச் செயல்பட்டனர். மதத்தில் சிவில் அரசாங்கத்தின் எந்த உரிமையையும் அங்கீகரிக்க மறுத்தபோது டேனியல் நன்றாகச் செய்தார். கர்த்தராகிய இயேசு தம்முடைய சித்தத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு சிவில் அதிகாரத்தின் மூலம் தேவாலயத்தின் எந்த உரிமையையும் மறுத்தபோது சரியானதைச் செய்தார். கர்த்தருடைய அப்போஸ்தலர்களும் சீஷர்களும் சபைக்கு என்ன முடிவெடுக்க அல்லது கட்டளையிடும் எந்த உரிமையையும் அங்கீகரிக்க மறுத்தபோது அவர்கள் சரியாக இருந்தார்கள்.

அவர்கள் நம்ப வேண்டும் அல்லது கற்பிக்க வேண்டும். இந்த ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், கடவுள் வெளிப்படையாகவும் அற்புத சக்தியுடனும் இந்த நபர்கள் சரியானவர்கள் என்பதை அனைவருக்கும் தெளிவாக்கினார். இந்த வழியில் அவர்கள் சரியானவர்கள் என்பது மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் தெய்வீகமாக சரியானவர்கள் என்பதும் வெளிப்படையாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், அத்தகைய அணுகுமுறை தெய்வீகமாக சரியானது என்பதை அனைத்து சக்திகளும் மக்களும் என்றென்றும் அறியும் வகையில் வரலாறு எழுதப்பட்டுள்ளது. அவர்களில் ஒவ்வொருவரும் அவரவர் இடத்தில் செய்தது போல், கடவுள் பக்கம் நிற்கும் எவரும் அதை அறிந்து கொள்வார்.

இத்தகைய தனிமனிதர்களும், அவர்களைப் போன்றவர்களும் தான், அந்த நாட்களிலும், காலங்காலமாக உலகத்தில் கடவுளின் மாண்பை உயிர்ப்பித்து, உரிமையை உலகத்தில் வாழ வைத்தனர்; மனித சமுதாயத்தில் நேர்மையையும் உண்மையான ஆண்மையையும் உயிர்ப்புடன் வைத்திருந்தவர்; ஆம், சரியாக இவர்களும், அவர்களைப் போலவே, உலகையே உயிருடன் வைத்திருக்கும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நபர்கள் .

எதேச்சதிகாரங்களோ, சட்ட அரசாங்கங்களோ, தேவாலயங்கள் மற்றும் மாநிலங்களின் தொழிற்சங்கங்களோ, அல்லது தேவாலயங்களோ கூட கடவுளின் மாண்பைக் காப்பாற்றவில்லை, அவற்றில் எதுவுமே சட்டத்திற்கு உண்மையாக இருக்கவில்லை, மனிதனின் ஒருமைப்பாட்டைக் காப்பாற்றவில்லை. இவை அனைத்தும் மனிதனின் அனைத்து தனித்துவத்தையும் ஒருமைப்பாட்டையும் குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தவும், அகற்றவும், உரிமைகளை அழிக்கவும், மனிதர்களிடமும் உலகிலும் கடவுளை அவனுடைய சொந்த இடத்திலிருந்து ஒதுக்கிவைக்கவும் தங்களால் இயன்ற அனைத்தையும் செய்தன என்பதை அனைத்து வரலாறும் ஒருமனதாக சாட்சியமளிக்கிறது.

இல்லை, இவர்கள் அல்ல, ஆனால் கடவுள் மற்றும் கடவுள் உள்ள ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட தனிநபர் ; அவர்கள் மதத்தில் தனித்துவத்திற்கான தெய்வீக உரிமையை அறிந்தவர்கள் மற்றும் பராமரித்தவர்கள்; இதுவே டேனியல், கிறிஸ்து, பால், விக்லிஃப், லூதர் போன்றோர் உலகிலும் சபையிலும் தனித்து நின்று திருச்சபைக்கும் உலகத்துக்கும் எதிராக - இவர்கள்தான் கடவுளின் மகிமையைக் காத்தவர்கள் . கடவுள், சட்டம் மற்றும் சத்தியம் பற்றிய அறிவை உயிரோடு, அதனால் உலகத்தை உயிருடன் வைத்தனர்.

இப்போது, வரப்போகும் காலத்திற்கு - இது தேவாலயங்கள் மத்தியில் ஊக்குவிக்கப்பட்டு, உலகம், மத, தேசிய, சர்வதேச, மதம் மற்றும் மதத்தின் உலக கூட்டமைப்புக்கு வலியுறுத்தப்படும் போது; இவை அனைத்தும் எதேச்சதிகாரங்கள், அரசாங்கங்களின் சட்ட மேலாதிக்கம் மற்றும் வளைந்துகொடுக்காத தன்மை, சிவில் அதிகாரத்துடன் இணைந்த மற்றும் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள தேவாலயங்கள் மற்றும் அவர்களின் சொந்த முயற்சியால் தேவாலயங்கள் மூலம் பாதுகாக்கும் இலக்கை வெளிப்படையாகக் குறிக்கின்றன; இவை அனைத்தும் உடனடியாகவும் கூட்டாகவும் செயல்படும் போது, மதத்தில் முழுமையான அதிகாரத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும் செயல்படுத்துவதற்கும் - இவை அனைத்தையும் கருத்தில் கொண்டு, முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில், மதத்தில் தனித்துவத்தின் தெய்வீக உரிமையை அறிந்து, பிரகடனம் செய்து, பராமரிக்க வேண்டியது அவசியம்: முழுமையான மத சுதந்திரம். .

அத்தியாயம் 8

மத சுதந்திரம் மற்றும்

தனித்துவம், உயர்ந்த பரிசு

புத்திசாலித்தனமான உயிரினங்களின் இருப்பின் இயல்பிலேயே அரசாங்கம் உள்ளது. "உயிரினம்" என்ற சொல் படைப்பாளரைக் குறிக்கிறது; எந்த ஒரு புத்திசாலித்தனமான உயிரினத்தைப் போலவே, அது படைப்பாளருக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், இந்த உண்மையை அங்கீகரிப்பதற்காக, அவர் படைப்பாளரின் மரியாதை மற்றும் உயர்ந்த பக்திக்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறார். இது, மற்றும் விஷயங்களின் தன்மையில், உயிரினத்தின் பங்கில் கீழ்ப்படிதல் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது; இதுவே அரசாங்கத்தின் கொள்கை.

புத்திசாலித்தனமான ஒவ்வொரு உயிரினமும் படைப்பாளருக்குக் கடன்பட்டிருக்கிறது. இந்த அம்சத்தில், அரசாங்கத்தின் முதல் கோட்பாடு: "உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும், உன் முழு மனதோடும் அன்புகூருவாயாக."

இதுவே எல்லாக் கட்டளைகளிலும் முதன்மையானது என்று கர்த்தரால் உச்சரிக்கப்படுகிறது. இது முதலில் கொடுக்கப்பட்டதால் எல்லா கட்டளைகளிலும் முதன்மையானது அல்ல; ஆனால் அது ஒவ்வொரு அறிவார்ந்த உயிரினத்தின் இயல்பிலும் இருப்பிலும் இருப்பதால், ஒரு எளிய புத்திசாலித்தனமான உயிரினம் இருக்கும்போதே பொருட்களின் இயல்பின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும்.

எனவே, இது அனைத்து கட்டளைகளிலும் முதன்மையானது, ஏனெனில் இது உயிரினத்திற்கும் படைப்பாளருக்கும் இடையில் இருக்கக்கூடிய முதல் உறவில் உள்ளார்ந்த கடமையின் வெளிப்பாடாகும். உருவாக்கப்பட்ட நுண்ணறிவுகளின் இயல்பு, சூழ்நிலை மற்றும் இருப்பு ஆகியவற்றில் இது முதன்மையானது.

இது மிக உயர்ந்த மற்றும் முழுமையான அர்த்தத்தில் உள்ள அனைத்து கட்டளைகளிலும் முதன்மையானது. இது முதல் புத்திசாலித்தனமான உயிரினத்தின் இயல்பு மற்றும் உறவை ஒருங்கிணைக்கிறது, மேலும் பிரபஞ்சத்தில் முற்றிலும் தனித்தனியாகத் தோன்றும்போது, முதல் அறிவுள்ள உயிரினத்தைப் போலவே எதிர்கால மில்லியன் கணக்கில் ஒவ்வொன்றின் விஷயத்திலும் முழுமையானதாகத் தோன்றுகிறது. எந்தவொரு விரிவாக்கமும், அசல் தன்மைக்கு அப்பாற்பட்ட உயிரினங்களின் எண்ணிக்கையின் எந்தப் பெருக்கமும் எந்த வகையிலும் இந்த முதல் கட்டளைகளின் நோக்கத்தையோ அர்த்தத்தையோ கட்டுப்படுத்த முடியாது. எப்போதும் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு அறிவார்ந்த உயிரினத்தின் முதல் கடமையாக அவர் தன்னை முற்றிலும் தனியாகவும் நித்தியமாகவும் முன்வைக்கிறார். இந்த நித்திய உண்மை தனித்துவத்தை ஒரு நித்திய கொள்கையாக வேறுபடுத்துகிறது.

இருப்பினும், இரண்டாவது புத்திசாலித்தனமான உயிரினம் இருப்பு வழங்கப்பட்டவுடன், ஒரு கூடுதல் உறவு உள்ளது. படைப்பாளருடன் ஒவ்வொன்றின் முதன்மையான மற்றும் அசல் உறவு இப்போது உள்ளது, ஏனென்றால் இருவரும் படைப்பாளருக்கு சமமாக கடன்பட்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் ஒருவருக்கொருவர் கூடுதல் மற்றும் இரண்டாம் நிலை உறவும் உள்ளது .

இந்த இரண்டாம் நிலை உறவு முழுமையான சமத்துவத்தில் ஒன்றாகும். மேலும் படைப்பாளருக்கு ஒவ்வொருவரின் அடிப்பணிகளில் மற்றும் பக்தியில், சாத்தியமான அனைத்து உறவுகளிலும், இவை ஒவ்வொன்றும் மற்றொன்றை மதிக்கின்றன. எனவே, விஷயங்களின் இயல்பில், இரண்டு அறிவார்ந்த உயிரினங்களின் இருப்பில், இயல்பாகவே இரண்டாவது அரசாங்கக் கொள்கை உள்ளது, அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சமமான பரஸ்பரம்.

மேலும் இந்தக் கொள்கை அனைத்துக் கட்டளைகளிலும் இரண்டாவதாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது: "உன் மீது அன்பு செலுத்துவது போல் உன் அண்டை வீட்டாரையும் நேசிக்க வேண்டும்." இது எல்லாக் கட்டளைகளிலும் இரண்டாவது , அதே காரணத்திற்காக, எல்லாக் கட்டளைகளிலும் முதன்மையானது ; இரண்டாவது புத்திசாலித்தனமான உயிரினம் இருக்கும்போதே அது உள்ளது மற்றும் விஷயங்கள் மற்றும் நுண்ணறிவுகளின் தன்மையை ஒருங்கிணைக்கிறது. மேலும், முதல்தைப் போலவே, இரண்டு புத்திசாலித்தனமான உயிரினங்கள் உருவாகும் தருணத்தில் இது முழுமையானது மற்றும் முழுமையானது, மேலும் அதை ஒருபோதும் விரிவுபடுத்த முடியாது அல்லது பிற அறிவார்ந்த உயிரினங்கள் நிறைந்த பிரபஞ்சத்தின் இருப்பு மூலம் அதை மாற்ற முடியாது.

ஒவ்வொருவரும் தனக்காக, தனியாக, அவரவர் தனித்தன்மையில், முழுக்க முழுக்க அடிபணிந்து, முதலில் படைப்பாளிக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்; ஏனென்றால் அவர் எல்லாவற்றுக்கும் கடன்பட்டவர். இந்த அடிப்பணிகளில் மற்றும் பக்தியில், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, ஒவ்வொருவரும் மற்ற அனைத்து அறிவார்ந்த உயிரினங்களையும் தனக்குச் சமமாக மதிக்கிறார்கள்; படைப்பாளியின் வடிவமைப்பில் தனக்கான இடத்தை ஆக்கிரமித்து, அந்த வடிவமைப்பை நிறைவேற்றுவதற்கு தனித்தனியாகவும், படைப்பாளிக்கு மட்டுமே பொறுப்பாகவும் இருக்க வேண்டும். எனவே, படைப்பாளியின் மீதும், சக மனிதர் மீதும், தனக்கென்றும் மரியாதை நிமித்தம், தன்னைப் போலவே சக மனிதனையும் நேசிக்கிறான். இந்த இரண்டாவது நித்திய உண்மை, முதலாவதாக சமமாக, தனித்தனியாக வேறுபடுத்தப்படுகிறது ஒரு நித்திய கொள்கையாக.

இதுதான் அசல் அரசாங்கம். இதுவே இறுதி அரசாங்கமும்; ஏனெனில் இவை முதலில் முழுமையான மற்றும் முழுமையான கொள்கைகள்; மேலும் அவை புத்திசாலித்தனமான உயிரினங்களின் இயல்பு மற்றும் உறவுகளை நித்தியமாக ஒருங்கிணைப்பதால். இந்த அரசாங்கம், உடனடியாக அசல் மற்றும் இறுதியில் வெறுமனே சுய-அரசு - பகுத்தறிவு மற்றும் கடவுள் உள்ள சுய-அரசு, அது மட்டுமே பகுத்தறிவு தெளிவான, எளிய கட்டளை ஏனெனில் அறிவார்ந்த உயிரினம் தான் அனைத்தையும் படைப்பாளிக்கு கடன்பட்டிருக்கிறது என்பதை அங்கீகரிக்க வேண்டும்; எனவே, கீழ்ப்படிதல் மற்றும் மரியாதை ஆகியவை ஒரு உயிரினமாக அவருடைய பங்கில் நியாயமான கடமைகளாகும். அதுபோலவே, சக மனிதன் தன்னைப் படைத்தவனுக்குச் சமமாக எல்லாவற்றுக்கும் கடன்பட்டிருப்பதால், அவனுடைய சக மனிதன் இதிலெல்லாம் மதிக்கப்பட வேண்டும், கௌரவிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறானோ அதுபோலவே, ஒரு எளிய பகுத்தறிவு.

இவையனைத்தும் படைக்கப்பட்டதாலும், அவற்றின் இருப்பில் அவை அனைத்தையும் படைத்தவனுக்குக் கடமைப்பட்டிருப்பதாலும், திறன்கள் மற்றும் திறன்களைப் பயன்படுத்துவதில் அதனுடன் இருப்பவை எப்போதும் விருப்பத்திற்கு இணங்க கண்டிப்பாக பராமரிக்கப்பட வேண்டும் என்பது பகுத்தறிவின் எளிய கட்டளையாகும். மற்றும் படைப்பாளரின் வடிவமைப்பு. ஏனென்றால், எந்தவொரு உயிரினத்தின் இருப்பு, திறன்கள் அல்லது சக்திகள் அவரது விருப்பத்திற்கு மாறாக அல்லது அவரது வடிவமைப்பிற்கு வெளியே பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று படைப்பாளர் ஒருபோதும் தீர்மானிக்கவில்லை என்பது இன்னும் எளிமையான காரணமாகும். எனவே, சுயராஜ்யமாக இருக்கும் இந்த அசல் மற்றும் இறுதி அரசாங்கம், கடவுளின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் சுயராஜ்யம் என்பது பகுத்தறிவின் எளிமையான மற்றும் தெளிவான கட்டளையாகும் .

கடவுள், மற்றும் கடவுள் . இதுவே உண்மையான சுயராஜ்யம்.

கடவுள் அனைத்து புத்திசாலித்தனத்தையும் முற்றிலும் இலவசமாகப் படைத்தார். அவர் மனிதனை மற்ற அறிவுத்திறன்களுடன் சமமாக, ஒழுக்கமாக உருவாக்கினார். தேர்வு சுதந்திரம் அறநெறிக்கு இன்றியமையாதது. தேர்ந்தெடுக்கும் திறன் இல்லாத ஒரு உளவுத்துறையை உருவாக்குவது சுதந்திரத்திற்கு தகுதியற்றதாக இருக்கும். எனவே, அவர் மனிதனை, மற்ற அறிவுத்திறன்களுடன் சமமாக, முடிவெடுக்கும் சுதந்திரத்தை உருவாக்கினார், மேலும் அவர் எதை எழுதியவர் என்பதை எப்போதும் மதிக்கிறார், தேர்வு சுதந்திரம்.

இந்தத் தேர்வுச் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தும்போது, ஒரு உளவுத்துறை, அதன் இருப்பு, அதன் விளைவான திறன்கள் மற்றும் சக்திகளுடன், படைப்பாளியின் விருப்பத்திற்கும் வடிவமைப்பிற்கும் உட்பட்டு, உண்மையாக, படைப்பாளருடன் கண்டிப்பாகச் செலவிடப்பட வேண்டும் என்று முடிவு செய்யும் போது மற்றும் படைப்பாளரில், இது உண்மையான அர்த்தத்தில் கண்டிப்பாக மற்றும் உண்மையான சுய-அரசு.

ஒவ்வொரு உளவுத்துறையினதும் வழிபாடு, வழிபாடு மற்றும் கூட்டணி ஆகியவை அதன் சொந்த விருப்பத்திற்கு முற்றிலும் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றால், இது கடவுளின் தரப்பில் இருந்து வெளிப்படுத்துகிறது, உயர்ந்த மற்றும் உண்மையான ஆட்சியாளர், ஆளுகையின் ஒப்புதலுடன் அரசாங்கத்தின் கொள்கை.

இவ்வாறு, தெய்வீக அரசாங்கம், ஆட்சியாளர் மற்றும் ஆளப்படுபவர், படைப்பாளர் மற்றும் சிருஷ்டி ஆகிய இருவருடனும் தொடர்புடையது, பரிபூரண சுதந்திரத்தின் அரசாங்கத்தால் விடுவிக்கப்படுவதற்கு சமமாக நிரூபிக்கப்படுகிறது; மற்றும் சரியான தனித்துவம் காரணமாக சரியான சுதந்திரம் .

பாவத்தின் மூலம் மனிதன் தன் சுதந்திரத்தையும் அதனால் தன் தனித்துவத்தையும் இழந்தான். ஆனால் கிறிஸ்துவின் பரிசில் எல்லாம் மீட்டெடுக்கப்பட்டது. "கைதிகளுக்கு விடுதலை அறிவிக்க என்னை அனுப்பினார்." "கிறிஸ்து பாவங்களுக்காகப் பாடுபட்டார், அநீதியுள்ளவர்களுக்காக நீதியுள்ளவர், அவர் நம்மைக் கடவுளிடம் கொண்டு வருவார் ."

ஆகவே, கிறிஸ்து இயேசு, மனிதனை மீட்டெடுக்கவும், மனிதனை இழந்தவற்றிற்கு மீண்டும் கொண்டு வரவும் பரலோகத்திலிருந்து உலகிற்கு வந்தார்.

தனித்துவம் என்பது படைப்பாளியின் உன்னத பரிசு. இலையுதிர்காலத்தில், அது இழந்தது. கிறிஸ்துவின் பரிசில், தனித்துவத்தின் பரிசு மனிதனுக்கு மீட்டெடுக்கப்பட்டது.

கெய்ன் முதல் டைபீரியஸ் சீசர் வரையிலான பாவம் மற்றும் ஏகாதிபத்திய சர்வாதிகாரத்தின் நீண்ட யுகங்களில், மனிதர்கள் தொடர்ச்சியாகவும் முறையாகவும் ஒடுக்கப்பட்டனர், அவர்கள் தனித்துவத்தின் ஒவ்வொரு அடையாளத்தையும் பறித்தனர். பின்னர் கிறிஸ்து மனித மாம்சத்தில் மனிதனாக உலகிற்கு வந்தார், மேலும் மனித அனுபவத்தின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மனிதனின் தனித்துவத்தை அதன் சொந்த அசல் மற்றும் நித்திய அடிப்படையில் நிறுவினார். மத்தேயு 25:15. எனவே, கிறிஸ்தவம் அதன் அசல் மற்றும் பூர்வீக தூய்மை இல்லாமல், உண்மையான தனித்துவம் இருக்க முடியாது.

ஆனால் சர்வாதிகாரத்தின் நலன்களுக்காக கிறிஸ்தவத்தின் பெயரே சிதைக்கப்பட்டுள்ளது. ஏகாதிபத்திய திருச்சபை கொடுங்கோன்மையின் நீண்ட யுகங்களில், மனிதர்கள் மீண்டும் தனித்துவத்தின் ஒவ்வொரு சின்னமும் திட்டமிட்ட முறையில் கொள்ளையடிக்கப்பட்டனர். சீர்திருத்தத்தில், கடவுள் மீண்டும் மனிதர்களை கிறிஸ்தவம் மற்றும் தனித்துவத்திற்கு மீட்டெடுத்தார். ஆனால் புராட்டஸ்டன்டிசம் வடிவங்களிலும் மதங்களிலும் கடினமடைந்தது; மற்றும் புராட்டஸ்டன்டுகளின் ஒவ்வொரு வடிவமும், பிரிவினரும் கிறிஸ்தவ சுதந்திரம் மற்றும் அழிக்க தங்களால் இயன்ற அனைத்தையும் மறுத்து செய்துள்ளனர். தனித்துவத்தை மதம், தேசிய, சர்வதேச மற்றும் உலகக் கூட்டமைப்பு மற்றும் மதம் மற்றும் மதங்களின் கூட்டமைப்பு, மீண்டும் ஒருமுறை ஏகாதிபத்திய திருச்சபை சர்வாதிகாரம் அனைத்து உலக வல்லரசுகளுடனும், ஏமாற்றும் அறிகுறிகளுடனும், பொய்யான அதிசயங்களுடனும், மனிதனின் தனித்துவத்தின் ஒவ்வொரு தடயத்தையும் இறுதியாகப் பறிக்க திட்டமிட்டு செயல்படும்.

ஆனால் கிறித்துவம், அதன் உன்னதமான தனித்துவத்தின் பரிசில், முன்னெப்போதையும் போலவே, இப்போதும் இறுதியாகவும் எல்லாவற்றிலும் வெற்றி பெறும். வெளிப்படுத்துதல் 15:2,3. மேலும் கிறிஸ்தவம் தனித்துவத்தின் மூலம் வெற்றிபெறுகிறது, வழக்கின் தன்மையில், ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட தனிநபரின் மூலமாக மட்டுமே முன்பு எப்போதும் போல் இப்போதும் செய்கிறது; கடவுள் மற்றும் கடவுளின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் உள்ள தனிநபர், மதத்தில் தனித்துவத்தின் தெய்வீக உரிமையையும், முழுமையான மத சுதந்திரத்தையும், தனித்துவத்தையும், எப்போதும் மனதில் இருத்திக்கொள்-தனித்துவம் அல்ல -ஏனென்றால் அது தெளிவாகவும் நித்தியமாகவும் இருக்கும், அது எப்போதும் இல்லை. ஒரு "ism".

அத்தியாயம் 9

மத சுதந்திரம் மற்றும்

ஞாயிறு சட்டம்

ஞாயிறு சட்டம் எங்கிருந்து வருகிறது?

அதன் தோற்றம் என்ன? உங்கள் குணம் என்ன?

மாநிலங்கள், அமெரிக்கா மற்றும் உலக மக்களுக்கு இது எதைப் பிரதிபலிக்கிறது?

இந்தக் கேள்விகள் இன்று அமெரிக்காவில் எல்லா இடங்களிலும் முக்கியமாகப் பொருத்தமானவை; ஏனெனில் மாநிலங்களிலும் தேசத்திலும் ஞாயிறு சட்டம் என்பது காங்கிரசுக்கு உலகளவில் தேவைப்படுகிறது, மேலும் மாநில சட்டமன்றங்களில் ஞாயிறு சட்டம் தொடர்ந்து ஊக்குவிக்கப்படுகிறது.

மற்றொரு காரணத்திற்காகவும், இந்த கேள்விகள் பொருத்தமானவை மட்டுமல்ல, முற்றிலும் முக்கியமானவை. இது ஞாயிற்றுக்கிழமை சட்டத்தின் மூலம் இருக்கும் என்பதே இதற்குக் காரணம் அனைத்து எதேச்சதிகாரங்கள், அனைத்து சட்ட அரசாங்கங்கள், சர்ச் மற்றும் மாநிலத்தின் அனைத்து தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் அனைத்து தேவாலயங்களும் பட்டியலிடப்பட்டு, மதங்களின், தேசிய, சர்வதேச மற்றும் உலக மதங்களின் கூட்டமைப்பின் அழுத்தத்தின் கீழ், மதத்தில் உலகம் முழுவதும் ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டும். கூட்டமைப்பை நோக்கிய உலகளாவிய இயக்கம்

மதத்தில் உலகின் உச்சக்கட்டத்தை ஒரு விஷயமாக - ஞாயிறு, மற்றும் சட்டத்தால் திணிக்கப்பட்டது.

அதன் தோற்றம் மற்றும் தன்மை

ஞாயிறுக்கு ஆதரவான முதல் சட்டம் கான்ஸ்டன்டைனிடமிருந்து பெறப்பட்டது; இது தேவாலயத்தில் உருவானது மற்றும் ஆயர்களின் முன்முயற்சி மற்றும் கோரிக்கையுடன் மட்டுமே திணிக்கப்பட்டது . இது சட்டத்தின் விதிகளிலிருந்து மட்டுமல்ல, சட்டத்தின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் மற்றும் காலத்தின் முழு வரலாறு மற்றும் சட்டம் ஆகியவற்றிலிருந்தும் உறுதியானது.

இந்த விஷயத்தில் முதல் சட்டம் கி.பி 314 இல் இருந்து வந்தது, மேலும் ஆறாவது - நியாயமான, அதே போல் ஞாயிறு. சட்டத்தின் நோக்கம் குறிப்பாக மதம் சார்ந்தது, ஏனெனில் அது வெள்ளி மற்றும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் "நீதிமன்றங்கள் மற்றும் பிற சிவில் அலுவலகங்களில் வணிகத்தை ஒடுக்க வேண்டும், அந்த நாளை குறைவான குறுக்கீடுகளுடன் அர்ப்பணிக்க வேண்டும் . பக்தியின் நோக்கங்கள்".

இது ஞாயிறு அனுசரிப்புக்கு ஆதரவான அனைத்து சட்டங்களிலும் முதலாவதாக சோசோமனின் அறிக்கையின் நியாண்டரின் உரைச்சொல்; இது சட்டத்தின் ஒரே நோக்கம் மதம் என்பதை நிரூபிக்கிறது. ஆனால் Sozomen இன் சொந்த வார்த்தைகள், ஆங்கிலத்தில் Prof. வால்ஃபோர்ட், சட்டத்தின் மதத் தன்மையை உண்மையில் தீவிரப்படுத்துங்கள். இங்கே பார்:

"அவர் [கான்ஸ்டன்டைன்] கர்த்தருடைய நாளைக் கடைப்பிடிக்கக் கட்டளையிட்டார், யூதர்கள் வாரத்தின் முதல் நாள் என்று அழைக்கிறார்கள், கிரேக்கர்கள் சூரியனுக்கு அர்ப்பணிக்கிறார்கள், அதே போல் ஓய்வுநாளுக்கு முந்தைய நாளையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டார். அந்த நாட்களில் எந்த நீதித்துறை விஷயமோ அல்லது மற்ற வேலைகளோ செய்யப்படவில்லை, ஆனால் கடவுளுக்கு ஜெபங்களுடனும் விண்ணப்பங்களுடனும் சேவை செய்யப்பட வேண்டும் .

இது கேள்விக்கு அப்பாற்பட்டது, ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு ஆதரவாக உலகின் மீது சுமத்தப்பட்ட முதல் சட்டத்தின் நோக்கம் சில வணிகங்கள் மற்றும் பிற பொதுவான தொழில்களில் இருந்து நிறுத்தப்படும் நாளாக முற்றிலும் மற்றும் முற்றிலும் மதம் சார்ந்தது.

ஞாயிறு சட்டத்தின் இரண்டாம் கட்டத்தில், கி.பி 321 இல் வெளியிடப்பட்ட கான்ஸ்டன்டைன் சட்டத்தில், வெள்ளி நீக்கப்பட்டு ஞாயிறு தனித்து நின்றது. சட்டத்தின் நோக்கம் இப்போது நீதிமன்றங்கள் மற்றும் பிற உத்தியோகபூர்வ அலுவலகங்கள் மட்டுமல்லாமல், "நகரங்களில் வசிக்கும் நபர்கள்" மற்றும் "வணிகத்தில் ஈடுபடுபவர்கள்" ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாக நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆயினும் கூட, அவருடைய எண்ணம் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி ஒரே மாதிரியாக இருந்தது, ஏனென்றால், சட்டத்துடன் அதிக தொடர்பு கொண்டிருந்த பிஷ்புகளில் ஒருவரான யூசீபியஸ் அவளைப் பற்றி அறிவிக்கிறார்:

"அவர் [கான்ஸ்டன்டைன்] ஒரு நாளை மத வழிபாட்டிற்கான ஒரு சிறப்பு சந்தர்ப்பமாகக் கருத வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டார் ." - கான்ஸ்டன்டைனின் புகழ்ச்சியில்,

அத்தியாயம் IX.

கி.பி 386 ஆம் ஆண்டில், சட்டத்தின் நோக்கம் உலகளாவியதாக ஆக்கப்பட்டது மற்றும் "ஞாயிற்றுக்கிழமை அனைத்து வகையான சிவில் பரிவர்த்தனைகளும் கண்டிப்பாக தடைசெய்யப்பட்டன," அதே கடுமையான மதத் தன்மை இன்னும் அதனுடன் இணைக்கப்பட்டது; ஏனெனில், "மீறுபவர்கள் உண்மையில் குற்றவாளியாகக் கருதப்படுவார்கள், புனிதமானவர்கள்."

- நியாண்டர்.

"தியாகம்" என்பது எந்த அளவிற்கும் ஒரு சிவில் குற்றம் அல்ல, ஆனால் எல்லாவற்றிலும் மதக் குற்றமாக மட்டுமே உணர்ந்தேன் .

எனவே, சட்டத்தின் பார்வையில், அதில் அல்லது அதைப் பற்றி, எந்த வடிவத்திலும், மதத்தைத் தவிர வேறு எந்த நோக்கமும் இல்லை என்பது முற்றிலும் தெளிவாகிறது. இருப்பினும், இந்த ஆதாரத்தை மட்டும் நாம் விட்டுவிடவில்லை,

அது தனக்குள்ளேயே போதுமானது. சட்டத்தை துவக்கி, ஊக்குவித்து, பாதுகாத்த தனி நபர்களால், சட்டத்தின் நோக்கம் பிரத்தியேகமாக மதம் சார்ந்தது என்றும், குறிப்பாக அவ்வாறு இருந்தது என்றும் நேர்மறையான உத்தரவாதம் அளிக்கப்படுகிறது.

மீண்டும், பிஷ்ப் யூசுபியஸ் இதைப் பற்றி நமக்கு உறுதியளிக்கிறார், பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார் - இது தொடர்பாக கான்ஸ்டன்டைனுக்கு இருந்தால்:

"இந்தப் பெரிய பூகோளத்தின் கண்டத்திலும் தீவுகளிலும் வசிக்கும் நாடுகளுக்கு வாரந்தோறும் கர்த்தருடைய நாளில் ஒன்றுகூடி, அதை ஒரு பண்டிகையாகக் கொண்டாடும்படி கட்டளையிட்டது வேறு யார், உண்மையில் உடலின் இன்பத்திற்காக அல்ல, ஆனால் ஆறுதல் மற்றும் புத்துணர்ச்சிக்காக. ஆன்மா தெய்வீக சத்தியத்தில் அறிவுறுத்துவதன் மூலம்." ஐபிட்., அத்தியாயம் XVII.

சட்டம் தொடர்பாக கான்ஸ்டன்டைனின் சொந்த நடத்தையால் இவை அனைத்தும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவரது சொந்த சட்டத்தின் மொழிபெயர்ப்பாளராக, அவர் என்ன காட்டுகிறார் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையும் கொடுக்கப்பட்ட சிக்னலின்படி தனது வீரர்களை கோரலில் திரும்பச் சொல்லும்படி அவர் பின்வரும் பிரார்த்தனையைப் பிரித்தெடுத்தார்:

"நாங்கள் உங்களை ஒரே கடவுளாக அங்கீகரிக்கிறோம்; நாங்கள் உங்களை எங்கள் ராஜாவாக வைத்திருக்கிறோம், உங்கள் உதவியை நாங்கள் மன்றாடுகிறோம். உங்கள் தயவால் நாங்கள் வெற்றி பெற்றோம்; உங்கள் மூலம் நாங்கள் எங்கள் எதிரிகளை விட வலிமையானவர்கள். உங்களின் கடந்தகால நன்மைகளுக்காக நாங்கள் நன்றி கூறுகிறோம் மேலும் எதிர்கால ஆசீர்வாதங்களுக்காக உங்களை நம்புகிறோம். எங்கள் பேரரசர் கான்ஸ்டன்டைன் மற்றும் அவரது பக்தியுள்ள மகன்கள் எங்களைப் பாதுகாத்து, வெற்றிபெறச் செய்து, வெற்றிபெறச் செய்யுமாறு நாங்கள் உன்னிடம் பிரார்த்தனை செய்கிறோம், மன்றாடுகிறோம் .

எவ்வாறாயினும், அசல் ஞாயிற்றுக்கிழமை சட்டம் மதம் சார்ந்ததா, எந்த சிந்தனையும் இல்லாமல், எந்த நோக்கமும் இல்லாமல், அது பிரத்தியேகமான மதத் தன்மையைத் தவிர வேறு எதையும் கொண்டிருக்கவில்லையா என்ற சந்தேகம் நியாயமான எந்தவொரு நபரின் மனதிலும் நீடித்தால், அத்தகைய தொடர்ச்சியான சந்தேகங்கள் கூட. பாண்டிஃபெக்ஸ் மாக்ஸிமஸ் என்ற அவரது அலுவலகம் மற்றும் அதிகாரத்தின் காரணமாக , பேரரசராக அல்ல, சுட்டிக்காட்டப்பட்ட பயன்பாடுகளுக்கு நாள் ஒதுக்கப்பட்டது என்பது முடிக்க முடியாத உண்மையால் திறம்பட அகற்றப்பட வேண்டும்; ஏனெனில் புனித நாட்களைக் குறிப்பிடுவது பொன்ஃபெக்ஸ் மாக்ஸிமஸின் ஒரே தனிச்சிறப்பாகும் . பின்வரும் வார்த்தைகளில் வரலாற்றாசிரியர் துருயின் சிறந்த அதிகாரம் இதற்கு சான்றாகும்:

"எந்த நாட்கள் புனிதமாக கருதப்பட வேண்டும் என்பதை தீர்மானிப்பதிலும், தேசிய பயன்பாட்டிற்காக ஒரு பிரார்த்தனையை இயற்றுவதிலும், கான்ஸ்டன்டைன் அவருக்கு சொந்தமான உரிமைகளில் ஒன்றை பாண்டிஃபெக்ஸ் மாக்ஸிமஸ் என்று பயன்படுத்தினார், மேலும் அவர் அவ்வாறு செய்ததில் ஆச்சரியமில்லை." - ரோம் வரலாறு, அத்தியாயம் CII, பகுதி. 1, par. 4.

இதன் தோற்றம் மற்றும் பிரத்தியேகமான மதத் தன்மையைப் பார்க்க இது போதுமானது ஞாயிறு சட்டம் அது தானே வருகிறது. இப்போது, என்ன பற்றி:

உங்கள் உத்வேகம் மற்றும் துவக்கம்

இந்த அசல் ஞாயிறு சட்டம், அரசியல்-திருச்சபை ஏற்பாடுகள் மற்றும் பூமியில் ஒரு "கடவுளின் இராஜ்யத்தை" நிறுவ கான்ஸ்டன்டைனுடன் சூழ்ச்சிகள் மூலம் அந்த நேரத்தில் பிரபலமான தேவாலயத்தின் பெரும் லட்சியம் மற்றும் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாகும்; இதுவே பூமிக்குரிய இறையாட்சியின் சரியான சிந்தனையும் நோக்கமும் ஆகும். உண்மையில் தேவாலயத்தில் "ஒரு தவறான தேவராஜ்ய கோட்பாடு . . மதச்சார்பற்ற அதிகாரத்தை தனக்கு அடிபணியச் செய்து , ஒரு பாதிரியார் அரசை எளிதில் உருவாக்க முடியும்

தவறான மற்றும் மாறுபட்ட வழியில்." இந்த தேவராஜ்ய கோட்பாடு கான்ஸ்டன்டைன் காலத்தில் ஏற்கனவே நிலவியது; மேலும் "பிஷ்ப்புகள் தாமாக முன்வந்து அவரைச் சார்ந்திருந்தனர்

அவர்களின் தகராறுகள் மற்றும் அவர்களின் இலக்குகளை மேம்படுத்துவதற்கு அரசின் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான உறுதிப்பாட்டிற்காக ."- நியாண்டர்.

இந்த அர்த்தத்தில், வேதாகமத்தில் உள்ள அசல் மற்றும் தெய்வீகமான ஒன்றைப் பின்பற்றும் மனித இறையாட்சியின் முழுத் திட்டமும், நிச்சயமாக ஆயர்களால் வகுக்கப்பட்டது; மற்றும் ஞாயிறு சட்டத்தின் மூலம் அது நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. காலத்தின் வரலாற்றில் இது முற்றிலும் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாதது மற்றும் மறுக்க முடியாதது. இது அந்தக் காலத்தின் அனைத்து திருச்சபை இலக்கியங்களிலும் இயங்கும் தெளிவான சிந்தனைக் கோடு; மற்றும் பிஷப் யூசிபியஸின் வேலையில் படிக்கப்பட்டது: "லைஃப் ஆஃப் கான்ஸ்டன்டைன்". தேவாலயம் எகிப்தில் பாரோ மாக்கென்டியஸால் ஒடுக்கப்பட்டது, மேலும் இந்த ஒடுக்கப்பட்ட இஸ்ரேலை விடுவித்த புதிய மோசஸ் கான்ஸ்டன்டைன். மில்வியன் பாலத்தின் போரில் கான்ஸ்டன்டைனால் மாக்கென்டியஸ் தோற்கடிக்கப்பட்டது மற்றும் டைக்ரிஸில் மூழ்கியது பார்வோனை கடலில் வீழ்த்தியது, மேலும் அவர் "கல்லைப் போல கீழே மூழ்கியது". இந்த புதிய மோசஸ் புதிய சட்டத்தை வழங்கிய பிறகு, புதிய இஸ்ரேலுடன் புதிய மோசே பாவைவனத்தில் பேசுபவர்களை கைப்பற்ற புறப்பட்டார்; இறையாட்சியின் முழு ஸ்தாபனத்திற்கும், வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட தேசத்திற்குள் நுழைவதற்கும், உன்னதமானவரின் புனிதர்கள் ராஜ்யத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும். இது சம்பந்தமாக, புதிய மோசேயால் ஒரு கூடாரம் அமைக்கப்பட்டது மற்றும் வேதத்தில் உள்ள தெய்வீக மூலத்தைப் பின்பற்றும் ஒரு ஆசாரியத்துவம் நிறுவப்பட்டது. இன்னும் வேதத்தில் உள்ள அந்த தெய்வீக மூலத்தைப் பின்பற்றி, ஞாயிறு என்பது சட்டப்படி இந்தப் புதிய பொய்யான இறையாட்சியின் அடையாளமாக மாற்றப்பட்டது, அது சனிக்கிழமை உண்மையான மற்றும் அசல் தெய்வீக இறையாட்சியின் அடையாளமாக இருந்தது. இது இந்த வெளிப்படையான நோக்கத்துடன் செய்யப்பட்டது, ஏனெனில் அவ்வாறு செய்வதில் முக்கியப் பங்கு வகித்தவர்களில் ஒருவரான பிஷப் யூசிபியஸின் வார்த்தைகளில் நாம் தெளிவாகக் கூறியுள்ளோம். இதோ அவருடைய வார்த்தைகள்:

"சனிக்கிழமை செய்ய வேண்டிய அனைத்தும், நாங்கள் ஞாயிற்றுக்கிழமைக்கு மாற்றினோம்".

இவ்வாறு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட காரியங்களின் திட்டமும், அமைப்பும் அவர்களுடைய சிந்தனையில் இருந்ததாக, பூமியில் உள்ள கடவுளின் இராஜ்ஜியம், பிஷப் யூசிபியஸ் அவர்களால் தெளிவாகவும் நேர்மறையாகவும் இவ்வாறு அறிவிக்கப்பட்டது:

"அவர் பரலோக இறையாண்மையின் தோற்றத்துடன் இருப்பதால், அவர் [கான்ஸ்டன்டைன்] மேல்நோக்கிப் பார்த்து, அந்த தெய்வீக மூலத்தின் மாதிரியின்படி தனது பூமிக்குரிய அரசாங்கத்தை வடிவமைத்து, கடவுளின் மன்னருக்கு இணங்குவதில் வலிமையை உணர்கிறார்." "மேலும் சீசர்களின் நியமனம் மூலம் அவர் தீர்க்கதரிசிகளின் முன்னறிவிப்புகளை நிறைவேற்றுகிறார், அவர்கள் யுகங்களுக்கு முன்பு அறிவித்தபடி: 'மேலும் உன்னதமானவருடைய பரிசுத்தவான்கள் ராஜ்யத்தைக் கைப்பற்றுவார்கள்.'—ஆரேஷன், அத்தியாயம் III.

புதிய மற்றும் பொய்யான இறையாட்சியின் அடையாளமாக ஏகாதிபத்திய சட்டத்தால் நிறுவப்பட்டு செயல்படுத்தப்பட்ட ஞாயிறு அனுசரிப்பு, உண்மையான மற்றும் அசல் இறையாட்சியின் அடையாளமாக ஓய்வுநாள்க்குப் பதிலாகவும் பின்பற்றவும், அனைத்து மக்களையும் "பொருத்தமான குடிமக்களாக" மாற்றுவதற்கான வழிமுறையாகும். இந்த புதிய மற்றும் தவறான "கடவுளின் ராஜ்யம்". பிஷப் யூசிபியஸ் இன்னும் பேசிய வார்த்தைகள் இங்கே:

"எங்கள் பேரரசர், எப்போதும் அவரால் நேசிக்கப்படுகிறார், மேலிருந்து ஏகாதிபத்திய அதிகாரத்தின் மூலத்தைப் பெறுகிறார்." "பிரபஞ்சத்தின் இந்த பாதுகாவலர் இந்த வானங்களையும் பூமியையும் வான இராச்சியத்தையும் தனது தந்தையின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப கட்டளையிடுகிறார். ஆயினும், அவர் நேசிக்கும் எங்கள் பேரரசர், பூமியில் யாரை ஆட்சி செய்கிறார்களோ அவர்களை ஒரே பேறான மற்றும் இரட்சிக்கும் வார்த்தைக்குக் கொண்டுவந்து, அவர்களைத் தம்முடைய ராஜ்யத்தின் உண்மையுள்ள குடிமக்களாக ஆக்குகிறார்."—ஐடி. தொப்பி II.

அசல் ஞாயிறு சட்டத்தின் உதவேகம் மற்றும் துவக்கம் பிரத்தியேகமாக மற்றும் குறிப்பாக திருச்சபைக்கு உட்பட்டது என்பதை இந்த சான்றுகள் நிரூபிக்கின்றன; மேலும் இவை அனைத்தும் "மதச்சார்பற்ற அரசை" நிறுவுவதற்கான ஆயர்களால் ஒரு பெரிய மற்றும் நுட்பமான திட்டத்தை ஊக்குவிப்பதற்காக, அது "மதச்சார்பற்ற தன்மையை தனக்குத் தானே அடிபணியச் செய்வது"

விலகல் முறை", மற்றும் "அதன் நோக்கங்களை அடைய அரசின் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான அதன் உறுதியை" திறம்பட செய்ய.

எனவே, இந்த இரண்டு அம்சங்களில் உள்ள சான்றுகளால் - 1. "தோற்றம் மற்றும் தன்மை"; இரண்டு. அசல் ஞாயிறு சட்டத்தின் "உத்வேகம் மற்றும் துவக்கம்" - ஞாயிறு சட்டம் குறிப்பாக மதம் மற்றும் திருச்சபை சார்ந்தது என்று கூறப்பட்டது, மற்ற எண்ணங்கள் மற்றும் நோக்கங்கள் குறிப்பாக விலக்கப்பட்டுள்ளன, இது நிரூபிக்கப்பட்டு நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது; ஒரு ஆர்ப்பாட்டம், ஏனெனில் இது வழக்கில் சேர்க்கப்படக்கூடிய அனைத்து ஆதாரங்களின் ஒருமித்த சாட்சியமாகும்.

இப்போது என்ன இருக்கிறது?

ஞாயிறு சட்டத்தின் தோற்றத்தின் பிரத்தியேக மற்றும் குறிப்பாக மத மற்றும் திருச்சபைத் தன்மை கேள்வியை எழுப்புகிறது: ஞாயிறு சட்டம் அந்த பிரத்தியேக மற்றும் குறிப்பாக மதத் தன்மையை இழந்திருக்குமா?

முதலில், இந்த பாத்திரத்தை எப்படி இழக்க முடியும்? அதன் குணாதிசயம் பூர்வீகம் மற்றும் பிறவி; இது முற்றிலும் அவருக்கு இருந்த ஒரே கதாபாத்திரமாக இருப்பதால், இந்த பாத்திரத்தை ஒருபோதும் இழக்க முடியாது என்பது தெளிவாகிறது. ஏதோ ஒன்று உயிர்வாழ்வது போல், அதன் சொந்த மற்றும் உள்ளார்ந்த தன்மை அங்கே உள்ளது. எனவே, இந்த உலகில் ஞாயிறு சட்டம் எங்கு காணப்பட்டாலும், அதன் திருச்சபை மற்றும் மதத் தன்மை தவிர்க்க முடியாமல் அதனுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இது வழக்கின் கொள்கை மற்றும் தன்மையில் உண்மை. ஆனால் இந்த விஷயத்தை வரலாற்று ரீதியாகக் கண்டுபிடித்து, கொள்கை எவ்வளவு முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்படுகிறது என்பதைப் பார்ப்போம். "ஆசாரிய அரசு", அதன் எழுச்சிக்கு அசல் ஞாயிறு சட்டம் மிகவும் முக்கியமான காரணியாக இருந்தது, ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக "மதச்சார்பின்மைக்கு அடிபணிந்து" ஐரோப்பா முழுவதையும் ஆதிக்கம் செலுத்தியது, மேலும் இது "அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி சர்வாதிகாரமாக செய்யப்படுகிறது. மாநிலம் - ஒவ்வொரு மாநிலமும் - அதன் நோக்கங்களை அடைய". இந்த நம்பமுடியாத காலத்திற்கு, ஞாயிறு சட்டம் தொடர்ந்தது, அதன் அசல், பூர்வீகம் மற்றும் உள்ளார்ந்த திருச்சபைத் தன்மையைத் தவிர வேறு எந்த உரிமையும் இல்லாமல்.

1535 இல் ஹென்றி VIII தன்மையும் இங்கிலாந்தையும் ரோம் போப்பிலிருந்து விவாகரத்து செய்தார். ஆனால் அவ்வளவுதான்; ஏனெனில் அப்போது "இங்கிலாந்து தேவாலயமாக" மாறியதன் மூலம் ஹென்றி உடனடியாக போப்பின் இடத்தில் போப்பாக நின்றார். சட்டத்தின்படி, மன்னர் "பூமியில் உள்ள இங்கிலாந்து தேவாலயத்தின் ஒரே உயர்ந்த தலைவராக நடத்தப்பட வேண்டும், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் மற்றும் புகழ் பெற வேண்டும்" என்று கட்டளையிடப்பட்டது. 1553 ஆம் ஆண்டில் ஹென்றி அதிகாரப்பூர்வமாக "பூமியில் உள்ள இங்கிலாந்து தேவாலயத்தின் உச்ச தலைவர்" என்ற பட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். முன்பு இங்கிலாந்தில் கத்தோலிக்க திருச்சபையாக இருந்த சர்ச் ஆஃப் இங்கிலாந்து இப்போது இருந்தது. "வடிவத்தைப் பொறுத்தவரை, எதுவும் மாறவில்லை. தேவாலயத்தின் வெளிப்புற அரசியலமைப்பு மாறாமல் இருந்தது. - பச்சை.

அதே மாறாத அமைப்பில் போப்பாண்டவர் ஞாயிறு சட்டம் தொடர்ந்தது, தற்போது வரை தொடர்கிறது; அதன் அசல், பூர்வீகம் மற்றும் உள்ளார்ந்த மத மற்றும் திருச்சபைத் தன்மையை விட வேறு எதையும் பரிந்துரைக்கும் பாசாங்கு இல்லாமல்.

இங்கிலாந்தில் இருந்து அமெரிக்க காலனிகளுக்கு பரவியது. இந்த காலனிகள் இங்கிலாந்திலிருந்து வந்த காலனித்துவவாதிகளால் நிறுவப்பட்டது, எனவே ஆங்கில அரசாங்கத்தின் நீட்டிப்பு (ஆசிரியர் வட அமெரிக்கர்) தவிர வேறில்லை. மேலும் ஆங்கிலேய முறைமைக்கு இணங்க, அதன் முழு அளவில், ரோட் தீவைத் தவிர, அமெரிக்காவில் நிறுவப்பட்ட ஒவ்வொரு காலனியும் ஒரு நிறுவப்பட்ட மதத்தைக் கொண்டிருந்தன, பொதுவாக "கிறிஸ்தவ மதம்" வடிவில் இருந்தாலும், அல்லது அதிகப்பட்சமாக, எந்த குறிப்பிட்ட தேவாலயத்தின் வடிவத்தில்.

அமெரிக்காவில் உள்ள இந்த மத ஸ்தாபனங்கள் ஒவ்வொன்றிலும், ஆங்கில முறையின் ஞாயிறு சட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டது, மேலும் சிலவற்றில் தீவிரப்படுத்தப்பட்டது, இது அசல் ரோமன் மற்றும் பாப்பல் அமைப்பின் ஞாயிறு சட்டத்தின் நீட்டிப்பு மட்டுமே.

இருப்பினும், இங்கிலாந்து மற்றும் ரோமில் எப்போதும் போலவே, அமெரிக்க காலனிகளின் ஞாயிற்றுக்கிழமை சட்டம் அதன் அசல், பூர்வீக மற்றும் உள்ளார்ந்த மத மற்றும் திருச்சபைத் தன்மையைத் தவிர வேறு சிந்தனை, நோக்கம் அல்லது பாசாங்கு ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

இந்த காலனிகள் இப்போது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் இருந்து தங்களை விடுவித்து "சுதந்திரமான மற்றும் சுதந்திரமான மாநிலங்களாக" மாறிவிட்டன. ஆனால் இன்னும் அவை ஒவ்வொன்றும் அதன் நிறுவப்பட்ட மதம் மற்றும் ஞாயிறு சட்டத்தின் அமைப்பில் முன்பு போலவே இருந்தன. எவ்வாறாயினும், வர்ஜீனியா, உடனடியாக இங்கிலாந்தின் சர்ச் மற்றும் அதன் மதத்தை அங்கு மாற்றியது; மற்றும் நிறுவப்பட்ட மதத்தைப் பொறுத்தவரை, அவர் "மத சுதந்திரத்தை நிறுவுவதற்கான சட்டம்" மூலம் அது தொடர்பான அனைத்தையும் அகற்றினார். எவ்வாறாயினும், தற்போதைய வர்ஜீனியா மாநிலத்தின் சட்டமன்ற புத்தகங்களில், ஞாயிற்றுக்கிழமை சட்டம் மாறாமல் இருந்தது, இது இங்கிலாந்தின் தேவாலயம் மற்றும் அரசு முறைக்கு ஒத்ததாக இருந்தது, இது ரோமின் மாறாத சட்டம் மற்றும் அதன் பழைய பூர்வீக மற்றும் அசல் மத மற்றும் திருச்சபையில் உள்ள திருத்தத்தை முறை மட்டுமே. பாத்திரம்.

வர்ஜீனியாவின் வரலாறு, இதில், ரோட் தீவைத் தவிர மற்ற பதின்மூன்று அசல் மாநிலங்களின் வரலாறாகும். மேலும் யூனியனில் உள்ள அனைத்து மாநிலங்களின் ஞாயிறு சட்டம், அசல் பதின்மூன்றிற்குப் பிறகு, எப்போதும் அதைக் கொண்டிருந்த அசல் பதின்மூன்று மாநிலங்களின் ஞாயிறு சட்டத்தின் நீட்டிப்பாகவும், நடைமுறையில் நகலாகவும் இருந்து வருகிறது. இந்த தீய முன்னேற்றத்தில், ரோட் தீவு கூட வக்கிரமடைந்து சிதைக்கப்பட்டுவிட்டது. எப்பொழுதும் கடைசி மாநிலங்களின் இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை சட்டம், காலனிகளில் உள்ளதைப் போலவே, அதே பூர்வீக மற்றும் அசல் மத மற்றும் திருச்சபைத் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது - கிளாடெரா மற்றும் ரோம்.

எனவே, காண்ஸ்டன்டைனின் அசல் ஞாயிறு சட்டம் முதல் அமெரிக்காவின் சமீபத்திய ஞாயிறு சட்டம் வரை, அது எப்போதும் ஒரே நோக்கத்திற்காகவும், துல்லியமாக ஒரே தன்மையுடனும் இருக்கும்.

ஞாயிறு சட்டம்

அரசியலமைப்பிற்கு எதிரானது

மதம் மற்றும் மாநிலத்தை முழுமையாகப் பிரிப்பதன் மூலம் அமெரிக்காவின் தேசிய அரசாங்கம் உருவானது, மேலும் அதன் அரசியலமைப்பு விதியான "மதத்தை நிறுவுவதைப் பற்றி காங்கிரஸ் எந்தச் சட்டத்தையும் உருவாக்காது, அல்லது அதன் சுதந்திரமாக செயல்படுவதைத் தடைசெய்யாது". வர்ஜீனியாவில் "மத சுதந்திரத்தை நிறுவுவதற்கான சட்டம்" என்ற முன்னுதாரணத்துடன் தேசிய அரசியலமைப்பின் இந்த கொள்கை, அசல் பதின்மூன்றிற்குப் பிறகு, அமெரிக்க ஒன்றியத்தின் அனைத்து மாநிலங்களின் அரசியலமைப்புகளை உருவாக்குவதில் வழிகாட்டியாக இருந்து வருகிறது; மற்றும் அரசியலமைப்புகள் கூட, அசல் பதின்மூன்று மாநிலங்களின் சட்டம் இல்லையென்றாலும், அதன் மூலம் பொருள் ரீதியாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வழிகாட்டி மிகவும் விசுவாசமாக பின்பற்றப்பட்டது, மேலும் பொதுவாக அமெரிக்க ஒன்றியம் முழுவதும் கொள்கை அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது, சுருக்கமாக, வழக்கு இவ்வாறு முன்வைக்கப்படுகிறது:

"எந்தவொரு அமெரிக்க அரசியலமைப்பின் கீழும் சட்டப்பூர்வமற்ற விஷயங்கள் இவ்வாறு அறிவிக்கப்படலாம்:

"1. மதத்தை நிறுவுவது தொடர்பான எந்த சட்டமும்.

"இரண்டு. கட்டாய ஆதரவு, வரிவிதிப்பு மூலம் அல்லது மற்றபடி, மத போதனை.

"3. ஒரு மத வழிபாட்டில் கட்டாய வருகை.

"4. மனசாட்சியின் கட்டளைகளின்படி மதத்தை சுதந்திரமாக செயல்படுத்துவதற்கான கட்டுப்பாடுகள்.

"5. மத நம்பிக்கையின் வெளிப்பாட்டின் மீதான கட்டுப்பாடுகள்.

"அமெரிக்க அரசியலமைப்பில் சில வார்த்தைகளில் காணப்பட வேண்டிய தடைகள் இவை, மனசாட்சி மற்றும் மத வழிபாட்டின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாக்கின்றன. மத விஷயங்களில் எந்த மனிதனும் அரசு அல்லது பொது அதிகாரத்தின் தணிக்கைக்கு உட்பட்டு இருக்கக் கூடாது.

"சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சர்ச் மற்றும் மாநிலத்தின் ஒன்றியத்தை உருவாக்கவோ அல்லது எந்தவொரு மத நம்பிக்கை அல்லது வழிபாட்டு முறைக்கு ஆதரவாக சட்டத்தின் மூலம் விருப்பங்களை நிறுவவோ சுதந்திரமாக விடப்படவில்லை. எந்தவொரு பிரிவினரும் அரசால் சலுகை பெற்ற, சட்டத்தின் மூலம் ஒரு நன்மையைப் பெறுவதில் முழுமையான மத சுதந்திரம் இல்லை.

மற்றவைகள்.

"ஒரு வர்க்கம் அல்லது பிரிவினருக்கு எதிராக வேறுபாட்டை நிறுவுவது எதுவாக இருந்தாலும், அந்த வேறுபாடு பாதகமாக செயல்படும் அளவிற்கு, ஒரு துன்புறுத்தல்; மற்றும் மதத்தின் அடிப்படையில் இருந்தால், மத துன்புறுத்தல். பாகுபாட்டின் அளவு முதலில் பொருள் அல்ல; அது உரிமை அல்லது சலுகையின் சமத்துவமின்மையை உருவாக்கினால் போதும்."—
அரசியலமைப்பு வரம்புகள், கூலி, கேப். XIII, பாரா. 1-9.

இப்போது, இந்த உண்மைகள், விதிகள் மற்றும் கொள்கைகளின் காரணமாக, ஞாயிறு சட்டத்தை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி எடுத்துக் கொள்வது - பிரத்தியேகமாக மற்றும் குறிப்பாக மதம் - அமெரிக்காவில் எங்கிருந்தாலும், மற்றும் அனைத்து அரசியலமைப்புகளின் கீழ், ஞாயிறு சட்டம் என்பது ஒவ்வொரு கொள்கையிலும் தெளிவாக உள்ளது. "ஒரு மத துன்புறுத்தல்", மற்றும் முற்றிலும் அரசியலமைப்பிற்கு எதிரானது மற்றும் பூஜ்யமானது.

இது அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது என்பதை மாநில மற்றும் மத்திய நீதிமன்றங்கள் ஒப்புக்கொண்டுள்ளன. ஓஹியோ உச்ச நீதிமன்றம், "ஞாயிறு சட்டத்தின் ஒரே அடிப்படை மதமாக இருந்தால், அரசியலமைப்பின் கீழ் அது ஒரு கணம் கூட நிற்க முடியாது" என்று தெளிவாகக் கூறியது. மேலும் ஒரு யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸ் மாவட்ட நீதிமன்றம் "ஞாயிறு சட்டத்தின் தொடர்ச்சியை நியாயப்படுத்த முயற்சிக்கும் ஞாயிறுக்கிழமை வழக்கறிஞர்களின் சற்றே மனச்சோர்வடைந்த காட்சி" என்று குறிப்பிட்டது. . . இல்லை என்ற வாதத்துடன்
மத சுதந்திரத்தின் குடிமைக் கோட்பாட்டுடன் முரண்படுகிறது," அது நிச்சயமாக இருக்கும் போது," மற்றும் "அது மதத்திற்கு ஒரு உதவியாக இருக்கிறது என்ற உண்மையின் சாத்தியம்" என்று அறிவிக்கிறது. வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொள்ளலாம் மற்றும் மறுக்க முடியாது." கடைசி நீதிமன்றம் அதை ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் "துன்புறுத்தல்" என்று தெளிவாக அங்கீகரித்தது.

நீதித்துறை கண்டுபிடிப்பு மற்றும் அனுமதி

இன்னும், அமெரிக்கா முழுவதும், ஞாயிறு சட்டம் அரசியலமைப்புச் சட்டமாக நீதிமன்றங்களால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது! அது எப்படி இருக்க முடியும்? பதில், இது நீதித்துறை கண்டுபிடிப்பு மற்றும் அனுமதி மூலம் மட்டுமே நடக்கிறது.

குறிப்பு: இது நீதித்துறை கட்டுமானம் அல்லது அரசியலமைப்பின் விளக்கத்தால் அல்ல, ஆனால் முற்றிலும் நீதித்துறை கண்டுபிடிப்பு மற்றும் சட்டத்தின் தன்மைக்கான அனுமதியால். இதன் பொருள்: நீதித்துறை கண்டுபிடிப்பு மற்றும் அனுமதி மூலம் ஞாயிறு சட்டத்திற்கு முற்றிலும் புதிய மற்றும் விசித்திரமான தன்மை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது; பின்னர் இந்த புதிய மற்றும் விசித்திரமான அடிப்படையில் சட்டம் அரசியலமைப்புச் சட்டமாக பராமரிக்கப்படுகிறது. இந்த புதிய மற்றும் விசித்திரமான நிலப்பரப்பு உண்மையில் அசல் மற்றும் பூர்வீக நிலப்பகுதியாக இருந்தால், அத்தகைய சட்டத்தின் அரசியலமைப்புத் தன்மை கேள்விக்குள்ளாகும். ஆனால் உள்ளே இல்லை

எந்த உணர்வும் விசித்திரமான புதிய உண்மை நிலம். இது தூய கண்டுபிடிப்பு, கொள்கை மற்றும் உண்மைகளுக்கு தவறானது.

இந்த நீதித்துறை கண்டுபிடிப்பு மற்றும் ஞாயிற்றுக்கிழமை சட்டத்திற்கான புதிய மற்றும் விசித்திரமான அடித்தளத்தின் அனுமதி, இது உடல் நலன், ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்துதல் மற்றும் மக்களின் இழந்த ஆற்றல்களை மீட்டெடுப்பதற்குப் பொருந்தும் என்ற கருத்தாகும் ; இது "தொழிலாளர் பாதுகாப்பை" நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது, எனவே அரசியலமைப்பு "ஒரு அரசியல் ஒழுங்குமுறை" மற்றும் "முழுமையான சிவில் விதியாக" உள்ளது.

இப்போது, ஞாயிறு சட்டத்தின் ஏபிசியை அறிந்த எவருக்கும், உலகில் எந்த ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டமும் அத்தகைய நோக்கத்துடன், அல்லது அத்தகைய நோக்கத்திற்காக அல்லது அத்தகைய அடிப்படையில் நிறுவப்படவில்லை என்பது நன்றாகத் தெரியும்; ஆனால் உலகில் உள்ள அனைத்து ஞாயிறு சட்டங்களும் அதன் மத மற்றும் திருச்சபைத் தன்மையின் காரணமாகவே விதிக்கப்பட்டன, ஒவ்வொரு பௌதீக மற்றும் குடிமைக் கூறுகளும் குறிப்பாக விலக்கப்பட்டுள்ளன.

இடாஹோ மாநிலம் ஒரு பொருத்தமான எடுத்துக்காட்டு. பிந்தையது கண்டிப்பாக பொருத்தமானது. கான்ஸ்டன்டைன் காலத்தில் இருந்த ஆயர்கள், இடாஹோ மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லாமல், இடாஹோவுக்கு ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை சட்டத்தை உருவாக்கி, அதை ஐடாஹோ சட்டமன்றத்திற்கு எடுத்துச் சென்று அதை நிறைவேற்ற முடிந்தது. ஐடாஹோ சட்டத்தின் வடிவம். பின்னர், ஒரு அரசியலமைப்பின் கீழ், "மத நம்பிக்கை மற்றும் வழிபாட்டின் உடற்பயிற்சி மற்றும் இன்பம் என்றென்றும் உத்தரவாதம் அளிக்கப்படும்; மற்றும் எந்தவொரு நபரும் அவரது மதக் கருத்துகளின் காரணமாக எந்தவொரு சிவில் அல்லது அரசியல் உரிமை, சலுகை அல்லது திறன் மறுக்கப்படக்கூடாது; . . அல்லது எந்தவொரு மதப் பிரிவினருக்கும் அல்லது வழிபாட்டு முறைக்கும் சட்டத்தின் மூலம் எந்த முன்னுரிமையும் வழங்கப்படாது," இடாஹோ உச்ச நீதிமன்றம் இந்த மத மற்றும் திருச்சபை சட்டம் "அரசியலமைப்பு" என்று கூறியது.

வாஷிங்டன் மாநிலம் மற்றொரு எடுத்துக்காட்டு. மாநில அரசியலமைப்பு "மத உணர்வு, நம்பிக்கை மற்றும் வழிபாடு ஆகிய அனைத்து கேள்விகளிலும் மனசாட்சியின் முழுமையான சுதந்திரம் ஒவ்வொரு நபருக்கும் உத்தரவாதம் அளிக்கப்படும், மேலும் எந்தவொரு நபரும் அவரது மதத்தின் காரணமாக தனிப்பட்ட அல்லது சொத்துக்களில் சிரமப்படவோ அல்லது தொந்தரவு செய்யவோ கூடாது" என்று அறிவிக்கிறது.

1889 ஆம் ஆண்டில் இந்த அரசியலமைப்பு ஏற்பாடு போலியானபோது, ஞாயிறு சட்டத்தை சட்டத்தில் உள்ள மற்ற எல்லா வகையான மதங்களுக்கும் சமமாக விலக்க வேண்டும் என்பது அதன் வடிவமைப்பாளர்களின் ஒருமித்த நோக்கமாக இருந்தது. இந்நூலை எழுதியவர் அரசியலமைப்பு மாநாட்டுக் குழுவுடன் இந்த ஏற்பாடு உருவாக்கப்பட்டபோது உடனிருந்தார். ஞாயிற்றுக்கிழமை சட்டத்தின் இந்த விஷயமே குறிப்பாக குழுவால் பரிசீலிக்கப்பட்டதால், அதன் வடிவமைப்பாளர்களின் நோக்கம் இதுவாக இருந்தது என்பதை நான் தனிப்பட்ட முறையில் அறிவேன்.

ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டம் இயற்றப்பட்ட இந்த அரசியலமைப்பு விதி விலக்கப்பட்டுள்ளது என்று குழு ஏகமனதாகக் கருதுகிறது . இருப்பினும், அந்த அரசியலமைப்பின் கீழ் வாஷிங்டன் மாநில உச்ச நீதிமன்றம் ஞாயிறு சட்டத்தை "அரசியலமைப்பு" என்று உறுதி செய்துள்ளது.

ஆகவே, மதம் மற்றும் திருச்சபையைத் தவிர வேறு எந்த நோக்கமும் இல்லாமல் மதகுருமார்களால் ஞாயிற்றுக்கிழமை சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன, மேலும் அதைத் தடைசெய்யும் வெளிப்படையான நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்ட அரசியலமைப்பு விதிகளுடன், நீதிமன்றங்கள் சுத்த நீதித்துறை கண்டுபிடிப்பு மற்றும் அனுமதியால் அதை "அரசியலமைப்பு" ஆக்கியது.

ஆனால் இந்த வகையான ஒவ்வொரு முடிவும் முதல் கொள்கைகளில் ஒன்றையும், நீதித்துறை நடவடிக்கையின் "உலகளாவிய ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விதி" - "சட்டமன்ற உறுப்பினரின் நோக்கமே சட்டம்" என்ற கொள்கை மற்றும் விதியை வெளிப்படையாக புறக்கணிக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினரின் நோக்கத்தின்படி கட்டமைக்கப்பட வேண்டும்", மேலும் "சட்டத்தை உருவாக்கியவர்களின் நோக்கத்தைத் தவிர வேறு எந்த அர்த்தமும் இல்லாமல் இருக்கலாம்".

இந்தக் கொள்கை எப்போதும் நீதியில், கட்டுமானத்தை வழிநடத்த வேண்டும்
சட்டங்கள் மற்றும் அரசியலமைப்புகள், அதிகாரபூர்வமாக பின்வருமாறு அறிவிக்கப்படுகின்றன:

"பொதுமக்களின் உணர்வை மாற்ற அனுமதிக்கும் நீதிமன்றம் செல்வாக்கு செலுத்தும் -
எழுதப்பட்ட அரசியலமைப்பிற்கு அதன் நிறுவனர்களின் நோக்கத்தால் ஆதரிக்கப்படாத கட்டுமானத்தை
வழங்குவது, உத்தியோகபூர்வ சத்தியம் மற்றும் பொது கடமையை அலட்சியமாக புறக்கணித்த குற்றமாகும்." -
கோலி, அரசியலமைப்பு வரம்புகள், பக். 67.

ஒரு சட்டத்தை உருவாக்குவதற்கும், அரசியலமைப்பை உருவாக்குவதற்கும் கொள்கை சம சக்தியுடன்
பொருந்தும். ஒரு நீதிமன்றம் எந்த உணர்வின் மாற்றத்தை பாதிக்க அனுமதிக்க வேண்டும், பொது மற்றும் பொது,
அல்லது தனிப்பட்ட, தனிப்பட்ட உணர்வு அல்லது நீதிமன்றத்தின் தப்பெண்ணமாக இருந்தாலும், கொள்கை
ஒன்றுதான் மற்றும் அத்தகைய நீதிமன்றம் சமமாக "குற்றவாளி. உத்தியோகபூர்வ உறுதிமொழி மற்றும் பொது
கடமைக்கு அலட்சியமான அவமரியாதை." ஆயினும் கூட, நீதிமன்றங்கள் முற்றிலும் புதிய மற்றும் விசித்திரமான
அர்த்தத்தை நிறுவுவதன் மூலம், ஞாயிற்றுக்கிழமை சட்டத்தை மனித வரலாற்றில் அல்லது அனுபவத்தில் எங்கும்
அதன் நிறுவனர்கள் அல்லது வடிவமைப்பாளர்களின் நோக்கத்தால் ஆதரிக்கப்படாத ஒரு கட்டுமானத்தை
வழங்கும்போது இது துல்லியமாக செய்யப்படுகிறது.

தட்டக்கூடிய சட்டரீதியற்ற

ஆயினும் கூட, ஞாயிற்றுக்கிழமை சட்டத்திற்கான புதிய மற்றும் விசித்திரமான தளத்தின் இந்த
கண்டுபிடிப்பு மற்றும் அனுமதியும் கூட பூர்வீக மற்றும் அசல் மத தளத்தை அதிலிருந்து விலக்க
அனுமதிக்கப்படவில்லை. இந்த கண்டுபிடிப்பு, உண்மையில், ஞாயிறு- மதச் சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துவதற்கும்,
அதை முற்றிலும் தடைசெய்யும் அரசியலமைப்பு விதிகளின் கீழ் "அரசியலமைப்பு" என்று தோன்றுவதற்கும்
சாக்குப்போக்கு மட்டுமே. ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அது "முழுமையான ஒரு சிவில் விதி" ஆக்கப்பட்டவுடன்,
"சட்டம் மதத்தின் அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டது" மற்றும் "கிறிஸ்தவத்தின் விசித்திரமான அம்சம்", "எதுவும்
இல்லை" என்ற அறிவிப்பு மூலம் உடனடியாக மத நிலைப்பாடு கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கு எதிராக, மாறாக
வலுவாக அதற்கு ஆதரவாக." எனவே, மதச் சட்டம், தூய சட்டமியற்றுதல் ஆகியவற்றைத் தடைசெய்யும்
அரசியலமைப்பின் கீழ், முழுக்க முழுக்க மதம் மற்றும் திருச்சபை சார்ந்த "அரசியலமைப்பு" சட்டத்தை உருவாக்க
நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு புறம்பானது

ஆனால் இவை அனைத்திற்கும் எதிராக ஞாயிறு சட்டம் அதன் மதத் தன்மையின் காரணமாக
அமெரிக்காவில் எல்லா இடங்களிலும் அரசியலமைப்பிற்கு முரணானது என்ற நிலையான உண்மை இன்னும்
உள்ளது. அதற்கான "சிவில் அடிப்படையை" கண்டுபிடித்தது, அதை அரசியலமைப்பாக மாற்றுவதற்காக, அதன்
அசல் பூர்வீக மற்றும் உள்ளார்ந்த மத மற்றும் திருச்சபைத் தன்மை காரணமாக அது இன்னும் அரசியலமைப்பிற்கு
முரணாக உள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தேவையான சட்டத்தின் மூலம் அனைத்து மத
அனுசரிப்புகள், கட்டுப்பாடுகள் அல்லது விதிகள் ஆகியவற்றிலிருந்து முழுமையான சுதந்திரத்தை அரசியலமைப்பு
உறுதிப்படுத்தும் போது, எந்தவொரு மதப் பாத்திரமும் எந்தவொரு சட்டத்துடனும் தன்னை இணைத்துக்
கொள்வது அந்தக் காரணத்திற்காக அதை அரசியலமைப்பிற்கு எதிரானதாக ஆக்குகிறது.

அரசியலமைப்பு என்பது அரசாங்கத்தில் உள்ள மக்களின் விருப்பத்தின் உச்சபட்ச வெளிப்பாடு. இந்த
உச்சமானது அனைத்து மத விஷயங்களையும் சட்டத்தில் இருந்து விலக்கும் போது, மதம் சார்ந்த ஏதாவது ஒரு "
சிவில் அடிப்படையை" கண்டுபிடிக்கும் தந்திரத்தால் இந்த உச்ச விருப்பத்தை தவிர்க்க முடியாது. இத்தகைய
தந்திரத்தின் மூலம் இதுவரை கேள்விப்பட்ட ஒவ்வொரு மத விஷயமும் அரசியலமைப்புச் சட்டமாக்கப்பட்டு
அனைவரின் மீதும் திணிக்கப்படலாம்; மற்றும் மத சுதந்திரத்திற்கான அரசியலமைப்பு உத்தரவாதம் இதனால்
அடைய முடியாத கனவாக மாற்றப்படும்.

எனவே, " ஞாயிறு அனுசரிப்பு என்ற மத அடிப்படைக்கு எதிராக எதுவும் இல்லை, மாறாக ஞாயிறு சட்டத்தை ஒரு சிவில் விதியாக சாதகமாக இல்லை, உண்மை என்னவென்றால், இது அதற்கு எதிரான வலுவான ஆட்சேபனையாகும்; அதன் "சிவில்" தன்மை அல்லது தேவை எதுவாக இருந்தாலும், அது அதை ரத்து செய்யும் அளவிற்கு வலிமையானது.

கலிபோர்னியா உச்ச நீதிமன்றம் இந்தக் கொள்கையை பின்வருமாறு கூறியுள்ளது:

"இந்த மாநிலத்தில் பாகுபாடு அல்லது விருப்பம் இல்லாமல் மதத் தொழில் மற்றும் வழிபாட்டின் இலவச உடற்பயிற்சி மற்றும் மகிழ்ச்சி எப்போதும் அனுமதிக்கப்படும்' என்று அரசியலமைப்பு அறிவிக்கிறது. . . .

அரசியலமைப்புப் பிரச்சினை என்பது சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தின் அப்பட்டமான கேள்வி. குறிப்பிட்ட காரியத்தை நிறைவேற்றும் அதிகாரம் சட்டமன்றத்திற்கு உண்டா? குறிப்பிட்ட விஷயம் என்ன?-அது ஞாயிற்றுக்கிழமை வேலை செய்ய தடை. வெறுமனே ஒரு நகராட்சி ஒழுங்குமுறையாக, வாக்களித்தவர்களால் அது நோக்கமாக இருந்தது என்பதைக் காட்டும் விதத்தில் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது; இருப்பினும், உண்மையில், அனைவருக்கும் மத சுதந்திரத்தை உறுதி செய்யும் அரசியலமைப்பின் ஏற்பாட்டிற்கு இது முரணாக இருந்தால், அந்த அடிப்படையில் அதை அரசியலமைப்பிற்கு எதிரானது என்று அறிவிக்க நாம் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் .

மதச் சுதந்திரத்தை மீறுவதன் மூலம் அரசு, சமூகம் மற்றும் ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் நிச்சயமாகச் செய்யப்பட வேண்டியதைப் போல , விரும்பிய சிவில் நலனைப் பறிப்பதற்காக அரசு, சமூகம் அல்லது தனிநபருக்கு இவ்வளவு சேதத்தை ஏற்படுத்த முடியாது என்பது கொள்கை . மனசாட்சியின் உரிமைகள் மீதான படையெடுப்பு, மற்றும் மதவாதிகளுக்கு சிவில் அதிகாரத்தை வழங்குதல்.

அது அரசியலமைப்புச் சட்டமாக இருந்தாலும், அது தவறாகவே இருக்கும்

ஞாயிறு மற்றும் திருச்சபை சட்டம், மற்றும், மற்றும் எந்த முறையீட்டின் கீழும், அமெரிக்கா முழுவதும் அரசியலமைப்பிற்கு விரோதமானது மற்றும் "துன்புறுத்தல்" என்பது மறுக்க முடியாதது. ஆனால் இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஸ்பெயின் மற்றும் ரஷ்யாவில் உள்ளது போல் இங்கும் அரசியலமைப்புச் சட்டமாக இருந்தாலும் அது தவறாகவே இருக்கும். மதம் மற்றும் திருச்சபையாக இருப்பதால், ஞாயிறு சட்டம் தவறானது மற்றும் எந்த சாத்தியக்கூறுகளாலும் ஒருபோதும் சரியாக இருக்க முடியாது.

நேபுகாத்நேச்சார் அரசர், மூன்று இளம் எபிரேயர்களுக்கு எதிராகச் சென்று, மத அடிப்படையிலும் குணாதியசத்திலும் ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கினார். ஆனால் அது தவறு என்று கடவுள் அவருக்கும் எல்லா அரசர்களுக்கும் மக்களுக்கும் என்றென்றும் கற்பித்தார்.

மேதிய-பாரசீக அரசாங்கம், டேனியலுக்கு எதிராக, மத அடிப்படையையும் தன்மையையும் கொண்ட வளைந்துகொடுக்காத சட்டத்தின் சட்டத்தை நிறுவியது. ஆனால் அது தவறு என்று கடவுள் அந்த அரசாங்கத்தையும் அனைத்து அரசாங்கங்களையும் மக்களையும் என்றென்றும் கற்பித்தார்.

தேவாலயத்தைப் பொறுத்தவரை, "அரசின் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அதன் நோக்கங்களை அடைய", இது மதத்தைத் தவிர வேறு எந்த நோக்கத்துடன் இருக்க முடியாது - இந்த நுட்பமான தந்திரத்தின் மூலம் தேவாலயம் சிலுவையில் அறையப்படுவதில் அதன் "இலக்கை" நிறைவேற்றும். மகிமையின் ஆண்டவரே, பரந்த பிரபஞ்சத்திற்கும், நித்தியத்திற்கும் இது போதுமான நிரூபணம் ஆகும், அத்தகைய கலவையும் செயல்முறையும் மிக உயர்ந்தது மற்றும் சாத்தானிய ரீதியாக தவறானது.

இவ்வாறாக பூமியில் உள்ள மற்ற எந்த ஒரு சட்டத்தையும் விட உயர்ந்த சட்டமும் அதிக சக்திவாய்ந்த அதிகாரமும் உள்ளது; இதுவே கடவுளின் விருப்பமும் அதிகாரமும் ஆகும். மதம் என்பது புத்திசாலிகள் தங்கள் படைப்பாளருக்கு செய்ய வேண்டிய கடமை மற்றும் அத்தகைய கடமையை நிறைவேற்றுவதற்கான வழி. எனவே, ஒவ்வொரு ஆன்மாவின் மதமும் அவருக்கும் ஆன்மாவின் இறையாண்மைக்கும் இடையில் மட்டுமே உள்ளது. எனவே, பூமியில் உள்ள ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அல்லது அரசாங்கத்திலும் ஞாயிறு சட்டம் அரசியலமைப்பிற்கு உட்பட்டதாக இருந்தாலும், மதமாக இருந்தாலும், அது முற்றிலும் தவறானது; ஏனெனில் இது பிரதேசத்தின் மீதான படையெடுப்பு மற்றும் கடவுளின் அதிகாரம் மற்றும் அதிகார வரம்பைப் பறிப்பதாகும்.

அவருக்கு எந்த நிலமும் சாத்தியமில்லை

சட்டம் அல்லது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், உலகில் உள்ள எவரும் எதையும் வழங்கக் கடமைப்பட்ட இரண்டு அதிகாரங்கள் மட்டுமே உள்ளன. இந்த இருவரும் கடவுள் மற்றும் சீசர். இந்த அர்த்தத்தில், கர்த்தராகிய இயேசு இந்த உண்மையை இவ்வாறு அறிவித்தார்: "ஆகையால் சீசருக்குரியவைகளை சீசருக்கும், கடவுளுடையதைக் கடவுளுக்கும் கொடுங்கள்."

ஞாயிறு சட்டமும், ஞாயிறு அனுசரிப்பும் வரவில்லை
கடவுள் அல்லது சீசர்.

அது கடவுளிடமிருந்து அல்ல; ஏனென்றால், ஆதாரங்கள் வெளிப்படுத்துவது போல, ஆரம்பத்திலேயே அது கடவுளின் இடத்தில் பாவம் செய்யும் மனிதனின் பொய்யான மற்றும் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட இறையாட்சியின் அடையாளமாக நிறுவப்பட்டது, அது கடவுளின் ஓய்வநாளை மாற்றுவதற்கு கடவுள் என்று காட்டுகிறது. கடவுள் தானே கடவுள் மட்டுமே என்ற உண்மையான மற்றும் தெய்வீக இறையாட்சியின் அடையாளம்.

அது சீசருடையது அல்ல; ஏனெனில், ஆதாரங்கள் காட்டுவது போல், அது சீசர் - அரசின் தலைவர் அல்ல, ஆனால் பொன்டிஃபெக்ஸ் மாக்ஸிமஸ் - மதத்தின் தலைவரான கான்ஸ்டன்டைன் ஞாயிற்றுக்கிழமையை புனித நாளாகக் கட்டளையிட்டார் மற்றும் அதைக் கடைப்பிடித்தார்; மேலும் இது "தேவாலயத்தின்" உத்வேகம் மற்றும் கோரிக்கையின் கீழ், இது கடவுள் அல்லது சீசர் அல்ல.

எனவே, அது கடவுளிடமிருந்தோ அல்லது சீசரிருந்தோ வரவில்லை, ஆனால் ஒரு புறமத "மதத்தின் தலைவர்" மூலம் "தேவாலயத்திலிருந்து" மட்டுமே வருவதால், பிரபஞ்சத்தில் எவருக்கும் அதைக் கடைப்பிடிக்க எந்தக் கடமையும் இல்லை, எந்த ஆதாரமும் இல்லை. எந்த வடிவத்திலும், எதுவாக இருந்தாலும்.

உங்கள் இறுதி நோக்கம்

எனவே, ஒவ்வொரு நிரூபிக்கக்கூடிய அம்சத்திலும், ஞாயிறு சட்டத்தின் உள்ளார்ந்த, அசல் மற்றும் பூர்வீக தன்மை எப்போதும் ஒரே மாதிரியாகவே உள்ளது-பிரத்தியேகமாக மற்றும் குறிப்பாக மத மற்றும் திருச்சபை.

ஞாயிறு சட்டத்தின் இறுதி நோக்கம் எப்போதும் போலவே உள்ளது. அசல் ஞாயிறு சட்டத்தில் இறுதி நோக்கம் "ஒரு மதச்சார்பற்ற அரசை உருவாக்குவது, தவறான மற்றும் மாறுபட்ட வழியில் மதச்சார்பற்ற தன்மையை தனக்கு அடிபணியச் செய்வது" என்று பார்த்தோம்; மற்றும் மதகுருக்களின் "உறுதியை" திறம்படச் செய்தல், "அரசின் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அவர்களின் நோக்கங்களை அடைவதற்கு".

அதுதான் இப்போது அவரது இறுதி நோக்கம். காங்கிரஸும் சட்டமன்றங்களும் தொடர்ந்து குறைக்கப்படுகின்றன; சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடாப்பிடியாக இருக்கிறார்கள் ஏகாதிபத்திய அலுவலகம் அப்போது, எப்போதும் ஞாயிறு சட்டத்திற்கும், மேலும் ஞாயிறு சட்டத்திற்கும் ஆதரவாக இருந்ததால், இப்போது மதகுருமார்களால் அணுகப்பட்டது, அச்சுறுத்தப்பட்டது. சட்டப் புத்தகங்களில் ஏற்கனவே எத்தனை சட்டங்கள் இருந்தாலும், இன்னும் அதிகமாகவும், இன்னும் அதிகமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதே தொடர்ந்து கோரிக்கையாக இருக்கிறது. ஆர்வமுள்ள மதகுருக்களால், மற்றும் விசாரணைக்கு நெருக்கமாக வரும் விதிமுறைகளின்படி, உண்மையில் வடிவமைக்கப்படவில்லை என்றால், முதலில் அந்த மற்ற மதகுருக்களால் துல்லியமாக.

நாம் மேற்கொண்டு செல்ல வேண்டியதில்லை. இங்கு வழங்கப்பட்ட சான்றுகள், ஞாயிறு சட்டத்தின் தன்மை எப்போதும் முற்றிலும், பிரத்தியேகமாக மற்றும் குறிப்பாக மதம் மற்றும் திருச்சபை சார்ந்தது என்பதை உறுதியாக நிரூபிக்கிறது; எனவே, இது அமெரிக்காவில் அரசியலமைப்பிற்கு விரோதமானது மற்றும் அமெரிக்கர்களுக்கு எதிரானது; மேலும் இது எல்லா இடங்களிலும் தெய்வீக மற்றும் கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிரானது.

மதத்தில் தனித்துவம் என்பது ஒவ்வொரு மனிதனின் மீற முடியாத உரிமையாகும். எவ்வாறாயினும், லூசிபரின் வீழ்ச்சியிலிருந்து, கடவுளின் இடத்தில் மற்ற மனிதர்களை ஆளுவதற்கு மனிதர்களின் விடாப்பிடியான உறுதிப்பாடு எப்போதும் இருந்து வருகிறது. கொடூரம் மற்றும் அடக்குமுறையின் இருண்ட பதிவுகள், திருச்சபைத் தலைவர்களின் கட்டளைகளின்படி மற்றவர்களை கடவுள் வழிபாட்டிற்கு கட்டாயப்படுத்துவதற்கான மனித முயற்சிகளின் பதிவுகள், அவர்கள் கடவுளின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதாக அவர்கள் நினைத்தபோது, உண்மையில் பிசாசுக்கு சேவை செய்கிறார்கள். இந்த வல்லமையாளர்களின் வசம் அசாதாரண சக்தி இருந்தபோதிலும், உண்மையான கிறிஸ்தவர்கள் தனிப்பட்ட செலவைப் பொருட்படுத்தாமல் தெய்வீக நியமங்களை கைவிட மறுத்துவிட்டனர். ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் கடவுள் வழியை நிலைநிறுத்தி, இறுதி வெற்றிக்கு அடித்தளமிட்டவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள்.

இன்றைய தலைமுறைக்கு இந்த விலைமதிப்பற்ற சுதந்திரங்களை நிலைநிறுத்துவதற்குத் தேவையான போராட்டத்தைப் பற்றி எதுவும் தெரியாததால், மதத்தில் தனித்துவம் என்பது இன்று புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை அல்லது மதிக்கப்படவில்லை. இந்த அறியாமை மற்றும் அலட்சியம் கடந்த கால அடக்குமுறை ஆட்சியை நயவஞ்சகமாக மீண்டும் திணிக்க சாத்தானுக்குத் தேவையான நன்மையை அளிக்கிறது. எனவே, நெருப்பு, சிங்கம், சிறை மற்றும் பிற துன்புறுத்தல்களுக்கு முன்பு மதத்தில் தனித்துவம் சோதிக்கப்பட்டபோது கிடைத்த வெற்றிகளை இன்றைய தலைமுறை நன்கு அறிந்திருப்பது அவசியம், பின்னர் இதுபோன்ற வலிமிகுந்த செலவுகளின் கீழ் பெற்ற சுதந்திரங்களைப் பாராட்ட கற்றுக்கொள்வது அவசியம். ஏனெனில் கடந்த காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட அழுத்தங்கள் மீண்டும் திணிக்கப்படும் காலம் விரைவில் வரும்.